

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
พุทธศักราช ๒๕๖๕

เอกสารลำดับที่ ๑/๒๕๖๕

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้
กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
พุทธศักราช ๒๕๖๕

เอกสารลำดับที่ ๑/๒๕๖๕

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้
กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

คำนำ

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามบริบทของสถานศึกษา

ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ คณะกรรมการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นฉบับนี้ ให้ความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

สารบัญ

คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ลงวันที่ ๑๑ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง ให้ใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒.....	ง
ส่วนที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๑
ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๒
เป้าหมาย/จุดเน้นของหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๒
ส่วนที่ ๒ กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๔
กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ระดับการศึกษาปฐมวัย.....	๔
ตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ระดับปฐมวัยและสาระท้องถิ่น.....	๙
กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	๑๐
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	๑๐
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์.....	๑๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	๑๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม.....	๑๙
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	๒๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ.....	๒๔
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	๒๗
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	๓๑
ส่วนที่ ๓ การวัดและประเมินผลหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๓๖
แนวปฏิบัติการการประเมินพัฒนา ระดับปฐมวัย.....	๓๖
แนวการวัดและประเมินผล ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	๔๕
แนวการจัดการเรียนการสอน.....	๔๖
สื่อการเรียนการสอน.....	๔๗
คุณภาพผู้เรียน ด้านสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่การศึกษา.....	๔๗
สมรรถนะ.....	๔๗
คุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	๔๘

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนที่ ๔ การนำกรอบหลักสูตรท้องถิ่นไปใช้ในสถานศึกษา.....	๕๑
แนวทางการนำสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นไปสู่หลักสูตรสถานศึกษา.....	๕๑
บรรณานุกรม.....	๕๒
ภาคผนวก.....	๕๓
ภาคผนวก ก กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๕๔
ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบเอกสารกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๑๐๒
ภาคผนวก ค นิยามศัพท์.....	๑๐๘
ภาคผนวก ง คณะกรรมการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....	๑๑๐

ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
เรื่อง ให้ใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
พุทธศักราช ๒๕๖๕

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ได้นำไปใช้เป็นกรอบ ทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ได้อย่างเหมาะสม โดยกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น มีองค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตรระดับท้องถิ่น
 ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรระดับท้องถิ่น
 เป้าหมาย/จุดเน้นของหลักสูตรระดับท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ระดับการศึกษาปฐมวัย
 ตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ระดับปฐมวัยและสาระท้องถิ่น
 กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

๑. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
๒. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
๓. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๕. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๖. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
๗. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๘. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ส่วนที่ ๓ การวัดและประเมินผลหลักสูตรระดับท้องถิ่น

แนวการปฏิบัติการประเมินพัฒนาการ ระดับปฐมวัย

แนวการวัดและประเมินผล ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ส่วนที่ ๔ การนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นไปใช้ในสถานศึกษา

แนวทางการนำสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นไปสู่หลักสูตรสถานศึกษา

เพื่อให้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษาและผู้เรียน จึงประกาศใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

(นายบุญเพชร วันนา)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตรระดับท้องถิ่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดความมุ่งหมายและหลักการ ตลอดจนแนวทางการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการ (๑) กำหนดหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำ สาระของหลักสูตร ตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ (๒) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดจุดหมาย เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ๒ ข้อ คือ ข้อ ๔ มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ข้อ ๕ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และ อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และความต้องการ ของท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน อีกทั้งเป็นหน่วยงาน ที่มีภารกิจหลักในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของโรงเรียน ภายใต้การดูแลรับผิดชอบในเขตพื้นที่ การศึกษา ให้จัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ร่วมกันในระดับชาติ นอกจากนี้ จะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน มีความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มนิเทศ ติดตามและ ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ในฐานะ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพ และ ความต้องการของท้องถิ่น

ทั้งนี้ เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัด ได้ใช้เป็นกรอบและแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสมุทรปราการ และ อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง ซึ่งเป็นอำเภอในเขตที่ตั้งของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การปกครอง สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต

สภาพท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ตลอดจนเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ในด้านประวัติศาสตร์และความเป็นมาที่ยาวนาน

เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้รากเหง้า เรื่องราวในท้องถิ่นตนเอง ตลอดจนเกิดความรัก ความผูกพันกับท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจและรู้สึกหวงแหน สำนึกรักบ้านเกิดเมืองนอน และมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาท้องถิ่นตนเอง สามารถเป็นสมาชิกที่ดี และแก้ปัญหา พัฒนาชุมชนให้ยั่งยืนได้ตามศักยภาพ

ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรระดับท้องถิ่น

๑. รวบรวมข้อมูล ความรู้และข้อคิดเห็น กรอบและทิศทางหลักสูตรระดับท้องถิ่นของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการโรงเรียน ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่นักเรียนควรรู้ มาปรับปรุงและกรอบหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อรวบรวมข้อมูล จัดทำ และพัฒนากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

๓. วิเคราะห์ สังเคราะห์ รวบรวมข้อมูล เอกสารและข้อมูลต่าง ๆ อาทิ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งศึกษาสภาพ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง บริบท สภาพปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน

๔. ดำเนินการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

๕. ประเมินกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

๖. เสนอคณะกรรมการนิเทศ ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการจัดการศึกษา (ก.ต.ป.น.) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ พิจารณาให้ความเป็นชอบ

๗. จัดส่งให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ นำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามบริบทของสถานศึกษา

เป้าหมาย/จุดเน้นของหลักสูตรระดับท้องถิ่น

๑. มุ่งพัฒนาผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับ ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๒. มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความสามารถในการอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณเป็น มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และคิดสังเคราะห์ ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาในสังคมปัจจุบันได้อย่างสร้างสรรค์

๓. มุ่งเน้นพัฒนาเด็กระดับการศึกษาปฐมวัย ให้มีความพร้อมในด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

๔. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคน ทุกระดับการศึกษา เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตบริการ และ จิตสาธารณะ มุ่งพัฒนา เสียสละ เพื่อชุมชน และรู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคน ทุกระดับ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญา วิถีชีวิตในท้องถิ่น ปลูกฝังความรัก ความสามัคคี และความภาคภูมิใจในท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เพื่อความสะดวกต่อการนำไปใช้ของสถานศึกษา ได้นำเสนอเป็น ๒ ระดับการศึกษา คือ

๑. ระดับการศึกษาระดับปฐมวัย
๒. ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นระดับการศึกษาปฐมวัย

สาระที่ควรเรียนรู้

๑. เรื่องราวที่เกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้ชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่าง ๆ วิธีระมัดระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การระมัดระวังความปลอดภัย ของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ. ๑ ตบช. ๑.๓	๑. เด็กเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน - ที่ตั้งของโรงเรียน - ผู้ก่อตั้งโรงเรียน - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน ๒. เด็กเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของชุมชน - คำขวัญจังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางพลี - สถานที่ตั้งชุมชน - ประวัติความเป็นมาของชุมชน - คำขวัญประจำอำเภอ - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน อำเภอบางบ่อ - สถานที่ตั้งชุมชน
มฐ. ๒ ตบช. ๒.๒	
มฐ. ๓ ตบช. ๓.๒	
มฐ. ๔ ตบช. ๔.๑	
มฐ. ๕ ตบช. ๕.๔	
มฐ. ๗ ตบช. ๗.๒	
มฐ. ๘ ตบช. ๘.๑, ๘.๒, ๘.๓	
มฐ. ๙ ตบช. ๙.๑	
มฐ. ๑๒ ตบช. ๑๒.๑	

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	<ul style="list-style-type: none"> - ประวัติความเป็นมาของชุมชน - คำขวัญประจำอำเภอ - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน อำเภอบางเสาธง <ul style="list-style-type: none"> - สถานที่ตั้งชุมชน - ประวัติความเป็นมาของชุมชน - คำขวัญประจำอำเภอ - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน

๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทยหรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ. ๑ ตบช. ๑.๒, ๑.๓	๑. เด็กเรียนรู้บุคคลสำคัญในโรงเรียน
มฐ. ๓ ตบช. ๓.๑, ๓.๒	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้อำนวยการโรงเรียน - รองผู้อำนวยการโรงเรียน
มฐ. ๔ ตบช. ๔.๑	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรในโรงเรียน
มฐ. ๕ ตบช. ๕.๒, ๕.๔	๒. เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญในชุมชน
มฐ. ๖ ตบช. ๖.๒, ๖.๓	อำเภอบางพลี
มฐ. ๗ ตบช. ๗.๑, ๗.๒	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำชุมชน - ประชาชนชาวบ้าน
มฐ. ๘ ตบช. ๘.๒, ๘.๓	นางบุญมิ่ง ทองธรรม (การเดินเส้นทองของที่ระลึก)
มฐ. ๙ ตบช. ๙.๑, ๙.๒	นายพล จำเนียร (หมอดินอาสาตำบล)
มฐ. ๑๐ ตบช. ๑๐.๑, ๑๐.๒	อำเภอบางบ่อ
มฐ. ๑๑ ตบช. ๑๑.๑	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำชุมชน - ประชาชนชาวบ้าน
มฐ. ๑๒ ตบช. ๑๒.๑	นางอำนวยการ นาคเกิด (การแปรรูปอาหารท้องถิ่น)
	อำเภอบางเสาธง
	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำชุมชน - ประชาชนชาวบ้าน
	๓. เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของตนเอง
	<ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้ง - ความสำคัญ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ. ๑ ตบช. ๑.๓ มฐ. ๓ ตบช. ๓.๑ มฐ. ๔ ตบช. ๔.๑ มฐ. ๕ ตบช. ๕.๕ มฐ. ๖ ตบช. ๖.๒ มฐ. ๗ ตบช. ๗.๑ มฐ. ๑๐ ตบช. ๑๐.๑, ๑๐.๓ มฐ. ๑๑ ตบช. ๑๑.๑ มฐ. ๑๒ ตบช. ๑๒.๑, ๑๒.๒	๑. เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการรักษาสาธารณสุข สมบัติในท้องถิ่นของตน - ป่าชายเลน - คลองสำโรง - สวนสาธารณะในชุมชน ๒. เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ - การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศในแต่ละฤดู - ไฟฟ้า

๔. **สิ่งต่าง ๆ รอบตัว** เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งของต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยี และการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ.๒ ตบช. ๒.๑, ๒.๒ มฐ.๓ ตบช. ๓.๑, ๓.๒ มฐ.๔ ตบช. ๔.๑ มฐ.๕ ตบช. ๕.๕ มฐ.๖ ตบช. ๖.๓ มฐ.๘ ตบช. ๘.๑ มฐ.๙ ตบช. ๙.๑ มฐ.๑๐ ตบช. ๑๐.๑, ๑๐.๓ มฐ.๑๑ ตบช. ๑๑.๑, ๑๑.๒ มฐ.๑๒ ตบช.๑๒.๑, ๑๒.๒	๑. เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่นของตนเองและนำไปใช้ตามความเหมาะสม - ภาษามอญ ๒. เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านในท้องถิ่น - คนใจบุญ ๓. เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการละเล่นในท้องถิ่น - สะบ้าไทย

ตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ระดับปฐมวัยและสาระท้องถิ่น

สาระที่ควรเรียนรู้	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	หน่วยการเรียนรู้
๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	๑. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน	โรงเรียนของเรา
	๒. ประวัติความเป็นมาของชุมชน	ชุมชนของเรา
๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก	๑. บุคคลสำคัญในโรงเรียน	โรงเรียนของเรา
	๒. บุคคลสำคัญในชุมชน	ชุมชนของเรา
	๓. สถานที่สำคัญในท้องถิ่นของตนเอง	ชุมชนของเรา
	๔. แหล่งเรียนรู้/แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเอง	ปลอดภัยไว้ก่อน
	๕. ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง	รักความเป็นไทย
	๖. อาชีพในท้องถิ่นของตนเอง	เศรษฐกิจพอเพียง
	๗. ศาสนาในท้องถิ่นของตนเอง	รักความเป็นไทย
	๘. ภูมิปัญญาท้องถิ่น	เศรษฐกิจพอเพียง
	๙. อาหารพื้นบ้านในท้องถิ่น	อาหารดีมีประโยชน์
๓. ธรรมชาติรอบตัว	๑. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาธรรมชาติ สมบัติในท้องถิ่นของตน	ต้นไม้ที่รัก หิน ดิน ทราย
	๒. การเปลี่ยนแปลงทางสภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ	ฤดูฝน ฤดูหนาว ฤดูร้อน กลางวัน กลางคืน
๔. สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	๑. ภาษาถิ่นของตนเอง	รักการอ่าน
	๒. นิทานพื้นบ้าน	รักความเป็นไทย
	๓. การละเล่นในท้องถิ่น	วันสงกรานต์

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แบ่งออกเป็น ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

๑. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
๒. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
๓. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๖. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
๗. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๘. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ท ๑.๑ ป.๑/๔ เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	นิทานพื้นบ้าน เรื่องคนใจบุญ
มฐ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ตอบคำถามและ เล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง	นิทานพื้นบ้าน เรื่องคนใจบุญ
มฐ ท ๕.๑ ป.๑/๑ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก	นิทานพื้นบ้าน เรื่องคนใจบุญ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ท ๑.๑ ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน	นิทานพื้นบ้าน เรื่องคนใจบุญ
มฐ ท ๓.๑ ป.๒/๓ บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	นิทานพื้นบ้าน เรื่องคนใจบุญ
มฐ ท ๔.๑ ป.๒/๕ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ภาษาถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารของกลุ่มคนในท้องถิ่น - ภาษาถิ่นของชาวมอญ

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ท ๕.๑ ป.๒/๒ ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็ก ในท้องถิ่น	บทร้องเล่นในท้องถิ่นประกอบการละเล่นสะบ้า (มอญ)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ท ๒.๑ ป.๓/๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	สถานที่สำคัญ - วัดบางพลีใหญ่ใน - วัดบางพลีใหญ่กลาง
มฐ ท ๔.๑ ป.๓/๖ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ภาษาถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารของกลุ่มคนในท้องถิ่น - ภาษามอญ
มฐ ท ๕.๑ ป.๓/๒ รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก	เพลงพื้นบ้าน - ตำนานขุนสมุทจีน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ ท ๔.๑ ป.๔/๗ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	ภาษาถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารของกลุ่มคนในท้องถิ่น
มฐ ท ๕.๑ ป.๔/๓ ร้องเพลงพื้นบ้าน	เพลงพื้นบ้านตำนานขุนสมุทจีน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ท ๒.๑ ป.๕/๔ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	นิทานพื้นบ้าน เรื่อง มหาสงครามต์
มฐ ท ๔.๑ ป.๕/๓ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	ภาษาถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารของกลุ่มคนในท้องถิ่น
มฐ ท ๕.๑ ป.๕/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	เพลงพื้นบ้านตำนานขุนสมุทจีน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ ท ๑.๑ ป.๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	เพลงพื้นบ้านตำนานขุนสมุทจีน
มฐ ท ๒.๑ ป.๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	นิทานพื้นบ้าน เรื่อง มหาสงครามต์
มฐ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	ภาษาถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารของกลุ่มคนในท้องถิ่น

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ท ๕.๑ ป.๖/๒ เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น	เพลงพื้นบ้านตำนานขุนสมุทราชิน
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ท ๑.๑ ม.๑/๖ ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุ สมผลของงานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	สารคดีประเภทท่องเที่ยว เรื่องเที่ยวปากน้ำ
มฐ ท ๕.๑ ม.๑/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน	ประเพณี - ประเพณีรับบัว วัดบางพลีใหญ่ใน - ประเพณีแห่หลวงพ่อบาน วัดมงคลโคธาวาส
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ท ๒.๑ ม.๒/๔ เขียนย่อความ	บทความวิวัฒนาการของเมืองสมุทรปราการ (จากเมืองป้อมปราการสู่เมือง “กิ่งสมัยใหม่”) โดย ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มศว
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ท ๑.๑ ม.๓/๓ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด ของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	ตำนาน เช่น - วัดบางพลีใหญ่ใน - วัดบางพลีใหญ่กลาง
มฐ ท ๒.๑ ม.๓/๓ เขียนย่อความ	ประวัติอำเภอบางพลี บางบ่อ บางเสาธง
มฐ ท ๓.๑ ม.๓/๓ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	วิธีการเลี้ยงปลาสด วิธีการทำกุ้งแห้ง

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ค ๑.๑ ป.๑/๕ แสดงวิธีหา คำตอบของโจทย์ ปัญหาการบวก และโจทย์ปัญหา การลบของ จำนวนนับไม่เกิน ๑๐๐ และ ๐	เชื่อมโยงวิธีหาคำตอบโจทย์ปัญหาโดยใช้เรื่องราวในจังหวัด สมุทรปราการหรือในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น ชื่อสถานที่สำคัญ สภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ผลิตภัณฑ์สินค้า อาชีพ เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๑/๑ ใช้ข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพ ในการหาคำตอบของโจทย์ปัญหา เมื่อกำหนดรูป ๑ รูปแทน ๑ หน่วย	เชื่อมโยงข้อมูลการอ่านแผนภูมิรูปภาพ การใช้ข้อมูลจากแผนภูมิ รูปภาพในการหาคำตอบของโจทย์ปัญหา เกี่ยวกับตนเอง และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และเรื่องราว ในสมุทรปราการหรือในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ค ๑.๑ ป.๒/๘ แสดงวิธีหา คำตอบของโจทย์ ปัญหา ๒ ขั้นตอนของ จำนวนนับไม่ เกิน ๑,๐๐๐ และ ๐	เชื่อมโยงวิธีหาคำตอบโจทย์ปัญหาโดยใช้เรื่องราวในจังหวัด สมุทรปราการหรือในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น ชื่อสถานที่สำคัญ สภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ผลิตภัณฑ์สินค้า อาชีพ เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๒/๑ ใช้ข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพ ในการหาคำตอบของโจทย์ปัญหา เมื่อกำหนดรูป ๑ รูปแทน ๒ หน่วย ๕ หน่วย หรือ ๑๐ หน่วย	เชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันและเรื่องราวในสมุทรปราการ หรือในสำนักงาน เขตที่ โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น จำนวนประชากร รายได้ของประชากร อาชีพ จำนวนคนเข้าใช้สถานที่สำคัญต่าง ๆ เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ค ๑.๑ ป.๓/๘ แสดงวิธีหา คำตอบของโจทย์ ปัญหา ๒ ขั้นตอน ของจำนวนนับไม่ เกิน ๑๐๐,๐๐๐ และ	เชื่อมโยงวิธีหาคำตอบโจทย์ปัญหาโดยใช้เรื่องราวในจังหวัด สมุทรปราการหรือในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น ชื่อสถานที่สำคัญ สภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ผลิตภัณฑ์สินค้า อาชีพ เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๓/๑ เขียนแผนภูมิรูปภาพ และใช้ข้อมูล จากแผนภูมิรูปภาพในการหา คำตอบของโจทย์ปัญหา	การเก็บข้อมูลและการจำแนกข้อมูล การเขียนแผนภูมิรูปภาพ และใช้ข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพในการหาคำตอบของโจทย์ ปัญหาเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันและเรื่องราวในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น จำนวนประชากร รายได้ของประชากร อาชีพ จำนวนคน เข้าใช้สถานที่สำคัญต่าง ๆ เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๓/๒ เขียนตารางทางเดียวจากข้อมูล ที่เป็นจำนวนนับและใช้ข้อมูลจาก ตารางทางเดียวในการหาคำตอบ	การเก็บข้อมูลและการจำแนกข้อมูล การเขียนตารางทางเดียว และใช้ข้อมูลจากตารางทางเดียวในการหาคำตอบของโจทย์ ปัญหาเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันและเรื่องราวในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ของโจทย์ปัญหา	เช่น จำนวนประชากร รายได้ของประชากร อาชีพ จำนวนคน เข้าใช้สถานที่สำคัญต่าง ๆ เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ ค ๑.๑ ป.๔/๑๑ แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ ปัญหา ๒ ขั้นตอนของจำนวนนับ ที่มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ และ๐	เชื่อมโยงกับชื่อสถานที่ ทรัพยากร ผลิตภัณฑ์ สินค้า อาชีพ และเรื่องราวในท้องถิ่น
มฐ ค ๒.๑ ป.๔/๑ แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหา เกี่ยวกับเวลา	เชื่อมโยงกับข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาในการเดินทางไปสถานที่ ท่องเที่ยว หรือสถานที่สำคัญในท้องถิ่น วัดบางพลีใหญ่กลาง วัดบางพลีน้อย ตลาดน้ำโบราณบางพลี เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๔/๑ ใช้ข้อมูลจากแผนภูมิแท่งในการหา คำตอบของโจทย์ปัญหา	เชื่อมโยงกับพันธุ์สัตว์ในท้องถิ่น เช่น เป็ดปากน้ำ ตะกวด ปลาหลด ปลาตีน กุ้งขาว เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ค ๑.๑ ป.๕/๙ แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ ปัญหาร้อยละ ไม่เกิน ๒ ขั้นตอน	เชื่อมโยงกับการซื้อ - ขาย สินค้าในท้องถิ่น เช่น กุ้ง ปูเค็ม กะปิ กุ้งเหยียด ปลาหลดแห้ง พุทราเจดีย์ มะม่วงน้ำดอกไม้ และ ผักกระเฉด เป็นต้น
มฐ ค ๒.๑ ป.๕/๒ แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหา เกี่ยวกับน้ำหนักที่มีการเปลี่ยนหน่วย และเขียนในรูปทศนิยม	เชื่อมโยงกับน้ำหนักของสินค้าท้องถิ่น เช่น กุ้ง ปูเค็ม กะปิ ปลาหลดแห้ง มะม่วงน้ำดอกไม้ และผักกระเฉด เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๕/๑ ใช้ข้อมูลจากกราฟเส้นในการหา คำตอบของโจทย์ปัญหา	เชื่อมโยงกับจำนวนประชากร รายได้ของประชากร อาชีพ ในท้องถิ่น เช่น การประมง การเลี้ยงปลาหลด เป็นต้น
มฐ ค ๓.๑ ป.๕/๒ เขียนแผนภูมิแท่งจากข้อมูลที่เป็น จำนวนนับ	เชื่อมโยงกับพืชพันธุ์ไม้ในท้องถิ่น เช่น โกงกาง โพทะเล ลำพู ลำแพน ต้นจาก เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ ค ๑.๑ ป.๖/๒ เขียนอัตราส่วนแสดงการเปรียบเทียบ ปริมาณจากข้อความ หรือ สถานการณ์ โดยที่ปริมาณ แต่ละปริมาณเป็นจำนวนนับ	เชื่อมโยงกับอาชีพในท้องถิ่น จำนวนประชากร และข้อมูล ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น
มฐ ค ๑.๑ ป.๖/๑๑ แสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ ปัญหาอัตราส่วน	เชื่อมโยงกับการทำอาหารหรือขนมในท้องถิ่น

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ค ๑.๑ ป.๖/๑๒ แสดงวิธีหา คำตอบของโจทย์ ปัญหาร้อยละ ๒ - ๓ ขั้นตอน	เชื่อมโยงกับการซื้อ - ขาย สินค้าในท้องถิ่น จำนวนประชากร ที่ทำอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น
มฐ ค ๓.๑ ป.๖/๑ ใช้ข้อมูลจากแผนภูมิรูปวงกลมใน การหาคำตอบของโจทย์ปัญหา	เชื่อมโยงกับอาชีพในท้องถิ่น จำนวนประชากร และข้อมูล ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ค๑.๑ ม.๑/๑ เข้าใจจำนวนตรรกยะ และ ความสัมพันธ์ของจำนวนตรรกยะ และใช้สมบัติของ จำนวนตรรกยะ ในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์และ ปัญหาในชีวิตจริง	เชื่อมโยงโดยใช้ข้อมูล ชื่อสถานที่ ทรัพยากร และผลิตภัณฑ์ ในเขตอำเภอบางบ่อ
มฐ ค ๑.๑ ม.๑/๓ เข้าใจและประยุกต์ใช้ อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์และ ปัญหาในชีวิตจริง	เชื่อมโยงโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับหาอัตราส่วนการให้อาหาร ของปลาสด อัตราส่วนการให้อาหารของกุ้งขาว หาร์ร้อยละการขายปลาสดและกุ้งขาวแต่ละปี
มฐ ค ๑.๓ ม.๑/๑ ใช้การประมาณค่าในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมถึง ใช้ในการพิจารณาความสมเหตุสมผล ของคำตอบที่ได้จากการคำนวณ	การประมาณค่าของตัวเลขหรือจำนวนที่เกี่ยวข้องกับอำเภอ บางบ่อหรือสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น จำนวนประชากร รายได้ของประชากร เป็นต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ค ๓.๑ ม.๒/๑ เข้าใจ และ ใช้ความรู้ทางสถิติในการนำเสนอ ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล จากแผนภาพ จุด แผนภาพ ต้นใบฮิสโทแกรม และค่ากลาง ของข้อมูล และแปลความหมาย ผลลัพธ์รวมทั้งนำเสนอสถิติไปใช้ ในชีวิตจริง โดยใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสม	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและเรื่องราว ในอำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาธง อำเภอบางพลี หรือ ในสำนักงานเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น จำนวนประชากร รายได้ ของประชากร อาชีพ จำนวนคนเข้าใช้สนามกีฬา เป็นต้น

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ค ๓.๑ ม.๓/๑ เข้าใจและใช้ความรู้ทางสถิติ ในการนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูล จากแผนภาพกล่องและแปล ความหมายผลลัพธ์ รวมทั้งนำเสนอสถิติ ไปใช้ในชีวิตจริงโดยใช้เทคโนโลยีที่ เหมาะสม	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจำแนกข้อมูลการขายพลาสติก บางบ่อและกึ่งแต่ละปี ของประชาชนในอำเภอบางบ่อ

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ว ๑.๑ ป. ๑/๑ ระบุชื่อพืช และสัตว์อยู่บริเวณต่าง ๆ จากข้อมูลที่รวบรวมได้	พันธุ์พืชที่ปลูกในท้องถิ่น เช่น โปะทะเล โกงกาง ประ พันธุ์สัตว์ในท้องถิ่น เช่น ปลาตีน ปลาหลด กุ้ง
มฐ ว ๑.๑ ป. ๑/๒ บอกสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม กับการดำรงชีวิตของสัตว์ในบริเวณ ที่อาศัย	สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ว ๑.๒ ป. ๒/๑ ระบุว่าพืช ต้องการแสงและน้ำ เพื่อ การเจริญเติบโตโดยใช้ข้อมูล จากหลักฐานเชิงประจักษ์	๑. พืชในท้องถิ่น - ปัจจัยที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชในท้องถิ่น เช่น ฝักระเค็ด มะม่วงน้ำดอกไม้ แหล่งน้ำในท้องถิ่น - การปลูกและการดูแลรักษาพืชในท้องถิ่น ๒. สัตว์ในท้องถิ่น - ปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ในท้องถิ่น สภาพอากาศที่เหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ แหล่งน้ำ - การเลี้ยงและการดูแลสัตว์เลี้ยง ๓. ดินและคุณสมบัติของดินชนิดต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เหมาะสมแก่ การปลูกพืช
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ว ๑.๒ ป.๓/๑ บรรยายสิ่งที่ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการ เจริญเติบโตของมนุษย์และสัตว์โดย ใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้	๑. การดำรงชีวิตของมนุษย์ - อาหารในท้องถิ่น - อากาศที่เหมาะสม - การดูแลสุขภาพทางกาย เช่น การเล่นกีฬาที่บ้าน การออก กำลังกายในสนามสุขภาพของชุมชน

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
	<ul style="list-style-type: none"> - การดูแลสุขภาพจิต เช่น การปฏิบัติธรรมทางศาสนาในท้องถิ่น การพัฒนาจิตใจ - การพักผ่อนหย่อนใจในสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน
<p>มฐ ว ๓.๑ ป.๔/๓ ระบุส่วนประกอบของอากาศ บรรยายความสำคัญของอากาศและผลกระทบของมลพิษทางอากาศต่อสิ่งมีชีวิตจากข้อมูลที่รวบรวมได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มลพิษทางอากาศในท้องถิ่น เช่น จากโรงงานอุตสาหกรรม ก๊าซ ๒. ฝุ่นละออง เช่น ฝุ่น PM ฝุ่นจากท่อไอเสียรถยนต์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
<p>มฐ ว ๑.๑ ป.๕/๑ บรรยายโครงสร้างของสิ่งมีชีวิตที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตซึ่งเป็นผลมาจากการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตในแต่ละแหล่งที่อยู่</p>	<p>ลักษณะต่าง ๆ และความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - พืชในท้องถิ่น เช่น ผักกระเฉด มะม่วงน้ำดอกไม้ โกงกาง ต้นจาก - สัตว์ในท้องถิ่น เช่น ปลาสด ปลาเบญจพรรณ
<p>มฐ ว ๓.๒ ป.๕/๑ เปรียบเทียบปริมาณน้ำในแต่ละแหล่งและระบุปริมาณน้ำที่มนุษย์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลที่รวบรวมได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ปริมาณน้ำในแต่ละแหล่งน้ำ เช่น คลองบางแก้วใหญ่ คลองบางกระบือ คลองด่าน คลองประเวศบุรีรัมย์ คลองบางเสาธง เป็นต้น ๒. ระบบข้อมูล ปริมาณน้ำที่มนุษย์ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน สถานประกอบการ วัด หน่วยงานในท้องถิ่น
<p>มฐ ว ๓.๒ ป.๕/๒ ตระหนัก และเห็นคุณค่าโดยเสนอแนวทางการใช้น้ำอย่างประหยัด และการอนุรักษ์น้ำ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คุณค่าและประโยชน์ของน้ำในท้องถิ่น เช่น คลองบางแก้วใหญ่ คลองบางกระบือ คลองด่าน คลองประเวศบุรีรัมย์ คลองบางเสาธง เป็นต้น ๒. การอนุรักษ์น้ำในท้องถิ่น เช่น คลองบางแก้วใหญ่ คลองบางกระบือคลองประเวศบุรีรัมย์ คลองบางเสาธง เป็นต้น ๓. การจัดระบบประปาหมู่บ้าน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
<p>มฐ ว ๑.๒๕ ป.๖/๕ ระบุสารอาหารและบอกประโยชน์ของสารอาหารแต่ละประเภทจากอาหารที่ตนเองรับประทาน</p>	<p>อาหารในท้องถิ่น เช่น ขนมดอกโสน ขนมจาก ปลาสดทอด น้ำพริกปลาสด แกงสายบัว เป็นต้น</p>
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
<p>มฐ ว ๑.๒ ม.๑/๑๖ เลือกวิธีการขยายพันธุ์พืชให้เหมาะสมกับความต้องการของมนุษย์ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ของพืช</p>	<p>พืชที่มีความสำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โพทะเล ดาวเรือง โกงกาง ปรัง

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ว ๒.๑ ม.๒/๑๗ ม.๒/๓ นำวิธีการแยกสารไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยบูรณาการวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์เทคโนโลยี และ วิศวกรรมศาสตร์	อาชีพที่สำคัญของสมุทรปราการ - การทำนาเกลือ
มฐ ว ๓.๒ ม.๒/๑๓ ม.๒/๓ เปรียบเทียบข้อดี และข้อจำกัดของพลังงานทดแทน แต่ละประเภทจากการรวบรวมข้อมูล และนำเสนอแนวทางการใช้พลังงาน ทดแทนที่เหมาะสมในท้องถิ่น	พลังงานทดแทนที่เหมาะสมในท้องถิ่น - พลังแสงอาทิตย์ - พลังงานลม
มฐ ว ๓.๒ ม.๒/๑๘ สร้างแบบจำลองที่อธิบายการใช้น้ำ และนำเสนอแนวทางการใช้น้ำ อย่างยั่งยืนในท้องถิ่น ของตนเอง	การใช้น้ำในท้องถิ่น - การใช้น้ำประปา - การใช้น้ำบาดาล - การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำอื่น ๆ แม่น้ำเจ้าพระยา คู คลอง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ว ๑.๑ ม.๓/๑ อธิบาย ปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ของระบบนิเวศที่ได้จากการสำรวจ	ระบบนิเวศป่าชายเลน - อำเภอบางบ่อ - อำเภอบางพลี - อำเภอบางเสาธง
มฐ ว ๔.๑ ม.๓/๒ ระบุปัญหา หรือความต้องการของชุมชน หรือท้องถิ่น เพื่อพัฒนางานอาชีพ สรุปรอบของปัญหา รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและแนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา โดยคำนึง ถึงความถูกต้องด้านทรัพย์สิน ทางปัญญา	๑. อาชีพของประชาชนอำเภอบางพลี - การเลี้ยงสัตว์ (การเลี้ยงปลาสด) - การแปรรูปปลาสด - ปลุกผักกระเฉด ๒. อาชีพของประชาชนอำเภอบางบ่อ - การเลี้ยงสัตว์ (การเลี้ยงปลาสด) - การแปรรูปปลาสด - ประมงทะเลคลองด่าน ๓. อาชีพของประชาชนอำเภอบางเสาธง - มะม่วงน้ำดอกไม้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ส ๓.๑ ป.๑/๓ ยกตัวอย่างการใช้ทรัพยากรในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด	- ทรัพยากรน้ำในท้องถิ่นอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง แต่ละชุมชนใช้เพื่อการเกษตร - ทรัพยากรดินขุดบ่อเลี้ยงปลา กุ้ง
มฐ ส ๔.๒ ป.๑/๑ บอกความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมสิ่งของ เครื่องใช้หรือการดำเนินชีวิตของตนเองกับสมัยของพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย	การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนในท้องถิ่นอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง
มฐ ส ๔.๓ ป.๑/๒ บอกสถานที่สำคัญซึ่งเป็นแหล่งวัฒนธรรมในชุมชน	แหล่งวัฒนธรรมในชุมชนที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น วัดศรีวารีน้อย วัดบางพลีใหญ่ใน วัดบางพลีใหญ่กลาง ตลาดน้ำวัดบางโพงนอก และตลาดน้ำบางพลี เป็นต้น
มฐ. ส ๕.๒ ป.๑/๑ บอกสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดตามธรรมชาติที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์	สิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอ บางเสาธง เช่น น้ำทะเลหนุนที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ส ๔.๒ ป.๒/๑ สืบค้นถึงการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตประจำวันของคนในชุมชนของตนจากอดีตถึงปัจจุบัน	การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนตลาดน้ำจากอดีตถึงปัจจุบัน เช่น การสร้างที่อยู่อาศัยริมน้ำลำคลอง การคมนาคมทางเรือเป็นรถยนต์ การประกอบอาชีพจากการทำเกษตรประมง พื้นบ้านเป็นสังคมอุตสาหกรรม
มฐ ส ๔.๓ ป.๒/๒ ยกตัวอย่างวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทยที่ภาคภูมิใจและควรอนุรักษ์ไว้	๑. ประเพณี ได้แก่ ประเพณีรับบัว งานนมัสการหลวงพ่อบาน ประเพณีแห่ผ้าห่มหลวงพ่อเขียวสุโขพุทธโศภควา ประเพณีแข่งเรือวัดจระเข้ใหญ่ ๒. ภูมิปัญญาไทย ได้แก่ การทำขนมข้าวตุก เครื่องจักสานจากผักตบชวา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ส ๕.๒ ป.๓/๑ เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในชุมชนจากอดีตถึงปัจจุบัน	เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในชุมชนจากอดีตกับปัจจุบัน เช่น ที่อยู่อาศัย แม่น้ำลำคลอง อากาศ การประกอบอาชีพ การคมนาคม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ ส ๔.๒ ป.๔/๑. อธิบายการตั้งหลักแหล่งและพัฒนาการของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์โดยสังเขป	การตั้งถิ่นฐานชุมชน หมู่บ้านในอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ส ๓.๑ ป.๕/๒. วิเคราะห์อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ก่อให้เกิดวิถีการดำเนินชีวิตในภูมิภาคของตน	การดำเนินชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น เช่น ริมคลองสำโรง คลองประเวศบุรีรมย์ คลองบางกระบือ เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ ส ๓.๑ ป.๖/๒. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของประเทศไทยในอดีตกับปัจจุบัน และผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้น	การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของชุมชนในอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง จากอดีตจะมีความเป็นอยู่ เช่น การคมนาคมทางเรือ การประกอบอาชีพเกษตรทำนา ขุดบ่อเลี้ยงปลา บ่อกัก ปัจจุบันเป็นสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น
มฐ.ส ๓.๑ ป.๖/๓. บอกวิธีและประโยชน์ของการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน	วางแผนการใช้ทรัพยากรน้ำในชุมชนในอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อและอำเภอบางเสาธง ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม และชุมชน ตลาดน้ำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ส ๓.๑ ม.๑/๒ วิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรม การบริโภคของคนในสังคมซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจของชุมชนและประเทศ	หลักการเลือกซื้อสินค้าในท้องถิ่น เช่น ปลาสดแห้ง กุ้งแห้ง กะปิ มะม่วงน้ำดอกไม้
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ส ๔.๑ ม.๑/๓ นำวิธีการทางประวัติศาสตร์มาใช้ศึกษาเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์	ประวัติชุมชนท้องถิ่น เช่น วัดกาหลง ชุมชนวัดหัวคู ตลาดน้ำโบราณบางพลี ตลาดน้ำวัดปานประสิทธิ์าราม ตลาดคลองด่าน เป็นต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ส ๔.๑ ม.๓/๒ ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ในการศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ที่ตนสนใจ	๑. หลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - พญาวานร วัดบางพลีน้อย - เสือหลวงพ่อบาน วัดมงคลโคธาวาส - พระนอน วัดบางพลีใหญ่กลาง ๒. จิตรกรรม ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - จิตรกรรมฝาผนังวิหาร วัดจรเข้ใหญ่ - จิตรกรรมฝาผนังอุโบสถ วัดศรีวารีน้อย - อื่น เช่น พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดบัวโรย โบสถ์จตุรมุข (วัดศิริเสาชธง) วัดศรีวารีน้อย (จิตรกรรมฝาผนังอุโบสถ) หลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน หลวงพ่อเขียวสุโขพุทธโธภควา หลวงพ่อเสือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ. พ ๓.๑ ป.๑/๒ เล่นเกมเบ็ดเตล็ดและเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่ใช้การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติ	เกมเบ็ดเตล็ด (ที่ใช้ทักษะทางกาย) ๑. เกมจำจี้ ๒. เกมงูกินหาง ๓. แมงมุมขยุ้มหลังคา ๔. เป่ายี่งุบ ๕. โพงพาง ๖. รีรีข้าวสาร
มฐ. พ ๓.๒ ป.๑/๑ ออกกำลังกายและเล่นเกม ตามคำแนะนำอย่างสนุกสนาน	การเล่นเกมเบ็ดเตล็ดในท้องถิ่นตามคำแนะนำ ๑. เกมจำจี้ ๒. เกมงูกินหาง ๓. แมงมุมขยุ้มหลังคา ๔. เป่ายี่งุบ ๕. โพงพาง ๖. รีรีข้าวสาร
มฐ พ ๓.๒ ป.๑/๒ ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา ข้อตกลงในการเล่นตามคำแนะนำ	การเล่นเกมในท้องถิ่น ตามกฎ กติกา และข้อตกลง ๑. เกมจำจี้ ๒. เกมงูกินหาง ๓. แมงมุมขยุ้มหลังคา ๔. เป่ายี่งุบ ๕. โพงพาง ๖. รีรีข้าวสาร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ. พ ๓.๑ ป.๒/๒ เล่นเกมเบ็ดเตล็ดและเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่วิธีเล่น อาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ	เกมเบ็ดเตล็ด (ใช้อุปกรณ์ประกอบ) ๑. กาฟักไข่ ๒. วิ่งกะลา ๓. ซี่ม้าก้านกล้วย ๔. มอญซ่อนผ้า
มฐ พ ๓.๒ ป.๒/๑ ออกกำลังกายและเล่นเกม ได้ด้วยตนเองอย่างสนุกสนาน	ตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นเกมในท้องถิ่น ๑. กาฟักไข่ ๒. วิ่งกะลา ๓. ซี่ม้าก้านกล้วย ๔. มอญซ่อนผ้า

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ. พ ๓.๒ ป.๒/๒ ปฏิบัติตามกฎ กติกาและข้อตกลง ในการเล่นเกมเป็นกลุ่ม	ปฏิบัติตาม กฎ กติกาการเล่นเกมในท้องถิ่นเป็นกลุ่ม ๑. กาฬกไข ๒. วิ่งกะลา ๓. ซี่ม้าก้านกล้วย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ. พ ๓.๑ ป.๓/๒ เคลื่อนไหว ร่างกายที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหว แบบบังคับทิศทางในการเล่น เกมเบ็ดเตล็ด	เกมเบ็ดเตล็ดที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวแบบบังคับทิศทาง ๑. เกมซี่ม้าส่งเมือง ๒. เกมหลักชัย ๓. เสือข้ามห้วย ๔. ตีจับ
มฐ. พ ๓.๒ ป.๓/๑ เลือกออกกำลังกาย การละเล่น พื้นเมือง และเล่นเกมที่เหมาะสมกับ จุดเด่น จุดด้อย และข้อจำกัดของ ตนเอง	การเล่นเกมพื้นเมืองที่เหมาะสมกับตนเอง ๑. เกมซี่ม้าส่งเมือง ๒. เกมหลักชัย ๓. เสือข้ามห้วย ๔. ตีจับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ. พ ๓.๑ ป.๔/๓ เล่นเกม เลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด	การเล่นเกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัดในท้องถิ่น ๑. เกมไก่ชน ๒. เกมหมาไล่แมว ๓. ตีล่อ
มฐ. พ ๓.๒ ป.๔/๑ ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชอบ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ ผลพัฒนาการของตนเองตาม ตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น	การเล่นเกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัดในท้องถิ่น ตามความชอบของตนเอง ๑. เกมไก่ชน ๒. เกมหมาไล่แมว ๓. ตีล่อ
มฐ. พ ๔.๑ ป.๔/๑ อธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม กับสุขภาพ	ระบุและอธิบายสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นที่ส่งผลต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ชายทะเลในท้องถิ่น แม่น้ำลำคลอง ในท้องถิ่น ป่าในท้องถิ่น สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น โรงงาน อุตสาหกรรมในท้องถิ่น ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ. พ ๓.๒ ป.๕/๑ ออกกำลังกาย อย่างมีรูปแบบเล่นเกมที่ใช้ทักษะ การคิดและตัดสินใจ	การเล่นเกมเบ็ดเตล็ด และการละเล่นพื้นเมือง ในท้องถิ่น ๑. วิ่งชักธง ๒. วิ่งเปี้ยว ๓. ชักเย่อ

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ. พ ๓.๒ ป.๕/๒ เล่นกีฬาที่ตนเองชอบอย่างสม่ำเสมอ โดยสร้างทางเลือกในวิธีปฏิบัติของตนเองอย่างหลากหลาย และมีน้ำใจนักกีฬา	เล่นกีฬาไทยในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ ๑. หมากฮอสไทย ๒. หมากรูกไทย ๓. วิ่งชักธง
มฐ พ ๓.๒ ป.๕/๓ ปฏิบัติตามกฎกติกา การเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากลตามชนิด กีฬาที่เล่น	ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นเกมกีฬาไทยท้องถิ่น ๑. หมากฮอสไทย ๒. หมากรูกไทย ๓. วิ่งชักธง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ พ ๓.๑ ป.๖/๓ เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีมได้อย่างละ ๑ ชนิด	สามารถเล่นกีฬาไทยในท้องถิ่นได้ ๑. ตะกร้อวง ๒. สะบ้าทอย ๓. นาฏมวยไทย
มฐ พ ๓.๑ ป.๖/๕ ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย ๑ กิจกรรม แล้วนำความรู้และหลักการที่ได้ไปใช้เป็นฐานการศึกษาหาความรู้เรื่องอื่น ๆ	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในท้องถิ่น - อธิบายแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชียงประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น ตลาดโบราณ วัดบางพลีใหญ่ใน วัดบางพลีใหญ่กลาง ตลาดปึกกา วัดปานประสิทธิ์าราม เป็นต้น - เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนการตั้งชมรมกีฬา ชมรมศิลปะ ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีสากล ชมรมเกษตร เป็นต้น
มฐ. พ ๔.๑ ป.๖/๑ แสดงพฤติกรรมในการป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ	แสดงพฤติกรรมในการป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นที่มีผลต่อสุขภาพ ปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมในท้องถิ่น มลพิษทางอากาศในท้องถิ่น ปัญหาขยะในท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ พ ๓.๑ ม.๑/๓ ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย ๑ กิจกรรม และนำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในท้องถิ่น - อธิบายแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชียงประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น ตลาดโบราณ วัดบางพลีใหญ่ใน วัดบางพลีใหญ่กลาง ตลาดปึกกา วัดปานประสิทธิ์าราม เป็นต้น - เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนการตั้งชมรมกีฬา ชมรมศิลปะ ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีสากล ชมรมเกษตร เป็นต้น

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ พ ๓.๑ ม.๒/๔ ร่วมกิจกรรม นันทนาการอย่างน้อย ๑ กิจกรรม และนำความรู้และหลักการที่ได้ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างเป็นระบบ	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น ตลาดโบราณ วัดบาง พลีใหญ่ใน วัดบางพลีใหญ่กลาง ตลาดปึกกา วัดปานประสิทธิ์ธา รามเป็นต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ พ ๓.๑ ม.๓/๓ ร่วมกิจกรรม นันทนาการอย่างน้อย ๑ กิจกรรม และนำหลักความรู้วิธีการ ไปขยายผลการเรียนรู้ให้กับผู้อื่น	๑. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในท้องถิ่น ๒. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๓. ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น ตลาดโบราณ วัดบางพลีใหญ่ใน วัดบางพลีใหญ่กลาง ตลาดปึกกา วัดปานประสิทธิ์ธาราม เป็นต้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ง ๑.๑. ป.๑/๒ ใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือง่าย ๆ อย่างปลอดภัย งานประดิษฐ์ เป็นการนำวัสดุหรือ เศษวัสดุที่มีในบ้านหรือหาได้ง่าย ในท้องถิ่นมาทำเป็นของเล่น ของใช้ และของตกแต่ง	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ไม้ไผ่ ๓. ใบตอง เศษวัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า ๒. กลองนมโรงเรียน/กุนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม ๕. กุนม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ง ๑.๑. ป.๒/๒ ใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ในการทำงานอย่างเหมาะสมกับงาน และประหยัด งานประดิษฐ์ การประดิษฐ์ ของใช้ส่วนตัว	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ไม้ไผ่ ๓. ใบตอง เศษวัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า ๒. กลองนมโรงเรียน/กุนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
ง ๒.๑. ป.๓/๒ ใช้วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือ ตรงกับลักษณะงาน งานประดิษฐ์ ประโยชน์ของงานประดิษฐ์ของใช้ ในโอกาสต่างๆ โดยใช้วัสดุท้องถิ่น	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ไม้ไผ่ เศษวัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ เช่น เศษผ้า ก่องนม โรงเรียน ถูนม ขวดน้ำ ไม้ไอศกรีม ถูขนม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
ง ๑.๑. ป.๔/๑ อธิบายเหตุผลในการทำงานให้บรรลุ เป้าหมาย งานประดิษฐ์ การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งจาก ใบตองและกระดาษ	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ไม้ไผ่ ๓. ใบตอง เศษวัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า ๒. ก่องนมโรงเรียน/ถูนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม ๕. ถูขนม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ง.๑.๑. ป.๕/๒ ใช้ทักษะการจัดการในการทำงาน อย่างเป็นระบบ ประณีต และมีความคิดสร้างสรรค์ งานประดิษฐ์ การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่ง จากวัสดุเหลือใช้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ใบตอง เศษวัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า ๒. ก่องนมโรงเรียน/ถูนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม ๕. ถูขนม
มฐ ง ๒.๑. ป.๕/๑ สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	ศึกษาสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในชุมชน ๑. เกษตรกรรม เช่น เลี้ยงปลา สลัด ปลูกผักกะเฉด ๒. อุตสาหกรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ง.๑.๑. ม.๑/๒ ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงาน ด้วยความเสียสละ งานประดิษฐ์ การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจากวัสดุในท้องถิ่น	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ใบตอง เศษวัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๒. กล่องนมโรงเรียน/ถุงนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม ๕. ถุงขนม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ. ง.๑.๑. ม.๒/๒ ใช้ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ในการทำงาน งานประดิษฐ์ การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่ง จากวัสดุในโรงเรียนหรือท้องถิ่น	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ใบกล้วย วัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า ๒. กล่องนมโรงเรียน/ถุงนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม ๕. ถุงขนม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ. ง.๑.๑. ม.๓/๒ ใช้ทักษะการทำงานร่วมกัน อย่างมีคุณธรรม งานประดิษฐ์ การประดิษฐ์บรรจุภัณฑ์จากวัสดุ ธรรมชาติ	พืชในท้องถิ่นที่ในงานประดิษฐ์ ๑. ผักตบชวา ๒. ใบตอง วัสดุในท้องถิ่นที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ๑. เศษผ้า ๒. กล่องนมโรงเรียน/ถุงนม ๓. ขวดน้ำ ๔. ไม้ไอศกรีม ๕. ถุงขนม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (ทัศนศิลป์)	
มฐ ศ ๑.๒ ป.๑/๑ ระบุงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน	สถาปัตยกรรมอันงดงาม ของวัดในอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง - วัดมงคลโคธาวาส (วัดหลวงพ่อบาน) - วัดบางพลีใหญ่ใน - วัดบางพลีใหญ่กลาง - วัดศิริเสาชง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ศ ๑.๒ ป.๒/๒ อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ประเภทต่างๆ ในท้องถิ่นโดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้	ประติมากรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ - ประติมากรรมข้างสามเศียร - พญาวานรวัดบางพลีน้อย - เสือหลวงปู่ปาน วัดมงคลโคธาวาส พระนอน วัดบางพลีใหญ่กลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ศ ๑.๒ ป.๓/๒ อธิบายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	การประดับตกแต่ง เรือประเพณีรับบัว ด้วยประติมากรรม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ ศ ๑.๒ ป.๔/๑ ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรม ในท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ในงานเฉลิมฉลองของจังหวัดสมุทรปราการ - งานเทศกาลสงกรานต์พระประแดง - งานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ - ประเพณีรับบัวหรือโยนบัว - งานนมัสการหลวงพ่อบาน - งานมอญรำ - งานทะแยมมอญ - การเล่นสะบ้า
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ศ ๑.๒ ป.๕/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการ ศิลปะ	งานจิตรกรรมฝาผนัง ของอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อและอำเภอบางเสาธง ดังนี้ - จิตรกรรมฝาผนังวัดบางพลีใหญ่กลาง - จิตรกรรมฝาผนังวัดมงคลโคธาวาส - จิตรกรรมฝาผนังวัดหัวคู้

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ ๑.๒ ป.๖/๒ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องาน ทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	สถาปัตยกรรมที่มีอิทธิพลของศาสนาและวัฒนธรรมที่มีต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นของอำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อและอำเภอบางเสาธง ดังนี้ - พญาวานร วัดบางพลีน้อย - เสือหลวงปู่ปาน วัดมงคลโคธาวาส
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ศ ๑.๒ ม.๑/๒ ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	เปรียบเทียบจิตรกรรมฝาผนังท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการกับงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย - วัดบางน้ำผึ้งนอก - วัดกึ่งแก้ว - วัดด่านสำโรง - วัดโปรดเกศเชษฐาราม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ศ ๑.๒ ม.๒/๒บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงาน ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	ประติมากรรม การประดับตกแต่งเรือประเพณีรับบัวในแต่ละยุคสมัย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ศ ๑.๒ ม.๓/๒เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย ของวัฒนธรรมไทยและสากล	เปรียบเทียบความแตกต่าง จิตรกรรมฝาผนังในแต่ละยุคสมัย - วัดบางน้ำผึ้งนอก - วัดกึ่งแก้ว - วัดด่านสำโรง - วัดโปรดเกศเชษฐาราม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (ดนตรี)	
มฐ ศ ๒.๒ ป. ๑/๑ เล่าถึงเพลงในท้องถิ่น	วงดนตรีประกอบเพลงเรือ
มฐ ศ ๒.๒ ป. ๑/๒ ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	สิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีประกอบเพลงเรือ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ศ ๒.๒ ป. ๒/๑ บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น โดยใช้คำง่าย ๆ	ความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น เช่น ประเพณีรับบัว บอกลักษณะการใช้เสียงในการร้องเพลงเรือ ลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ใช้ในเพลงเรือ
มฐ ศ ๒.๒ ป. ๒/๒ แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่น	เข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่นประเพณีรับบัว ร่วมร้องบรรเลงเพลงเรือ หรือบรรเลงวงกลองยาวในประเพณีรับบัว

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ. ศ ๒.๑ ป.๓/๑ ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น	บอกลักษณะเด่นของประเพณีรับบัว เพลงเรือ หรือการบรรเลงวงกลองยาวในประเพณีรับบัว
มฐ. ศ ๒.๑ ป.๓/๒ ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	บอกความสำคัญของประเพณีรับบัว เพลงเรือ หรือการบรรเลงวงกลองยาวในประเพณีรับบัว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ. ศ ๒.๑ ป. ๔/๑ บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและท้องถิ่น	บอกที่มาของวงดนตรีประกอบเพลงเรือ
มฐ. ศ ๒.๑ ป. ๔/๒ ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	บอกความสำคัญของวัฒนธรรม เช่น เพลงเรือ เพลงฉ่อย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ. ศ ๒.๑ ป.๕/๑ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - งานนมัสการหลวงพ่อบาน - ประเพณีแข่งเรือ - งานนมัสการศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพชร
มฐ. ศ ๒.๑ ป. ๕/๒ อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น เช่น <ul style="list-style-type: none"> - งานนมัสการหลวงพ่อบาน - ประเพณีแข่งเรือ - งานนมัสการศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพชร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ. ศ ๒.๑ ป. ๖/๓ อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	อภิปรายองค์ประกอบของดนตรีประกอบการเล่น ฆะหมี่ ละครชาตรี การแทงหยวก การเล่นสะบ้า และทะเลยมอญ เป็นต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ. ศ ๒.๑ ม. ๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้อง และเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	บอกองค์ประกอบดนตรีประกอบประเพณีการแข่งขันเรือ งานนมัสการศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพชร และประเพณีโยนบัว
มฐ. ศ ๒.๑ ม. ๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	จัดประเภทดนตรีประกอบประเพณีการแข่งขันเรือ งานนมัสการศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพชร และประเพณีโยนบัว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ. ศ ๒.๑ ม. ๒/๑ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	ฆะหมี่ การแทงหยวก

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ศ ๒.๑ ม. ๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพล ของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	การเล่นสะบ้า ทะแยมอณู
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (นาฏศิลป์)	
มฐ ศ ๓.๒ ป.๑/๑ ระบุ และเล่นการละเล่น ของเด็กไทย	การละของเด็กไทยในท้องถิ่นสมุทรปราการ (อีตัก) ล้อต๊อก สะบ้า เสือข้ามห้วย ตีจับ หมากเก็บ อีกาฟักไข่ ชายข้าวชายแกง วิ่งกะลา รถกาบหมาก การเล่นจ้ำจี้ แมงมุม ขยุ่มหลังคา เป่าหยิงซุบ ซ่อนหา เป่ากบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ศ ๓.๒ ป.๒/๒ ระบุ และเล่นการละเล่นพื้นบ้าน	การละของเด็กไทยในท้องถิ่นสมุทรปราการ อีตัก (ล้อต๊อก) สะบ้า เสือข้ามห้วย ตีจับ หมากเก็บ อีกาฟักไข่ ชายข้าวชายแกง วิ่งกะลา รถกาบหมาก การเล่นจ้ำจี้ แมงมุม ขยุ่มหลังคา เป่าหยิงซุบ ซ่อนหา เป่ากบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ศ ๓.๒ ป.๒/๒ ระบุสิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจใน การละเล่นพื้นบ้าน	การละของเด็กไทยในท้องถิ่นสมุทรปราการ อีตัก ล้อต๊อก สะบ้า เสือข้ามห้วย ตีจับ หมากเก็บ อีกาฟักไข่ ชายข้าวชายแกง วิ่งกะลา รถกาบหมาก การเล่นจ้ำจี้ แมงมุม ขยุ่มหลังคา เป่าหยิงซุบ ซ่อนหา เป่ากบ
มฐ ศ ๓.๒ ป.๓/๑ เล่าการแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นใน ท้องถิ่น	การแสดงในท้องถิ่นสมุทรปราการ (เรียนรู้ประวัติ ความเป็นมา) รำมอญพระประแดง ละครชาตรี ทะแยมอณู ระบำปล่อยนก ปล่อยปลา ระบำส่งข้าวสงกรานต์ รำมอญร้อนสะบ้า รำมนต์รัก หงสาวดี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ ศ ๓.๒ ป.๔/๑ เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์กับ การแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น	การแสดงในท้องถิ่นสมุทรปราการ (เรียนรู้ลักษณะของ การแสดง) รำมอญพระประแดง ละครชาตรี ทะแยมอณู ระบำปล่อยนก ปล่อยปลา ระบำส่งข้าวสงกรานต์ รำมอญ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ศ ๓.๒ ป.๕/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม และประเพณี	การแสดงในท้องถิ่นสมุทรปราการ (รู้ความหมายของท่ารำ, ปฏิบัติการแสดงรำมอญ) รำมอญพระประแดง ละครชาตรี ทะแยมอณู ระบำปล่อยนก ปล่อยปลา ระบำส่งข้าวสงกรานต์ รำมอญร้อนสะบ้า
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ ศ ๓.๒ ป.๖/๓ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหว และการแสดง โดยเน้นการถ่ายทอด ลีลาหรืออารมณ์	การแสดงในท้องถิ่นสมุทรปราการ ระบำปล่อยนก ปล่อยปลา ระบำส่งข้าวสงกรานต์ รำมอญร้อนสะบ้า

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ศ ๓.๒ ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	การแสดงในท้องถิ่นสมุทรปราการ (เรียนรู้ความเชื่อมโยงกับชุมชน) รำมอญพระประแดง ละครชาตรี ทะแยมอญ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ศ ๓.๒ ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ	การแสดงในท้องถิ่นสมุทรปราการ (เรียนรู้ลักษณะเด่นของการแสดง, ความสอดคล้องกับวัฒนธรรมในชุมชน) รำมอญพระประแดง ละครชาตรี ทะแยมอญ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์ และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ประเพณีจากวัฒนธรรมในท้องถิ่นสมุทรปราการ รำมอญพระประแดง ระบำปลอยนกปลอยปลา ระบำส่งข้าว สงกรานต์ รำมอญร้อนสะบ้า รำมนต์รักหงสาวดี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ต ๑.๑ ป.๑/๓ เลือกรูปภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง	บอกคำศัพท์อาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด เป็นต้น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๑๕๐ - ๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
มฐ ต ๒.๑ ป.๑/๒ บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของท้องถิ่น	บอกชื่อเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญประจำท้องถิ่น เช่น ประเพณีรับบัว เทศกาลวันสงกรานต์พระประแดง งานนมัสการองค์หลวงพ่อบาน
มฐ ต ๒.๑ ป.๑/๓ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	เรียนรู้คำศัพท์และเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น เทศกาลรับบัว การละเล่นท้องถิ่นสะบ้า ทะแยมอญ
มฐ ต ๔.๒ ป.๑/๑ ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ต ๑.๑ ป.๒/๓ เลือกรูปภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง	บอกคำศัพท์อาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด เป็นต้น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๒๕๐ - ๓๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
มฐ ต ๒.๑ ป.๒/๒ บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของท้องถิ่น	บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญประจำท้องถิ่น เช่น ประเพณีรับบัว เทศกาลวันสงกรานต์พระประแดง งานนมัสการองค์หลวงพ่อบาน

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ต ๒.๑ ป.๒/๓ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	เรียนรู้คำศัพท์และประวัติความเป็นมาของประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่น รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น เทศกาลรับบัว การละเล่นท้องถิ่นสะบ้า ทะแยมมอญ
มฐ ต ๔.๒ ป.๒/๑ ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	เรียนรู้คำศัพท์และรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ต ๑.๑ ป.๓/๓ เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง	บอกคำศัพท์อาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด เป็นต้น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๓๕๐ - ๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
มฐ ต ๒.๑ ป.๓/๒ บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของท้องถิ่น	บอกชื่อ คำศัพท์และความสำคัญเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญประจำท้องถิ่น เช่น ประเพณีรับบัว เทศกาลวันสงกรานต์พระประแดง งานนมัสการองค์หลวงพ่อบาน
มฐ ต ๒.๑ ป.๓/๓ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	เรียนรู้คำศัพท์ ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่น รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม เช่น เทศกาลรับบัว การละเล่นท้องถิ่นสะบ้า ทะแยมมอญ
มฐ ต ๔.๒ ป.๓/๑ ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	เรียนรู้คำศัพท์และรวบรวมคำศัพท์เป็นแผนผังความคิดเกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	
มฐ ต ๑.๑ ป.๔/๓ คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับอาหารประจำท้องถิ่น ๕๕๐ - ๗๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)	บอกคำศัพท์อาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด เป็นต้น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๕๕๐ - ๗๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
มฐ ต ๒.๑ ป.๔/๓ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	เรียนรู้คำศัพท์และเข้าร่วมกิจกรรมการละเล่นท้องถิ่น เช่น สะบ้า ทะแยมมอญ
มฐ ต ๔.๒ ป.๔/๑ ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	รวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	
มฐ ต ๑.๑ ป.๕/๓ คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับอาหารประจำท้องถิ่น ๗๕๐ - ๙๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)	บอกคำศัพท์อาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด เป็นต้น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๗๕๐ - ๙๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ต ๒.๑ ป.๕/๓ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	เรียนรู้คำศัพท์จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นท้องถิ่น เช่น สะบ้า ทะแยมอญ
มฐ ต ๔.๒ ป.๕/๑ ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	รวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	
มฐ ต ๑.๑ ป.๖/๓ คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับอาหารประจำท้องถิ่น ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)	บอกคำศัพท์อาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด เป็นต้น วงคำศัพท์สะสมประมาณ ๑,๐๕๐ - ๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
มฐ ต ๒.๑ ป.๖/๓ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	เรียนรู้คำศัพท์และเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นท้องถิ่น เช่น สะบ้า ทะแยมอญ
มฐ ต ๔.๒ ป.๖/๑ ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	รวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
มฐ ต ๑.๑ ม.๑/๓ ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขายสินค้าออกาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ขั้นตอนวิธีการทำอาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด ขนมงก ขนมาจากปากน้ำ เป็นต้น วงคำศัพท์ประมาณ ๑,๗๕๐ - ๑,๙๐๐ คำ
มฐ ต ๒.๑ ม.๑/๒ ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา	บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลประเพณีรับบัว , เทศกาลวันสงกรานต์ พระประแดง งานนมัสการหลวงพ่อบาน
มฐ ต ๒.๑ ม.๑/๓ กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ	บรรยายการเล่นท้องถิ่นสะบ้า ทะแยมอญ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ต ๔.๒ ม.๑/๑ การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา	ใช้ภาษาสื่อสารเกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	
มฐ ต ๑.๑ ม.๒/๓ ประโยคหรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อ -ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	ขั้นตอนวิธีการทำอาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียด ขนมงก ขนมาจากปากน้ำ เป็นต้น วงคำศัพท์ประมาณ ๑,๗๕๐ - ๑,๙๐๐ คำ
มฐ ต ๒.๑ ม.๒/๒ ความเป็นมาและความสำคัญ ของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา	บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลประเพณีรับบัวเทศกาลวันสงกรานต์ พระประแดง งานนมัสการหลวงพ่อบาน
มฐ ต ๒.๑ ม.๒/๓ กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ	บรรยายการละเล่นท้องถิ่นสะบ้า ทะแยมมอญ เป็นวงคำศัพท์ สละสมประมาณ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	
มฐ ต ๑.๑ ม. ๓/๓ ประโยคหรือข้อความ และ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ -ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ขั้นตอนวิธีการทำอาหารประจำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ เช่น ปลาสด กุ้งเหยียดขนมงก ขนมาจากปากน้ำ เป็นต้น วงคำศัพท์ประมาณ ๑,๗๕๐ - ๑,๙๐๐ คำ

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
มฐ ต ๒.๑ ม. ๓/๒ ความเป็นมาและความสำคัญ ของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา	เข้าร่วม บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลประเพณีรับบัว เทศกาล วันสงกรานต์พระประแดง งานนมัสการหลวงพ่อบาน
มฐ ต ๒.๑ ม. ๓/๓ กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ	เข้าร่วมการเล่นท้องถิ่น เช่น สะบ้า ทะแยมอญ เป็นวงคำศัพท์ สะสมประมาณ
มฐ ต ๔.๒ ม. ๓/๑ การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	ใช้ภาษาสื่อสารอธิบายเกี่ยวกับศาสนสถานสำคัญในท้องถิ่น เช่น วัดบางพลีใหญ่ใน วัดโคธาราม วัดศิริเสาชง เป็นต้น

ส่วนที่ ๓

การวัดและการประเมินผลหลักสูตรระดับท้องถิ่น

แนวปฏิบัติการประเมินพัฒนาการ ระดับปฐมวัย

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกอยู่ในการจัดประสบการณ์ทุกขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การประเมินพฤติกรรมของเด็กก่อนการจัดประสบการณ์ การประเมินพฤติกรรมเด็กขณะปฏิบัติกิจกรรม และการประเมินพฤติกรรมเด็กเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้ พฤติกรรมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กที่ได้รับการประเมินนั้น ต้องเป็นไปตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ที่ผู้สอนวางแผนและออกแบบไว้ การประเมินพัฒนาการจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กบรรลุตามเป้าหมาย เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาเด็กต่อไป สถานศึกษาควรมีกระบวนการประเมินพัฒนาการ และการจัดการอย่างเป็นระบบ สรุปผลการประเมินพัฒนาการที่ตรงตามความรู้ ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรม ที่แท้จริงของเด็ก สอดคล้องตามหลักการประเมินพัฒนาการ รวมทั้งสะท้อนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง แนวปฏิบัติการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยของสถานศึกษา มีดังนี้

๑. หลักการสำคัญของการดำเนินการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช

๒๕๖๐

สถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัยควรคำนึงถึงหลักสำคัญของการดำเนินการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ ๓ - ๖ ปี ดังนี้

๑.๑ ผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

๑.๒ การประเมินพัฒนาการมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็ก และสรุปผลการประเมินพัฒนาการของเด็ก

๑.๓ การประเมินพัฒนาการต้องมีความสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์แต่ละวัย ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๑.๔ การประเมินพัฒนาการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถประเมินพัฒนาการเด็กได้อย่างรอบด้านสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ยุติธรรมและเชือถือได้

๑.๕ การประเมินพัฒนาการพิจารณาจากพัฒนาการตามวัยของเด็ก การสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้และการร่วมกิจกรรมควบคู่ไปในกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับอายุ รูปแบบการจัดการศึกษา และต้องดำเนินการประเมินอย่างต่อเนื่อง

๑.๖ การประเมินพัฒนาการต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้สะท้อนและตรวจสอบผลการประเมินพัฒนาการของเด็กได้

๑.๗ สถานศึกษาควรจัดทำเอกสารบันทึกผลการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา เช่น แบบบันทึกการประเมินพัฒนาการตามหน่วยการจัดประสบการณ์

สมุดบันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินและรายงานผลการพัฒนาการ และสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน เพื่อเป็นการสื่อสารข้อมูลการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับบ้าน

๒. ขอบเขตของการประเมินพัฒนาการ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัยเป็นมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับตัวเด็ก เมื่อจบหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย คุณลักษณะที่ระบุไว้ในมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กทุกคน ดังนั้น สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก ให้มีคุณภาพมาตรฐานที่พึงประสงค์กำหนด ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาปฐมวัย แนวคิดดังกล่าวอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่าเด็กทุกคนสามารถพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และ เท่าเทียม ได้ขอบเขตของการประเมินพัฒนาการมีดังนี้

๒.๑ สิ่งที่จะประเมิน

การประเมินพัฒนาการสำหรับเด็กเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี มีเป้าหมายสำคัญ คือ มาตรฐานคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและ

ประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ซื่อซมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้

ได้เหมาะสมกับวัย

สิ่งที่จะประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยแต่ละด้าน มีดังนี้

พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย การประเมินการมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์สุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี การรู้จักรักษาความปลอดภัย การเคลื่อนไหว การทรงตัว การเล่น การออกกำลังกาย และการใช้มืออย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความสนใจความสามารถ และมีความสุขในการทำงานศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว ความรับผิดชอบในการทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้สึกภูมิใจ ความเมตตากรุณามีน้ำใจ ช่วยเหลือแบ่งปัน ตลอดจนการประหยัติดออม และพอเพียง

พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย การประเมินความมีวินัยในตนเอง การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การระวังภัยจากคนแปลกหน้าและสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย การดูแลรักษาธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การมีสัมมาคารวะ การมีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย การรักษาความเป็นไทย กระทบรับความเหมือน และความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา คิดเชิงเหตุผล คิดรวบยอด การเล่น การทำงานศิลปะ การแสดงท่าทางการเคลื่อนไหวตามจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ของตนเอง การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้

๒.๒ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กแต่ละครั้งควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัยมีด้วยกันหลายวิธี ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑. การสังเกตและการบันทึก การสังเกตมีอยู่ ๒ แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่ง คือ การสังเกตแบบไม่เป็นการเป็นการสังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นและผู้สอนจดบันทึกไว้ การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็ก เมื่อมีการสังเกตก็ต้องมีการบันทึก ผู้สอนควรทราบว่าจะบันทึกอะไร การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐานไว้อย่างชัดเจน การสังเกต และการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่าย ๆ คือ

๑) แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่างโดยบรรยายพฤติกรรมเด็ก ผู้บันทึกต้องบันทึก วัน เดือน ปีเกิดของเด็ก และ วัน เดือน ปี ที่ทำการบันทึกในแต่ละครั้ง

๒) การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษา ข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นถึงความสามารถเฉพาะอย่างของเด็กจะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้น สำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษา เพื่อลดปัญหา

และสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยชี้ให้เห็นข้อเสียของการจัดกิจกรรม และประสบการณ์ไว้เป็นอย่างดี

๓) แบบสำรวจรายการ ช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคนได้ค่อนข้างละเอียด

๒.๒.๒ การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็น พัฒนาการด้านภาษาของเด็ก และบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกประจำวัน

๒.๒.๓ การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาพแวดล้อมเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด และตอบอย่างอิสระ จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคน และค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้ โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

การเตรียมการก่อนสัมภาษณ์ผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้

- ๑) กำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
- ๒) กำหนด คำพูด คำถามที่จะพูดกับเด็ก ควรเป็นคำถามที่เด็กสามารถได้ตอบหลากหลาย ไม่มีผิดหรือไม่มีถูกในขณะปฏิบัติสัมภาษณ์

๓) ผู้สอนควรสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง

๔) ผู้สอนควรสร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นไม่เคร่งเครียด

๕) ผู้สอนควรเปิดโอกาสเวลาให้เด็กมีโอกาสคิดและตอบคำถามอย่างอิสระ

๖) ระยะเวลาสัมภาษณ์ไม่ควรเกิน ๑๐ - ๒๐ นาที

๒.๒.๔ การรวบรวมผลที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล โดยจัดเก็บ รวบรวมไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็ก โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ รวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน แสดงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมเครื่องมืออื่น ๆ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสุขภาพอนามัย เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อผู้สอนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้อง การเก็บผลงานของเด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผล ถ้างานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากผู้สอนและไม่มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาเด็กหรือปรับปรุงการสอนของผู้สอน ดังนั้น จึงเป็นแต่การสะสมผลงานเท่านั้น เช่น แฟ้มผลงาน ชิตเขียน งานศิลปะจะเป็นเพียงแคแฟ้มผลงานที่ไม่มีการประเมิน แฟ้มผลงานนี้จะเป็นเครื่องมือการประเมินต่อเนื่อง เมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบ่งบอกความก้าวหน้า ความต้องการของเด็กและเป็นการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่อง ที่สร้างสรรค์โดยผู้สอนและเด็ก

ผู้สอนสามารถใช้แฟ้มผลงานอย่างมีคุณค่า สื่อสารกับผู้ปกครอง เพราะการเก็บผลงานเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ในแฟ้มผลงานเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าที่ถูกของเขามีเพิ่มขึ้นจากผลงานชิ้นแรกกับชิ้นต่อ ๆ มา ข้อมูลในแฟ้มผลงานประกอบด้วย ตัวอย่างผลงาน การเขียน การอ่าน และข้อมูลบางประการของเด็กที่ผู้สอนเป็นผู้บันทึก เช่น จำนวนเล่มของหนังสือที่เด็กอ่าน ความถี่ของการเลือกอ่าน ที่มุมหนังสือในช่วงเวลาเลือกเสรี การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ทศนคติ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนภาพของความงอกงามในเด็กแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าการประเมินโดยการใช้เกรด ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงที่มาของการเลือกชิ้นงานแต่ละชิ้นงานที่สะสมในแฟ้มผลงาน เช่น

เป็นผลงานที่ดีที่สุดในระยะเวลาที่เหลือขึ้นงานนั้นเป็นขึ้นงานที่แสดงความต่อเนื่องของงานโครงการ ผู้สอนควรเชิญผู้ปกครองมามีส่วนร่วมในการคิดสรรขึ้นงานที่บรรจุลงในแฟ้มผลงานของเด็ก

๒.๒.๕ การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ตัวชี้ของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่ว ๆ ไป ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางการประเมินการเจริญเติบโตมีดังนี้

๑) การประเมินการเจริญเติบโต โดยการชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งใช้สำหรับติดตามการเจริญเติบโต โดยรวมวิธีการใช้กราฟมีขั้นตอน ดังนี้

เมื่อชั่งน้ำหนักเด็กแล้ว นำน้ำหนักมาจุดเครื่องหมายกากบาทบนกราฟและอ่านการเจริญเติบโตของเด็ก โดยดูเครื่องหมายกากบาทว่าอยู่ในแถบสี อ่านข้อความบนแถบสีนั้น ซึ่งแบ่งภาวะโภชนาการแบ่งเป็นสามกลุ่ม คือ น้ำหนักที่อยู่ในเกณฑ์ น้ำหนักมากเกินเกณฑ์ น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ ข้อควรระวังสำหรับผู้ปกครองและครู คือ ควรดูแลน้ำหนักเด็กอย่าให้แบ่งเบนออกจากเส้นประเมิน มีเช่นนั้นเด็กมีโอกาสน้ำหนักมากเกินเกณฑ์หรือน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ได้

ข้อควรคำนึงในการประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก

- เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านการเจริญเติบโต บางคนรูปร่างอ้วน บางคนช่วงครึ่งหลังของขวบปีแรกน้ำหนักเด็กจะขึ้นช้า เนื่องจากห่วยเล่นมากขึ้น และความอยากอาหารลดลง บางคนร่างใหญ่บางคนร่างเล็ก

- ภาวะโภชนาการเป็นตัวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับขนาดของรูปร่าง แต่ไม่ใช่สาเหตุเดียว

- กรรมพันธุ์ เด็กอาจมีรูปร่างเหมือนพ่อแม่คนใดคนหนึ่ง ถ้าพ่อหรือแม่เตี้ยลูกอาจเตี้ยและพวกนี้อาจมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยได้และมักจะเป็นเด็กที่ทานอาหารได้น้อย

๒) การตรวจสุขภาพอนามัย เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของเด็ก โดยพิจารณาความสะอาด สิ่งสกปรกของร่างกายที่จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิต และการเจริญเติบโตของเด็ก ซึ่งจะประเมินสุขภาพอนามัย ๙ รายการ คือ ผมและศีรษะ หูและใบหู มือและเล็บมือ เท้าและเล็บเท้า ปาก ลิ้นและฟัน จมูก ตา ผิวหนังและใบหน้า เสื้อผ้า

๒.๓ เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ

การสร้างเกณฑ์ การพัฒนาเกณฑ์หรือกำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ผู้สอนควรให้ความสนใจในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๒.๓.๑ การวางแผนและการสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างเป็นระบบ เช่น จะสังเกตเด็กคนใดบ้างในแต่ละวันกำหนดพฤติกรรมที่สังเกตให้ชัดเจนจะทำตารางกำหนดการสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม ผู้สอนต้องเลือกสรรพฤติกรรมที่ตรงกับระดับพัฒนาการของเด็กคนนั้นจริง ๆ

๒.๓.๒ ในกรณีที่ห้องเรียนมีนักเรียนจำนวนมากผู้สอนอาจเลือกสังเกตเฉพาะเด็กที่ทำได้ดีแล้ว และเด็กที่ยังทำไม่ได้ส่วนเด็กปานกลางให้ถือว่าทำได้ไปตามกิจกรรม

๒.๓.๓ ผู้สอนต้องสังเกตจากพฤติกรรม คำพูด การปฏิบัติตามขั้นตอนในระหว่างทำงาน/กิจกรรมและคุณภาพของผลงาน/ชิ้นงาน ร่องรอยที่นำมาใช้พิจารณาตัดสินผลการทำงานหรือปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น

- ๑) ถ้าเธออยากบอกฉัน เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมทำงานถ้าเด็กไม่ชอบไม่ชำนาญ จะใช้เวลามากมีท่าทางอึดอัด ไม่กล้า ไม่เต็มใจทำงาน
- ๒) ความต่อเนื่องถ้า เด็กยังมีการหยุดชะงักลงเลทำงานใหม่ต่อเนื่อง แสดงว่าเด็ก ยังไม่ชำนาญหรือยังไม่พร้อม
- ๓) ความสัมพันธ์ ถ้าการทำงาน/ปฏิบัตินั้นมีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ไม่ราบรื่นท่าทางมือ และเท้าไม่สัมพันธ์กันแสดงว่าเด็กยังไม่ชำนาญหรือยังไม่พร้อมท่าที่แสดงออกจึงไม่สง่างาม
- ๔) ความภูมิใจ ถ้าเด็กยังไม่ชื่นชมก็จะทำงานเพียงให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว ไม่มีความภูมิใจ ในการทำงานผลงานจึงไม่ประณีต

ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

การให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ควรกำหนดในทิศทางหรือรูปแบบเดียวกัน สถานศึกษาสามารถให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการ ของเด็กที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมที่จะประเมิน เป็นระบบตัวเลข เช่น ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือเป็นระบบที่ใช้คำสำคัญ เช่น ดี พอใช้ หรือควรส่งเสริม ตามที่ สถานศึกษากำหนด ตัวอย่างเช่น

ระบบตัวเลข	ระบบที่ใช้คำสำคัญ
๑	ดี
๒	พอใช้
๓	ควรส่งเสริม

สถานศึกษาอาจกำหนดระดับคุณภาพของการแสดงออกในพฤติกรรมเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ระบบที่ใช้คำสำคัญ
๑ หรือควรส่งเสริม	เด็กมีความลังเล ไม่แน่ใจ ไม่ยอมปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กยังไม่พร้อม ยังมั่นใจ และกลัวไม่ปลอดภัย ผู้สอนต้องช่วยหรือแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่าง หรือต้องคอยอยู่ใกล้ ๆ ค่อย ๆ ให้เด็กทำทีละขั้นตอน พร้อมต้องให้กำลังใจ
๒ หรือพอใช้	เด็กแสดงได้เอง แต่ยังไม่คล่อง เด็กกล้าทำมากขึ้นผู้สอนกระตุ้นน้อยลง ผู้สอน ต้องคอยแก้ไขในบางครั้งหรือคอยให้กำลังใจให้เด็กฝึกปฏิบัติมากขึ้น
๓ หรือดี	เด็กแสดงได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่ว และภูมิใจ เด็กแสดงได้เองโดยไม่ต้อง กระตุ้น มีความสัมพันธ์ที่ดี

ตัวอย่างคำอธิบายคุณภาพ

พัฒนาการด้านร่างกาย – สุขภาพอนามัย		พัฒนาการด้านร่างกาย – กระโดดเท้าเดียว	
ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ส่งเสริมความสะอาด	๑ หรือ ควรส่งเสริม	ทำได้แต่ไม่ถูกต้อง
๒ หรือ พอใช้	สะอาดพอใช้	๒ หรือ พอใช้	ทำได้ถูกต้องแต่ไม่คล่องแคล่ว
๓ หรือ ดี	สะอาด	๓ หรือ ดี	ทำได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว
พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ – ประหยัด			
ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ		
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ใช้สิ่งของเครื่องใช้เกินความจำเป็น		
๒ หรือ พอใช้	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดเป็นบางครั้ง		
๓ หรือ ดี	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดตามความจำเป็นทุกครั้ง		

พัฒนาการด้านสังคม – ปฏิบัติตามข้อตกลง	
ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง
๒ หรือ พอใช้	ปฏิบัติตามข้อตกลง โดยมีผู้ชี้แนะหรือกระตุ้น
๓ หรือ ดี	ปฏิบัติตามข้อตกลงได้ด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสติปัญญา – เขียนชื่อตนเองตามแบบ	
ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	เขียนชื่อตนเองไม่ได้ หรือเขียนสัญลักษณ์ที่ไม่เป็นตัวอักษร
๒ หรือ พอใช้	เขียนชื่อตนเองได้ มีอักษรบางตัวกลับหัว กลับด้านหรือสลับที่
๓ หรือ ดี	เขียนชื่อตนเอง ตัวอักษรไม่กลับหัว ไม่กลับด้าน ไม่สลับที่

๒.๓.๔ การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย ต่อปีการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาที่ได้รับนี้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านและสมดุล ผู้สอนควรมีเวลาในการพัฒนาเด็กและเติมเต็มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบพฤติกรรมที่แสดงพัฒนาการของเด็กต่อเนื่อง มีการประเมินซ้ำพฤติกรรมนั้นอย่างน้อย ๑ ครั้ง ต่อภาคเรียน เพื่อยืนยันความเชื่อมั่นของผลการประเมินพฤติกรรม นั้น ๆ และนำผลไปเป็นข้อมูลในการสรุปการประเมินสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ นำไปสรุปการประเมิน ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามลำดับ

แนวการวัดและการประเมินผลระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดให้มีการวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ ๔ ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติเพื่อตรวจสอบ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน นำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่นของจังหวัด สมุทรปราการ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ ด้วยวิธีการและเครื่องมือ ที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งจัดทำและดำเนินการโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงาน ต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังสามารถดำเนินการได้ด้วยการตรวจสอบข้อมูลจากการประเมิน ระดับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งผลการประเมินระดับสถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่ในภาพรวมและใช้เป็นข้อมูล ประกอบการตัดสินใจ ในการกำหนดนโยบาย วางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และเป็นข้อมูลสำหรับ ในการปรับปรุงเพื่อการพัฒนาตนเองของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนของ สถานศึกษาต่อไป

การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ มีกิจกรรมการประเมินที่สำคัญ ดังนี้

๑. การประเมินความรู้ความสามารถของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ จะดำเนินการประเมินโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน (ข้อสอบกลาง) ของสำนักทดสอบ การศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดให้มีการประเมินในช่วงเวลา ๑ เดือน ก่อนสิ้นปีการศึกษา (ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือน มีนาคม) ซึ่งกลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการประเมินดังต่อไปนี้

๑.๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ประเมิน ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๑.๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ประเมิน ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๑.๓ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ประเมิน ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๑.๔ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประเมิน ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๑.๕ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ประเมิน ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๒. การประเมินทักษะการอ่านและการเขียน

จะดำเนินการประเมินการอ่านและเขียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบที่สถาบันภาษาไทยสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำขึ้น ซึ่งจะทำให้การประเมินนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนี้

๒.๑ ประเมินการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ภาคเรียนละ ๒ ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ ๑ ในเดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคม และภาคเรียนที่ ๑ ในเดือนพฤศจิกายน และเดือนมกราคม

๒.๒ ประเมินการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนละ ๒ ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ ๑ ในเดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคม ภาคเรียนที่ ๒ ในเดือนพฤศจิกายน และเดือนมกราคม

๒.๓ การประเมินความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ จะดำเนินการประเมินนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมีแนวทางในการประเมิน ๒ ลักษณะ คือ

๒.๓.๑ พิจารณาจากผลการประเมินระดับสถานศึกษาตามตัวชี้วัด ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ กำหนดไว้ คือ

- ๑) ร้อยละของผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแนวทางท้องถิ่นผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย
- ๒) ร้อยละของผู้เรียนแต่งกายชุดไทยตามบริบทของโรงเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ

๑ วัน

๒.๓.๒ ประเมินผลการนำเสนอผลงาน ชิ้นงานหรือการแสดงออก ซึ่งความสามารถของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ผลงานหรือชิ้นงานในการจัดการเรียนรู้ของครู และผลงานหรือชิ้นงานของสถานศึกษาที่เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือกิจกรรมทางวิชาการ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ จากอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ทั้งนี้ การประเมินดังกล่าวข้างต้นจะดำเนินการไปพร้อมกับการประเมินผลโดยคณะนิเทศติดตามและประเมินผล ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ และกรรมการติดตามตรวจสอบประเมินผล (ก.ต.ป.น.) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามเป้าหมายและจุดเน้น ในการพัฒนาผู้เรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ จะดำเนินการ จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

แนวการจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและจุดเน้นที่กำหนด จึงขอเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

๑. กิจกรรมการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกและร่วมกิจกรรมอย่างหลากหลายตามความถนัดและความสนใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตนเอง

๒. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการคิด การแก้ปัญหา และมีความสามารถในการสื่อสาร เช่น ศึกษาสำรวจ เก็บข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่แท้จริง เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถนำเสนอข้อมูลเรื่องราวของท้องถิ่นสู่ชุมชนผ่านวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งผ่านระบบเทคโนโลยีได้

๓. จัดการเรียนการสอนตามสภาพที่แท้จริงควบคู่ไปกับการวัดประเมินผลอย่างหลากหลาย ตามสภาพที่แท้จริง เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถและเจตคติของผู้เรียน

๔. จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้แบบโครงการ (Project Approach) เพื่อเป็นการฝึกสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

๕. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรประสานงานกับสถานประกอบการองค์กรส่วนท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพยากรในท้องถิ่น ให้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพื่อให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและได้รับการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจจากแหล่งเรียนรู้ที่แท้จริง

๖. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีการปลูกฝังค่านิยมสอดแทรกคุณลักษณะที่พึงประสงค์ผ่านสมรรถนะ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนตามหลักสูตร

๗. ควรเลือกลำดับเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบบูรณาการ ร่วมกับเนื้อหา กลุ่มวิชาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้อย่างแท้จริง และเป็นการประหยัดเวลาในการแสวงหาความรู้ในกรณีที่มีจุดประสงค์ หรือประเด็นการแสวงหาความรู้เดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

๘. ในการจัดกิจกรรมครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และเน้นให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสพัฒนาตนเองตามศักยภาพ

๙. ในการจัดกิจกรรมควรเตรียมแหล่งเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้อย่างเต็มศักยภาพ เช่น เอกสารข้อมูล สื่อเทคโนโลยี ห้องปฏิบัติการ ตลอดจนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการแสวงหา ความรู้ของผู้เรียน

๑๐. บูรณาการร่วมกับกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และจุดเน้น กลยุทธ์ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพครูผู้สอนจะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ ซึ่งจะมีทั้งสื่อของจริง สื่อผสม สื่อพื้นฐานและสื่อที่เป็นเทคโนโลยี เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ได้รวดเร็ว และคงทนมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนควรเลือกใช้สร้างปรับและจัดการใช้สื่อต่าง ๆ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในเรื่องที่จะเรียน

นอกจากนั้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย ก็ถือว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการใช้สื่อการเรียนการสอนเช่นเดียวกัน

คุณภาพผู้เรียน ด้านสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ในการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดคุณภาพผู้เรียนที่จะจบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ไว้ดังนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สามารถอธิบายผลกระทบที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่น ระบุสถานที่ บุคคลสำคัญ เครื่องดนตรี ในท้องถิ่นที่ภาคภูมิใจปฏิบัติตนตามประเพณีวัฒนธรรม ในท้องถิ่น

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สามารถอธิบายหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งใน ด้านการประกอบ อาชีพวัฒนธรรม ประเพณี ดนตรี นาฏศิลป์ของท้องถิ่น

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สามารถวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาระบบนิเวศทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น ระบุความสำคัญ หรือคุณูปการของทุกคนที่มีต่อท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พระวัฒนธรรม และแก้ปัญหาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำวิธีการทางประวัติศาสตร์ ศึกษาเรื่องราว เกี่ยวกับความเป็นมาของจังหวัดและอำเภอ

สมรรถนะสำคัญ

หมายถึงความสามารถที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างชัดเจน และเหมาะสมกับวัยตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ซึ่งระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ รวม ๕ ประการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ ได้กำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ไว้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน : ด้านสมรรถนะสำคัญ

๑. ความสามารถในการสื่อสาร

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นำเสนอข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและเขียนสื่อความหมาย ได้เหมาะสมตามศักยภาพ

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ นำเสนอข่าวหรือเหตุการณ์ที่ประทับใจ อธิบายเหตุผลการเลือกบุคคลในสังคมที่ควรยึดถือเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กรอกแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง เผยแพร่ หรือนำเสนอเรื่องราวของชุมชนที่ตนเองภาคภูมิใจเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีต่อชุมชนและท้องถิ่นได้

๒. ความสามารถในการคิด

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ วิเคราะห์และวิจารณ์ผลงานของตนเองได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ออกแบบกิจกรรมและผลงานที่สอดคล้องกับสภาพจริงได้อย่างสร้างสรรค์ และกำหนดเกณฑ์การประเมินผลงานของตนเองและผู้อื่นได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นำเสนอรูปแบบการทำงานอย่างเป็นระบบ และสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติงานของตนเองและการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มได้

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ใช้ความรู้หรือประสบการณ์แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เลือกปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องตามหลักการอย่างมีเหตุผล

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จัดลำดับความสำคัญเพื่อหาทางแก้ปัญหาสำหรับตนเอง และเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับบุคคลอื่นได้ มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติงานหรือปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัวได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปฏิบัติตนเป็นคนดีและเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติงานและปฏิบัติตนเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ สามารถใช้เทคโนโลยีพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ สามารถใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการเรียนรู้การสื่อสารและการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สามารถใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการเรียนรู้การสื่อสารและการปฏิบัติงานเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณภาพที่ต้องการให้เกิดกับตัวผู้เรียน เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ กำหนดเป้าหมายคุณภาพของผู้เรียนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน : ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ร้องเพลงชาติไทยเพลงสรรเสริญพระบารมีและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนเองนับถือได้เหมาะสม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับสถาบันชาติศาสนาและพระมหากษัตริย์ได้อย่างเหมาะสมในฐานะที่เป็นพลเมืองดีของชุมชนท้องถิ่นและชาติ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติตนและปฏิบัติกิจกรรมที่แสดงถึงความรักชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ด้วยความเต็มใจและชี้แนะแนวปฏิบัติให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

๒. ซื่อสัตย์สุจริต

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา และรู้หน้าที่ของตน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ของตนไม่คดโกง ทั้งทางตรงและทางอ้อม

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา ตรงต่อหน้าที่ ไม่ใช่เล่ห์กล คดโกง ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓. มีวินัย

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องเรียนโรงเรียนและชุมชน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับของชุมชนและท้องถิ่น

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับของชุมชนและท้องถิ่นด้วยความเต็มใจและตั้งใจ

๔. ใฝ่เรียนรู้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แสดงความต้องการและแสวงหาความรู้ใหม่ๆที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รู้จักแสวงหาความรู้ และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองถ่ายทอด และให้คำแนะนำความรู้กับเพื่อนและผู้อื่นได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ สร้างเครือข่ายในการใฝ่เรียนรู้เพื่อนำมาพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

๕. อยู่อย่างพอเพียง

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ใช้ทรัพย์สินของของตนอย่างประหยัด ช่วยเหลือครอบครัว โรงเรียนตามภารกิจได้เหมาะสมกับวัย

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ใช้ทรัพย์สินของของตนส่วนร่วม และทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างประหยัดและคุ้มค่ารู้จักแบ่งปันทรัพย์สินของได้อย่างเหมาะสมตามฐานะของตนเอง

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เลือกใช้ทรัพย์สินของ และทรัพยากรในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่ารู้จักการสร้างงานการประกอบอาชีพสุจริต เพื่อหารายได้ระหว่างเรียน

๖. มุ่งมั่นในการทำงาน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงตามเวลาที่เหมาะสม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย และใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีคุณภาพตามเวลาที่กำหนด

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กำหนดเป้าหมายจัดลำดับขั้นตอนในการทำงานประเมิน และพัฒนางานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถแก้ปัญหาอุปสรรคจากการทำงานให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีคุณภาพตามเวลาที่กำหนด

๗. รักความเป็นไทย

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องมีกิริยามารยาท ตามแบบอย่างไทย แต่งกายได้เหมาะสมกับความเป็นไทย ตามกาลเทศะ

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องมีกิริยามารยาทตามแบบอย่างไทย แต่งกายได้เหมาะสมกับความเป็นไทย ตามกาลเทศะ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ มีกิริยามารยาทตามแบบอย่างไทย แต่งกายได้อย่างเหมาะสมกับความเป็นไทย อนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยในท้องถิ่น

๘. มีจิตสาธารณะ

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ รักษาทรัพย์สินของโรงเรียนและชุมชนมิให้ชำรุดเสียหาย อาสาทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ บำรุงรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นมิให้ชำรุดเสียหายหรือเกิดอันตราย ร่วมพัฒนาและอาสาทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นมิให้ชำรุดเสียหายหรือเกิดอันตราย ร่วมพัฒนา อาสาทำงาน และมีจิตสำนึกในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การนำกรอบหลักสูตรท้องถิ่นไปใช้ในสถานศึกษา

แนวทางการนำสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่นไปสู่หลักสูตรสถานศึกษา

การนำกรอบสาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒ สู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น

๑. กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

๒. สอดแทรกในรายวิชาพื้นฐาน ที่มีตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความเป็นท้องถิ่น โดยอาจปรับกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับเนื้อหา ปรับเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ หรือบูรณาการเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ

๓. จัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม โดยสถานศึกษาอาจจะทำรายวิชาที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ตัวอย่าง เช่น

- รายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เช่น การจักสาน การแปรรูปอาหาร เป็นต้น
- รายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น ประวัติศาสตร์

ใน ๓ อำเภอ สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ บุคคลสำคัญของแต่ละอำเภอ และจังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น

๔. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนตามเป้าหมาย หรือจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

๕. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนอกชั้นเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้กิจกรรมดังกล่าวเป็นส่วนเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ การบำเพ็ญประโยชน์ การรักษาสีงแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจน กีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เช่น กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาหรือประเพณีต่าง ๆ

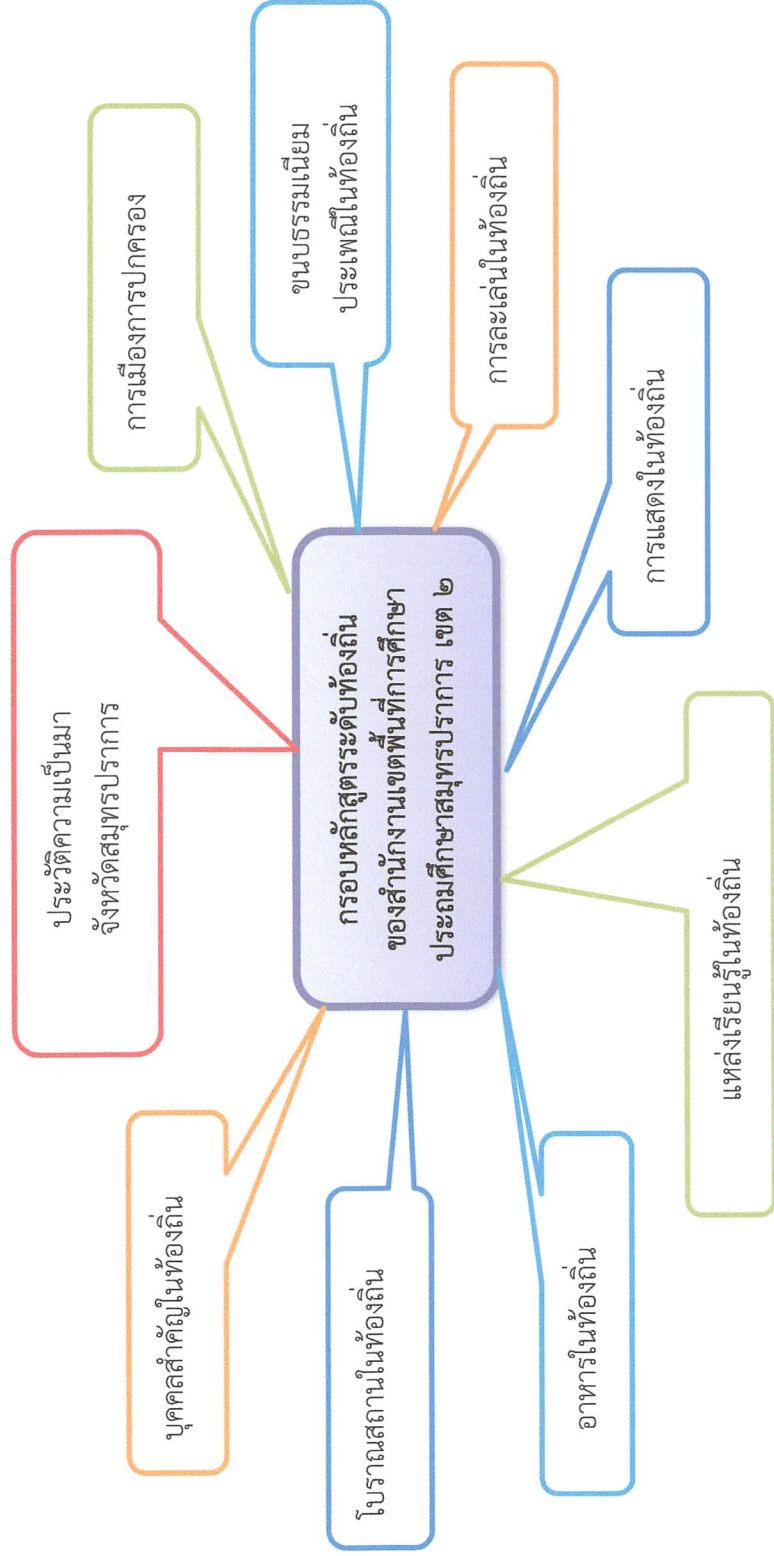
๖. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมจุดเน้น โดยการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศทางกายภาพของสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

๗. กำหนดการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียน ให้สอดคล้องกับแนวทางการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น

ภาคผนวก ก

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสมุทรปราการ

คำขวัญจังหวัดสมุทรปราการ

ป้อมยุทธนาวี	พระเจดีย์กลางน้ำ
ฟาร์มจระเข้ใหญ่	งามวิไลเมืองโบราณ
สงกรานต์พระประแดง	ปลาสดแห่งรสดี
ประเพณีรับบัว	ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม

ความเป็นมา

สมุทรปราการเป็นเมืองที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาในรัชสมัยของพระเจ้าทรงธรรม มีชื่อปรากฏอยู่ในพระราชพงศาวดารซึ่งตราขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๒๑๗๘ พระเจ้าทรงธรรมได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองสมุทรปราการขึ้นที่บริเวณคลองปากต มีฝรั่งชาวฮอลันดาเข้ามาค้าขายกับไทยในสมัยของสมเด็จพระเอกาทศรถ เป็นพ่อค้าที่วางตัวและติดต่อกับไทยเป็นอย่างดี อีกทั้งกระทำความดีความชอบกับทางราชการแผ่นดินหลายอย่าง สมเด็จพระเอกาทศรถจึงได้ทรงพระราชทานที่ดินบริเวณเหนือคลองปากตใช้เป็นที่ตั้งคลังสินค้าและเป็นที่อยู่อาศัยของเจ้าหน้าที่อย่างพร้อมเพียง เป็นสถานที่ตั้งงามและบริบูรณ์ด้วยเครื่องใช้ที่จำเป็นและทันสมัย จนถึงกับมีการยกย่องในหมู่ชาวฮอลันดาว่าเป็นเมือง "นิวอัมสเตอร์ดัม" (New Amsterdam) ปัจจุบันถูกน้ำเซาะพังไปแล้ว สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงเห็นว่าปากน้ำเจ้าพระยานั้นหากมีข้าศึกมารุกรานพระนครก็จะทำได้ง่ายจึงโปรดเกล้าฯ ให้กรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ (พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว) กับ พระยาพระคลัง (ดัส) เป็นแม่กองไปควบคุมการก่อสร้างเมืองสมุทรปราการขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. ๒๓๖๒ ตรงบริเวณบางเจ้าพระยา คือ ตำบลปากน้ำในปัจจุบัน ใช้เวลาในการก่อสร้างประมาณ ๓ ปี จังหวัด สมุทรปราการหรือที่เรียกกันเป็นสามัญทั่วไปว่า "เมืองปากน้ำ" เพราะตั้งอยู่ปากน้ำเจ้าพระยาเป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์ มาตั้งแต่โบราณเป็นเมืองหน้าด่านทางทะเลที่มีความสำคัญตลอดมาทุกยุคทุกสมัย "สมุทร" แปลว่า "ทะเล" และ "ปราการ" แปลว่า "กำแพง" สมุทรปราการ แปลว่า กำแพงชายทะเลหรือกำแพงริมทะเล ซึ่งหมายถึงเมืองหน้าด่าน

ชายทะเล หรือริมทะเลที่มีกำแพงมั่นคงแข็งแรงสำหรับป้องกันข้าศึกนั่นเอง นับว่าเป็นการให้ชื่อเมือง ที่ถูกต้องและเหมาะสมตามความมุ่งหมายในการตั้งเมืองเป็นอย่างยิ่ง ประวัติความเป็นมาของเมือง สมุทรปราการ สลับซับซ้อนสัมพันธ์กับเมืองพระประแดง (ปัจจุบันเป็น อำเภอพระประแดงในจังหวัด สมุทรปราการ) เพราะเมืองสมุทรปราการ ได้ตั้งขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี แต่เมืองพระประแดง เดิมนั้น ขอมได้ตั้งขึ้นในสมัยขอมมีอำนาจครอบครองบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งสมัยนั้นทะเลยังลึก เข้ามามากจนจรดเขตทางใต้ของกรุงเทพมหานคร ขอมเรียกว่า "ปากน้ำพระประแดง" เมื่อตั้งที่เมืองปากน้ำ ก็เรียกว่า "เมืองพระประแดง" (ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์เชื่อว่าเมืองพระประแดงที่ขอมตั้งนี้อยู่ที่ คลองเตย เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปัจจุบัน คือ ที่ทำการการทำเรือแห่งประเทศไทย) ครั้นนานมา มีแผ่นดินงอกออกไปเมืองพระประแดงห่างจากปากน้ำเข้าทุกที จึงมีการโยกย้ายตั้งเมืองปากน้ำขึ้นใหม่ เพื่อความเหมาะสม จึงมีทั้งเมืองสมุทรปราการ และเมืองพระประแดง ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ครั้นถึงสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ ความจำเป็นทางการเมือง และความปลอดภัยของประเทศชาติมีมากขึ้นจึงได้ตั้ง เมืองนครเขื่อนขันธ์ขึ้น (ปัจจุบันเป็นอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ) จึงกล่าวได้ว่า จังหวัด สมุทรปราการหรือเมืองปากน้ำ ในปัจจุบันนี้มีประวัติและอาณาเขตของเมือง ๓ เมืองรวมกัน คือ เมือง พระประแดง เมืองนครเขื่อนขันธ์ และเมืองสมุทรปราการ

สมุทรปราการในอดีตนับเป็นพัน ๆ ปี มาแล้วนั้น นักปราชญ์ทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดี สันนิษฐานว่า บริเวณพื้นที่ของจังหวัดนี้ทั้งหมด ตั้งแต่ปากอ่าวไทยจรดพื้นที่ทางใต้ ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นทะเล ทั้งหมดมีเรือสำเภาจีนแล่นขึ้นไปถึงกรุงศรีอยุธยาได้โดยสะดวก ต่อมาบริเวณแหล่งนี้ ดินเลนกลายเป็นที่ราบลุ่มอุดมสมบูรณ์ ทั้งมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านไปออกทะเล การคมนาคมสะดวก ผู้คนจึงอพยพเข้าไปตั้งหลักแหล่งทำมาหากินมากขึ้นโดยลำดับ บริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาทั้งหมดมาจนจรด ปากอ่าวไทย เป็นเขตอาณาจักรทวารวดี และชนชาวทวารวดีในบริเวณนี้ส่วนมากมีเชื้อชาติไทย จาก หลักฐานการขุดค้นพบซากโบราณสถานกับพบโบราณวัตถุมีตะเกียงสัมฤทธิ์ของชาวโรมันที่ตำบลพงดึก อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ทำให้สันนิษฐานได้ว่าบริเวณตำบลดังกล่าว และอาณาเขตใกล้เคียง คงจะเป็นเมืองท่าริมทะเลที่สำคัญของอาณาจักรทวารวดี คู่กับเมืองนครปฐม ซึ่งเป็นเมืองสำคัญริมทะเล อีกเมืองหนึ่งของอาณาจักรทวารวดีเช่นกัน

พอสรุปได้ว่า อาณาจักรทวารวดีคงเป็นอาณาจักรที่รุ่งเรืองและมีอาณาบริเวณอยู่ในที่ราบลุ่ม ในแม่น้ำเจ้าพระยา ทั้งหมดตลอดมาจนจรดอ่าวไทย ประชาชนพลเมืองคงมีเชื้อสายไทยมีความเจริญสูง ซึ่งอยู่ในราว พ.ศ. ๑๐๐๐ ถึง พ.ศ. ๑๓๐๐ ดังนั้น พื้นที่ของเมืองสมุทรปราการเดิมจึงอยู่ในอาณาจักร ทวารวดี มาแล้วตั้งแต่ในสมัยโบราณ รวม ๕ สมัยด้วยกัน คือ สมัยลพบุรี สมัยสุโขทัย สมัยศรีอยุธยา สมัยธนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา เลื่อนเมืองสมุทรปราการขึ้นมีฐานะเป็นจังหวัดสมุทรปราการ และเปลี่ยนชื่อเมืองนครเขื่อนขันธ์ เป็น จังหวัดพระประแดง ตามความหมายที่มีมาแต่ดั้งเดิมพอถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๕ อันเป็นสมัยของพระบาท สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั่วโลกเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลต้องการประหยัดค่าใช้จ่าย เงินแผ่นดิน จึงโปรดเกล้าฯ ให้ยุบจังหวัดพระประแดงลงเป็นอำเภอ ไปขึ้นกับจังหวัดสมุทรปราการ ต่อมา ในระหว่าง สงครามโลกครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๘๔ - ๒๔๘๗) ประเทศต้องเข้าสู่สงครามด้วยความจำเป็นและ

เป็นระยะที่เกิดภาวะทางเศรษฐกิจและความผันผวนทางการเมือง รัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงระเบียบการปกครองเสียใหม่ จึงได้ตราพระราชกฤษฎีกายกการปกครองของจังหวัดสมุทรปราการ ขึ้นกับจังหวัดพระนคร ในปี พ.ศ. ๒๔๘๖

ครั้นพอสงครามโลกสงบลงรัฐบาลได้ตราพระราชกฤษฎีกา ประกาศตั้งจังหวัดสมุทรปราการ ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๙ โดยแยกการปกครองออกจากจังหวัดพระนคร และตั้งเป็นจังหวัดสมุทรปราการจนกระทั่งทุกวันนี้

การบริหารราชการส่วนภูมิภาคจังหวัดสมุทรปราการแบ่งการปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๖ อำเภอ ๕๐ ตำบล ๔๐๕ หมู่บ้าน อำเภอในจังหวัดสมุทรปราการประกอบไปด้วย

๑. อำเภอเมืองสมุทรปราการ
๒. อำเภอพระสมุทรเจดีย์
๓. อำเภอพระประแดง
๔. อำเภอบางพลี
๕. อำเภอบางบ่อ
๖. อำเภอบางเสาธง

ที่มา : <https://sites.google.com/site/pwinasiylam/๑-pra-wati-khwam-pe>

<https://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดสมุทรปราการ>

https://www.m-culture.go.th/samutprakan/ewt_news.php?nid=๖๑

เมืองสมุทรปราการ เป็นอำเภอศูนย์กลางการปกครองของจังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยาตรงข้ามกับอำเภอพระสมุทรเจดีย์ นอกจากนี้เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดแล้ว อำเภอเมืองสมุทรปราการยังเป็นที่ตั้งของศาลเด็กและเยาวชน ห้องสมุดประชาชนและท่ารถโดยสารประจำทางสายต่าง ๆ รวมทั้งเป็นบริเวณที่จัดงานพระสมุทรเจดีย์ของทุกปี อำเภอนี้เป็นอำเภอที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอเมืองสมุทรปราการ>

ประวัติความเป็นมาของอำเภอพระสมุทรเจดีย์

คำขวัญอำเภอพระสมุทรเจดีย์

พระสมุทรเจดีย์งามสง่า ด้านหน้าป้อมพระจุลจอมเกล้า ชุมชนเก่าบ้านสาขลา
เมืองท่านิวมอเตอร์ดัม อร่อยเลิศล้ำพุทราไทย แหล่งประมงใหญ่ชายทะเล

ความเป็นมา

อำเภอพระสมุทรเจดีย์จังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตกในเขตตำบลปากคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ตามประวัติกล่าวว่าพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้พระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ กับเจ้าพระยาพระคลังเป็นแม่กองจัดสร้างป้อมปราการจำนวนหกป้อม ใช้เวลาในการก่อสร้างทั้งหมดสามปีจึงแล้วเสร็จ เมื่อสร้างป้อมเสร็จแล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้พระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ กับเจ้าพระยาพระคลัง เป็นผู้อำนวยการสร้างพระเจดีย์ขึ้นที่เกาะหาดทรายท้ายป้อมผีเสื้อสมุทร เพื่อเป็นอนุสรณ์ในการที่พระองค์ทรงสละพระราชสมบัติเพื่อปกป้องประเทศชาติและพระศาสนา โดยโปรดให้พระราชวังสนามจันทร์พลเสด็จกับพระยาราชณสงครามเขียนแบบแผนผังรูปพระเจดีย์ถวาย และทรงเฉลิมพระนามว่าพระสมุทรเจดีย์ แต่ยังมีได้ทันก่อสร้างก็เสด็จสวรรคตเสียก่อน เมื่อสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์เสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติเป็นพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๓ จึงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เจ้าพระยาศรีธรรมราชกับเจ้าพระยาพระคลังเป็นแม่กองจะสร้างต่อการก่อสร้างเริ่มเมื่อวันอังคารขึ้น ๑๑ ค่ำเดือน ๑๒ ตรงกับวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๓๗๐ แล้วเสร็จเมื่อวันพุธ ขึ้นหนึ่งห้าค่ำ เดือนเจ็ด ตรงกับวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๗๑ ลักษณะขององค์พระสมุทรเจดีย์สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลนี้เป็นเจดีย์รูปสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้ ๑๒ ต่อมาได้มีผู้ร้ายลักขุดองค์ระฆังหลัก เอาพระบรมธาตุที่บรรจุภายในไปในสมัยรัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ช่างไปถ่ายแบบพระเจดีย์ที่กรุงศรีอยุธยามาจัดการก่อสร้างสวมทับพระเจดีย์รูปเดิมไว้ โดยลักษณะเป็นเจดีย์ทรงกลมวัดจากฐานล่างจนถึงยอดสูงสุด จากนั้นจึงอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุจากพระบรมมหาราชวังมาบรรจุไว้แทนของเดิมที่สูญหายไป ในการนี้ ได้โปรดให้สร้างศาลา

วัดเก๋งจีน หอเชียรหอรระฆัง พระวิหาร พร้อมด้วยพระพุทธรูปปางห้ามสมุทรกับหลักผูกเรือริมน้ำรอบพระองค์พระสมุทรเจดีย์ สิ้นพระราชทรัพย์ในการก่อสร้าง ๕๘๘ ช่างเสร็จ และในราชการต่อมาก็ได้มีการทำนุบำรุงและบูรณะปฏิสังขรณ์พระสมุทรเจดีย์ต่อมาโดยตลอด

ที่มา : <http://www.danpranipparn.com/web/pratttas/prattaomini๒.html>

ประวัติความเป็นมาของอำเภอบางพลี

คำขวัญอำเภอบางพลี

ร่วมบุญบัวหลวง หวานมะม่วงน้ำดอกไม้ ไหว้หลวงพ่อโตศักดิ์สิทธิ์ ยอดปลาสดบางพลี

ความเป็นมา

คำว่า “บางพลี” เป็นชื่ออำเภอ บางประวัติความเป็นมาของอำเภอบางพลีในจังหวัดสมุทรปราการ นั้น เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์เป็นสองนัย คือ เมื่อ พ.ศ. ๒๐๔๑ ในสมัยรัชกาลสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ ได้โปรดเกล้าให้ขุดคลองสำโรงขึ้นและได้พบเทวรูปสำริด ๒ องค์ ที่คลองทับนาง มีจารึกชื่อว่า “พญาแสนดา” กับ “บาทสังขรณ์” พระองค์จึงได้จัดทำพิธีบวงสรวงสังเวทเทวรูปนั้น สถานที่ที่ทำพิธีบวงสรวงจึงเรียกว่า “บัตร์พลี” นาน ๆ เข้าจึงเพี้ยนเป็น “บางพลี” ส่วนข้อสันนิษฐานอีกประเด็นหนึ่ง คือ กล่าวกันว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๑๓๖ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ยกทัพขับไล่ข้าศึกมาทางทิศตะวันออกของกรุงศรีอยุธยาไปยังตำบลหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏนาม ณ ที่แห่งนั้น พระองค์สั่งให้หยุดทัพพักไพร่พลและในขณะพักนั้น พระองค์ได้ประหารชีวิตทหารคนหนึ่งซึ่งคิดทรยศต่อพระองค์ ได้จัดทำพิธีบวงสรวง ปลุกสร้างศาลเพียงตาพร้อมทั้งเครื่องเช่นสังเวทประดามีและทรงตั้งจิตอธิษฐานต่อเทวาอารักษ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่าถ้าพระองค์มีบุญญาธิการสามารถปกครองไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินให้มีความสุขร่มเย็นแล้วขอให้พระองค์มีชัยชนะแก่อริราชศัตรูทั้งหมด แล้วจึงได้ประหารชีวิตทหารผู้นั้น การศึกสงครามในครั้งนั้นพระองค์ก็ประสพชัยชนะอย่างเด็ดขาด สถานที่ที่พระองค์กระทำพิธีกรรมบวงสรวงนั้น ชาวบ้านจึงเรียกว่า “บางพลี”

ที่มา : <https://bpdhowp.wordpress.com/>

<https://bpdhowp.wordpress.com/๕/>

ประวัติความเป็นมาของอำเภอบางเสาธง

คำขวัญอำเภอบางเสาธง

บางเสาธงถิ่นชานเมือง รุ่งเรืองเศรษฐกิจ ผลผลิตการเกษตร เขตอุตสาหกรรม
เลิศล้ำศาสนา รักษาวัฒนธรรม

ความเป็นมา

ในอดีตท้องที่ของอำเภอบางเสาธง เป็นพื้นที่น้ำทะเลท่วมถึงมาก่อน เป็นที่อยู่อาศัยของจระเข้ น้ำเค็มจำนวนมาก ทำให้ขุดพบโครงกระดูกและส่วนหัวอยู่เป็นเนืองนิตย์ จึงมีเรียกการคลองที่มีจระเข้ ชุกชุมว่า "คลองจระเข้" ภายหลังจึงได้เป็นชื่อของตำบล คือ ตำบลจระเข้ แล้วมาแยกเป็นตำบลศิระชะจรเข้ย่อยและตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ ส่วนคำว่า "บางเสาธง" นั้น มีที่มาจากการทำเกษตรกรรมในอดีตนั้น จะใช้ธงเป็นการบอกเวลาพักและยังใช้เป็นแนวของลำน้ำในการสัญจรอีกด้วย

ตั้งแต่ตั้งกิ่งอำเภอบางเสาธง (พ.ศ. ๒๕๓๘) จนถึงปัจจุบัน

วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๘ แบ่งพื้นที่ตำบลบางเสาธง ตำบลศิระชะจรเข้ย่อย และตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ มาตั้งเป็นกิ่งอำเภอบางเสาธง ขึ้นกับอำเภอบางพลี พร้อมกับโอนสุขาภิบาลบางเสาธงจากอำเภอบางพลีมาขึ้นกับกิ่งอำเภอบางเสาธง

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ยกฐานะจากสุขาภิบาลบางเสาธงเป็นเทศบาลตำบลบางเสาธง

วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ยกฐานะเป็นอำเภอบางเสาธง

ที่มา : <https://district.cdd.go.th/bangsaothong/>

<https://district.cdd.go.th/bangsaothong/about-us/>

ประวัติความเป็นมาของอำเภอบางบ่อ

คำขวัญอำเภอบางบ่อ

ถิ่นประมงเลื่องลือ ขึ้นชื่อปลาสด ศักดิ์สิทธิ์หลวงพ่อปาน สนุกสนานพะยอม
ประเพณีแข่งเรือพาย หลากหลายอุตสาหกรรม ผู้นำการเกษตร

ความเป็นมา

อำเภอบางบ่อ เดิมเป็นหมู่บ้านบางบ่อ ได้รับการยกฐานะเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๙ ในครั้งแรก ตั้งที่ว่าการอำเภออยู่ที่บ้านค้อลาด (ปัจจุบันเป็นหมู่บ้านทางตอนเหนือของตำบลบางบ่อ) จึงได้ชื่อว่า อำเภอค้อลาด แต่เนื่องจากที่ตั้งนี้อยู่ห่างไกลจากตำบลอื่นมาก ประชาชนมาติดต่อราชการไม่สะดวก ในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ ทางราชการจึงได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาตั้งอยู่บริเวณปากคลองบางพลี ซึ่งเป็นบริเวณที่มีลำคลอง จาก ๓ ทางไหลมาบรรจบกัน และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นอำเภอบางเหี้ย ตามลำคลองสำคัญสายหนึ่งของ ท้องถิ่น ซึ่งมีชื่อเรียกอีกชื่อว่า "คลองด่าน"

ปี พ.ศ. ๒๔๗๒ ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑ ตำบลบางบ่อ แต่ก็ยังใช้ชื่ออำเภอ ตามเดิม จนกระทั่งในปลายปีถัดมา (พ.ศ. ๒๔๗๓) กระทรวงมหาดไทยจึงเปลี่ยนชื่ออำเภอบางเหี้ย เป็น อำเภอบางบ่อ ตามชื่อตำบลที่ตั้งอำเภอและตามชื่อที่ประชาชนนิยมเรียก และใช้ชื่อนี้ตั้งแต่นั้นมา ส่วน ตำบลบางเหี้ย ที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอนั้นถูกเปลี่ยนชื่อเป็น "ตำบลคลองด่าน" ในภายหลังเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๓ เนื่องจากทางการ (สมัยจอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรี) เห็นว่าไม่สุภาพ และไม่เป็นที่มงคล

ปี พ.ศ. ๒๔๘๖ จังหวัดสมุทรปราการถูกยุบลงเนื่องจากขณะนั้นเกิดปัญหาสถานะเศรษฐกิจ ตกต่ำ อำเภอบางบ่อถูกโอนไปขึ้นกับจังหวัดพระนคร จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๓๘๙ ได้มีการจัดตั้งจังหวัด สมุทรปราการขึ้นมาอีกครั้ง อำเภอบางบ่อจึงกลับมาอยู่ในการปกครองของทางจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

ที่มา : <https://district.cdd.go.th/bangbo/>

ประวัติความเป็นมาของอำเภอพระประแดง

คำขวัญอำเภอพระประแดง

ป้อมแผลงไฟฟ้า ราชานุสาวรีย์ ประเพณีสงกรานต์
 หมู่บ้านชาวมอญ สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ งามตระการวัดหลวง
 มะม่วงน้ำดอกไม้ ตัดใจข้าวเม่าทอด สุดยอดทะเลแม่

ความเป็นมา

พระประแดง เป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดในจังหวัดสมุทรปราการ ในอดีตมีฐานะเป็นศูนย์กลางของจังหวัดพระประแดง แต่ต่อมาถูกยุบรวมเข้ากับจังหวัดสมุทรปราการดังเช่นปัจจุบันสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ วินิจฉัยว่า พระประแดงเป็นเมืองโบราณสมัยขอมมีชื่อเรียกว่า "พระประแดง" เดิมตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านซ้าย คือ อยู่ทางฝั่งตะวันออก เดิมเป็นเมืองหน้าด่านทางทะเล สมัยนั้นเรียกว่า "ปากน้ำพระประแดง" โดยตำแหน่งที่ตั้งเมืองพระประแดงเดิมช่วงศตวรรษที่ ๒๓ นั้น ปัจจุบันตั้งอยู่ในบริเวณท่าเรือคลองเตย กรุงเทพมหานคร เหตุผลที่สนับสนุนที่ตั้งเดิมนี้นี้ คือ มีปรากฏในจดหมายเหตุเอ็งเงิลแบร์ท เค็มพ์เฟอร์ ได้ลงตำแหน่งเมืองพระประแดง(Prapedain) อยู่บริเวณคู้งแม่น้ำตรงบริเวณคลองเตยในปัจจุบัน และในโคลงนิราศชุมพรแต่งโดยพระพิพิธสาส์ ซึ่งเชื่อว่าท่านมีอายุอยู่ในช่วงรัชกาลที่ ๑ เมื่อท่านได้ล่องเรือผ่านช่องนนทรี จากนั้นถึงบางเตยซึ่งก็คือตำแหน่งคลองเตยในปัจจุบัน แล้วจึงกล่าวถึงศาลพระแมตง (ศาลพระประแดง) แล้วจึงเป็นพระโขนง โคลงนิราศพระยาตรังผลงานพระยาตรังได้แต่งขึ้นในต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ในโคลงบทที่ ๒๙ ถึงช่องนนทรี แล้วกล่าวถึงศาลพระแมตงและในโคลงบทที่ ๓๑ กล่าวถึงบางขนง (พระโขนง) และในนิราศเมืองแกลงของสุนทรภู่แต่งขึ้นในรัชกาลที่ ๑ เมื่อท่านผ่านบริเวณบ้านบางระจิวหรือบางกะเจ้าในปัจจุบัน แล้วเอ่ยถึงศาลพระประแดง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเมืองพระประแดง ปรากฏครั้งแรกในพระราชพงศาวดารฉบับพระจักรพรรดิพงษ์ (จาด) พ.ศ. ๒๐๔๐ แผ่นดินสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ ว่า ขณะนั้นคลองสำโรงที่จะไปคลองศรีษะจะระเข้ คลองทับนางจะไปปากน้ำเจ้าพญาตัน เรือใหญ่จะเดินไปมาขัดสน จึงให้ชำระขุดได้รูปเทพารักษ์ ๒ องค์ หล่อด้วยสัมฤทธิ์ จารึกองค์หนึ่งชื่อพญาแสนดา องค์หนึ่งชื่อบาทสังฆกร ในที่ร่วมคลองสำโรงกับคลองทับนางต่อกัน จึงให้พลีกรรมแล้วออกมาปลูกศาลเชิญขึ้นประดิษฐานไว้ ณ เมืองพระประแดง

ขณะที่ในกำสรวลสมุทฺรในบทที่ ๗๑ ซึ่งเป็นวรรณคดีอยุธยายุคต้น (พ. ณ ประมวญมารค สันนิษฐานว่าแต่งระหว่าง พ.ศ. ๒๐๒๕ – ๒๐๓๔) ไม่กล่าวถึงพระประแดงเลย จึงสันนิษฐานว่าเมื่อครั้งที่ ประพันธ์กำสรวลสมุทฺรบริเวณเมืองพระประแดงยังไม่่น่ามี ทำให้ข้อสันนิษฐานว่าพระประแดงมีมาตั้งแต่ สมัยขอมดยังไม่หนักแน่น เมืองพระประแดงยังคงใช้เป็นที่ยี่บรองราชทูต ดังปรากฏหลักฐานในบันทึก บาทหลวงดาซาร์ด ที่เดิน ทางเข้ามายังกรุงศรีอยุธยาเมื่อ พ.ศ. ๒๒๒๘ แต่อย่างไรก็ตามเมืองพระประแดง ในสมัยอยุธยาไม่น่าที่จะมีบทบาทสูงมาก เพราะเมืองที่มีบทบาทและความสำคัญสูงในบริเวณปากน้ำ คือ เมืองธนบุรี ดังจะเห็นได้จากมีการก่อป้อมขนาดใหญ่ที่เมืองธนบุรี รวมถึงในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าท้ายสระ ที่เจ้าเมืองธนบุรีเป็นแม่กองเกณฑ์หัวเมืองชูดคลองเกร็ดน้อย และยังมีส่วนช่วยเจ้าฟ้าอภัยซึ่งราชสมบัติ

จากจดหมายเหตุพระอุบาลีไปลังกาทวิปครั้งแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ พ.ศ. ๒๒๙๕ กล่าวว่า ลงไปถึงตีกวิลินดา ณ บางปลากรด ณ วันอังคาร เดือนยี่ ขึ้น ๖ ค่ำ เพลาเช้า ๓ โมง แลมรติงนายกำปั่น ให้ทอดบรรทุกฝั่ง ๖ วัน ณ วันอังคาร เดือนยี่ขึ้น ๑๒ ค่ำ ถึงเมืองพระประแดง.

พระราชพงศาวดารธนบุรีฉบับจันทนุมาศ (เจิม) ซึ่งชำระในต้นรัชกาลที่ ๑ กล่าวว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๑ วันจันทร์ แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๓ มีข้อราชการเมืองกัมพูชาธิบดีเมืองปากน้ำ พุทโธมาศบอกเข้ามา จึงทรงพระกรุณาให้พระกรมทำไปทำค่ายปากน้ำ พระประแดง ทำจีน แม่กลอง

จากหลักฐานทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าเมืองพระประแดงในช่วงแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าบรมโกศอยู่ใกล้ กับปากแม่น้ำเจ้าพระยามาก อีกทั้งเอกสารในช่วงนี้เรียกแม่น้ำเจ้าพระยาช่วงนี้ว่า ปากพระประแดง และ ยังแสดงให้เห็นได้ว่าในช่วงระยะต้นสมัยธนบุรีบริเวณคลองเตยไม่ใช่ปากแม่น้ำแล้ว เพราะปากน้ำอยู่ใต้ เมืองสมุทรปราการปัจจุบัน เมืองพระประแดงที่คลองเตยเริ่มหมดความสำคัญลง ประกอบกับมีประชากร ที่เบาบาง เพราะผลกระทบของสงครามเสียกรุงครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๓๑๐) จึงส่งผลให้ในปี พ.ศ. ๒๓๑๔ มีการรื้อเอาอิฐกำแพงเก่าเมืองพระประแดงมาก่อกำแพงและป้อมที่ธนบุรี

ครั้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการเปลี่ยนชื่อเมืองนครเขื่อนขันธ์ เป็นเมืองพระประแดง

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอพระประแดง>

การเมืองการปกครอง

อำเภอบางพลี

ที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง (กรุงเทพมหานคร)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางเสาธง มีถนนเข้าวัดหัวคู้ คลองหนองงูเห่า คลองบางนา ถนนวัดศรีวารีน้อย คลองเสาระหงษ์ คลองสำโรง คลองโค้งประทุน คลองลาดหวาย และคลองสี่ศอก เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบางปะอินและอำเภอมืองสมุทรปราการ มีคลองโค้งประทุนและคลองสาม เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอมืองสมุทรปราการ เขตบางนา และเขตประเวศ (กรุงเทพมหานคร) มีคลองบางเหี้ยน้อย คลองบางกระบือ คลองกู่พารา คลองทับนาง คลองสำโรง ถนนศรีนครินทร์ คลองหนองกระทู้ คลองบางนา (สาหร่าย) คลองหนองตาตำ คลองปลัดเปรียง คลองตันตาล แนวคันนาแบ่งเขตระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดสมุทรปราการ คลองสลุด คลองปากน้ำ คลองสิงห์โต คลองขันแตก และคลองตาพุก เป็นเส้นแบ่งเขต

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอบางพลีแบ่งเขตการปกครองย่อย ๖ ตำบล แต่ละตำบลแบ่งออกเป็นหมู่บ้าน รวม ๘๓ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บางพลีใหญ่ (Bang Phli Yai) มีทั้งหมด ๒๓ หมู่บ้าน
๒. บางแก้ว (Bang Kaeo) มีทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน
๓. บางปลา (Bang Pla) มีทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน
๔. บางโฉลง (Bang Chalong) มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน
๕. ราชاتهวะ (Racha Thewa) มีทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน
๖. หนองปรือ (Nong Prue) มีทั้งหมด ๓ หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอบางพลีประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๗ แห่ง ได้แก่

๑. เทศบาลเมืองบางแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางแก้วทั้งตำบล
๒. เทศบาลตำบลบางพลี ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางพลีใหญ่ (เฉพาะบางส่วนของหมู่ที่ ๖ - ๑๑) ตำบลบางปลา (เฉพาะบางส่วนของหมู่ที่ ๑๑) และตำบลบางโฉลง (เฉพาะบางส่วนของหมู่ที่ ๓)
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางพลีใหญ่ (เฉพาะหมู่ที่ ๑ - ๕, ๑๒ - ๒๓ และบางส่วนของหมู่ที่ ๖ - ๑๑)
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางปลา (เฉพาะหมู่ที่ ๑ - ๑๐, ๑๒ - ๑๕ และบางส่วนของหมู่ที่ ๑๑)
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลบางโฉลง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางโฉลง (เฉพาะหมู่ที่ ๑ - ๒, ๔ - ๑๑ และบางส่วนของหมู่ที่ ๓)

๖. องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลราชาเทวะทั้งตำบล
 ๗. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองปรือทั้งตำบล
- ที่มา <https://th.wikipedia.org/อำเภอบางพลี>

อำเภอบางบ่อ

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอบางบ่อแบ่งเขตการปกครองย่อยเป็น ๘ ตำบล แต่ละตำบลแบ่งออกเป็นหมู่บ้านรวม ๗๔ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บางบ่อ (Bang Bo) ๑๑ หมู่บ้าน
 ๒. บ้านระกาศ (Ban Rakat) ๑๐ หมู่บ้าน
 ๓. บางพลีน้อย (Bang Phli Noi) ๑๑ หมู่บ้าน
 ๔. บางเพรียง (Bang Phriang) ๖ หมู่บ้าน
 ๕. คลองด่าน (Khlong Dan) ๑๔ หมู่บ้าน
 ๖. คลองสวน (Khlong Suan) ๗ หมู่บ้าน
 ๗. เปร็ง (Preng) ๙ หมู่บ้าน
 ๘. คลองนิยมยาตรา (Khlong Niyom Yattra) ๖ หมู่บ้าน
- ที่มา <https://district.cdd.go.th/bangbo/about-us>

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอบางบ่อ ประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ แห่ง ได้แก่

๑. เทศบาลตำบลคลองด่าน ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลคลองด่าน
 ๒. เทศบาลตำบลคลองสวน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองสวนทั้งตำบล
 ๓. เทศบาลตำบลบางบ่อ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลบางบ่อ
 ๔. เทศบาลตำบลบางพลีน้อย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางพลีน้อยทั้งตำบล
 ๕. องค์การบริหารส่วนตำบลบางบ่อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางบ่อ (นอกเขตเทศบาลตำบลบางบ่อ)
 ๖. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านระกาศทั้งตำบล
 ๗. องค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางเพรียงทั้งตำบล
 ๘. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองด่าน (นอกเขตเทศบาลตำบลคลองด่าน)
 ๙. องค์การบริหารส่วนตำบลเปรี้ง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเปรี้งทั้งตำบล
 ๑๐. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิยมยาตรา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองนิยมยาตราทั้งตำบล
- ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอบางบ่อ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงเรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง (กรุงเทพมหานคร) อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา และอำเภอบ้านโพธิ์ (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองกาหลง คลองประเวศบุรีรมย์ และคลองหนึ่งเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางปะกง (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองพระยาสมุทร คลองบางพลีน้อย คลองหอมสีล คลองสำโรง คลองปึกกา คลองกันบึง คลองสีลิ่งเก่า และคลองสีลิ่งใหม่เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ จรดอ่าวไทยตอนใน (น่านน้ำเขตจังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดชลบุรี)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง มีคลองลึก คลองด่านน้อย คลองชลประทาน คลองหัวเกลือ คลองสาม คลองร้อย คลองหัวเกลือ คลองกะลาวัน คลองสำโรง คลองสนามพลี คลองสนามพลีเก่า คลองบางเสา คลองชวดใหญ่ คลองท่าข้าม และคลองกาหลง เป็นเส้นแบ่งเขต

ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ถนน

อำเภอบางบ่อมีถนนสายหลัก ได้แก่

๑. ถนนสุขุมวิท (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓) ตั้งแต่คลองด่านน้อยจนถึงสุดเขตจังหวัดสมุทรปราการ

๒. ถนนเทพรัตน (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔) และทางพิเศษบูรพาวิถีด้านบน ตั้งแต่คลองสนามพลีจนถึงคลองหอมสีล (สุดเขตจังหวัดสมุทรปราการ)

๓. ถนนเทพารักษ์ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๖๘) ตั้งแต่คลองหัวเกลือจนถึงแยกบางบ่อ

๔. ถนนรัตนราช (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑๗) ตั้งแต่แยกบางบ่อจนถึงสิ้นสุดที่ถนนเทพรัตน

๕. ถนนปานวิถี (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑๗) ตั้งแต่แยกคลองด่านจนถึงแยกบางบ่อ

๖. ถนนเลี้ยวเมืองบางบ่อ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๑๓) ตั้งแต่แยกเลี้ยวเมืองบางบ่อจนถึงสิ้นสุดที่ถนนรัตนราช

๗. ถนนกรุงเทพฯ - ชลบุรี (ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗) ตั้งแต่คลองบางเสาจนถึงสุดเขตจังหวัดสมุทรปราการ

๘. ถนนเคหะบางพลี (ทางหลวงชนบท สป.๑๐๐๖)

๙. ถนนเทพราช - ลาดกระบัง (ทางหลวงชนบท ฉช.๓๐๐๑)

๑๐. บางบ่อมีถนนสายรอง ได้แก่

๑๑. ทางหลวงชนบท สป.๑๐๐๕ (สีลิ่ง - บางพลีน้อย)

๑๒. ทางหลวงชนบท สป.๒๐๐๓ (แยกทางหลวงหมายเลข ๓๔ - ทางหลวงหมายเลข ๗)

๑๓. ทางหลวงชนบท สป.๖๐๐๔ (บ้านนิยมยาตรา - บ้านคลองสวน)

๑๔. ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี

๑๕. ถนนเลียบบคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/>

อำเภอบางเสาธง

ที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง (กรุงเทพมหานคร)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางบ่อ มีคลองกาหลง คลองท่าข้าม คลองชวดใหญ่ คลองบางเสา
คลองสนามพลีเก่า คลองสนามพลี คลองสำโรง คลองกะลาวัน คลองหนามแดง คลองสกัดห้าสิบ และ
คลองหัวเกลือเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบางบ่อ มีคลองหัวเกลือ คลองเจริญราษฎร์และคลองร้อยเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอบางพลี มีคลองร้อย คลองโค้งประทุน คลองสำโรง คลองเสาระหงษ์

ถนนวัดศรีวารีน้อย คลองบางนา และคลองหนองงูเห่าเป็นเส้นแบ่งเขต

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอบางเสาธงแบ่งเขตการปกครองย่อยเป็น ๓ ตำบล แต่ละตำบลแบ่งออกเป็นหมู่บ้าน รวม
๓๘ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บางเสาธง (Bang Sao Thong) มีทั้งหมด ๑๗ หมู่บ้าน

๒. ศีระจระเข้ใหญ่ (Sisa Chorakhe Noi) มีทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน

๓. ศีระจระเข้ใหญ่ (Sisa Chorakhe Yai) มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอบางเสาธงประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ แห่ง ได้แก่

๑. เทศบาลตำบลบางเสาธง ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลบางเสาธง และตำบลศีระจระเข้ใหญ่

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางเสาธง (นอกเขตเทศบาลตำบล
บางเสาธง)

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลศีระจระเข้ใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศีระจระเข้ใหญ่ทั้งตำบล

๔. องค์การบริหารส่วนตำบลศีระจระเข้ใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศีระจระเข้ใหญ่ (นอกเขต
เทศบาลตำบลบางเสาธง)

ที่มา <https://th.wikipedia.org/>

ขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น

ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง ความประเพณีที่คนกลุ่มหนึ่งกำหนดถือเป็นแบบแผนกันมาอย่างเดียว ปฏิบัติสืบเนื่องกันมาช้านานจนเป็นลักษณะเฉพาะของคนกลุ่มนั้นและยอมรับในสังคมมาจนถึงปัจจุบัน ขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนในอำเภอบางพลี อำเภอบางป่อและอำเภอบางเสาธง มีดังนี้

ประเพณีนมัสการหลวงพ่อบาน

ความเป็นมา

หลวงพ่อบานเกิดที่ตำบลบางเหี้ย เป็นเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง เป็นพระที่เมตตา มีวาจาศักดิ์สิทธิ์ วัตถุประสงค์ของท่านมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป คือ เขี้ยวเสือ จากคุณงามความดีของท่าน ปัจจุบันยังฝังอยู่ในจิตใจของชาวอำเภอบางป่อ ทุกปีขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๑๒ ประชาชนจะร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้พร้อมกันจัดงานนี้ขึ้น

ความสำคัญ

ประเพณีนมัสการหลวงพ่อบาน เป็นงานประจำปีของชาวอำเภอบางป่อทั้ง ๘ ตำบล ร่วมแรงร่วมใจกันจัดขึ้นเพื่อระลึกถึงคุณงามความดีของหลวงพ่อบาน ซึ่งมีสมณศักดิ์ในทางสงฆ์ว่า พระครูพิพัฒน์นิโรธกิจ อดีตเจ้าอาวาสวัดมงคลโคธาวาส (วัดบางเหี้ย) ที่ตำบลคลองด่าน หลวงพ่อบาน เกิดที่ตำบลบางเหี้ย บิดาเป็นคนจีน มารดา ชื่อตาล ได้บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดอรุณราชวราราม (วัดแจ้ง) โดยมีเจ้าคุณศรีศากยะมุณีเป็นอุปัชฌาย์ หลวงพ่อบานเป็นเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงเป็นพระที่เมตตา มีวาจาศักดิ์สิทธิ์ วัตถุประสงค์ของท่านมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป

กิจกรรมที่ประเพณีปฏิบัติในประเพณี

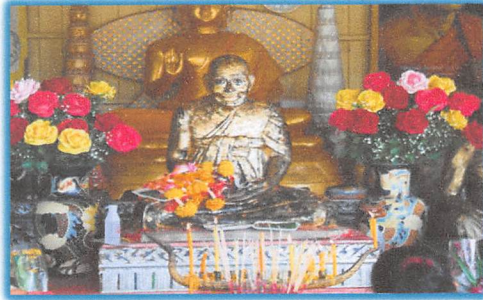
งานประเพณีแห่หลวงพ่อบานทางน้ำ งานประเพณีสุดยิ่งใหญ่แห่งจังหวัดสมุทรปราการ ในพิธีกรชาวบ้านจะตั้งขบวนแห่หลวงพ่อบานไปที่ปากอ่าว หลังจากนั้นจะแล่นเรือวนปากอ่าว ๓ รอบ ก่อนจะแจกธงหลวงพ่อบานที่ชาวบ้านเคารพนับถือให้แก่เรือประมงของชาวบ้าน และผู้ที่เดินทางไปร่วมงานที่บริเวณกลางทะเลเป็นจำนวนมาก ก่อนอัญเชิญขึ้นประดิษฐานบนรถบุษบกแห่ทั่วสมุทรปราการให้ชาวบ้านนมัสการ

พิธีกรรมทางศาสนา

เดิมการจัดงานนี้จะจัดขึ้นที่วัดมงคลโคธาวาส ตำบลคลองด่านก่อน ๑ - ๒ วัน แล้วอัญเชิญรูปเหมือนหลวงพ่อบาน ลงเรือล่องไปตามลำคลองคลองด่าน ในเวลาเช้ามีขบวนเรือตกแต่งอย่างสวยงามไปที่หน้าอำเภอบางป่อ ซึ่งจัดมณฑปไว้เตรียมรับ หลังจากนั้นจะเริ่มแข่งเรือ ส่วนภาคกลางคืนจะมีทรมสพสมโภชกันจนถึงสว่าง ในงานนี้มีการละเล่นชนิดหนึ่งซึ่งเล่นกันมานาน คือ "โจ๊ก" เป็นที่สนใจของประชาชนที่มาร่วมงานเป็นอันมาก จึงถือกันเป็นประเพณีเลยว่าเมื่อมีงานหลวงพ่อบานจะต้องมีการทอย "โจ๊ก" ด้วย แต่ปัจจุบันประมาณ ๑ - ๒ ปี ที่ผ่านมา "โจ๊ก" ในงานหลวงพ่อบานไม่มี แต่ไปเล่นในงานลอยกระทงแทน สำหรับงานนมัสการหลวงพ่อบานนี้ เดิมจะใช้เวลาในการจัด ๑ วัน ๑ คืน คือ มีงานตลอดคืนจนถึงรุ่งเช้า ปัจจุบันใช้เวลา ในการจัด ๒ - ๓ วัน โดยเริ่มจากวันขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๑๒ ในงานจะมีการแข่งเรือยาว เพื่อเป็นการรักษาประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เพื่อความสามัคคีของประชาชน นอกจากนี้ยังมีการประกวดหนุ่มสาวพายเรือ และมหรสพต่าง ๆ เหมือนงานวัดทั่วไป เช่น ลิเก ดนตรี ภาพยนตร์ ยังมีการจำหน่าย

สินค้าพื้นบ้านที่เป็นสัญลักษณ์ของอำเภอบางป่อ คือ ปลาสดแห้งรสดี คนในปัจจุบันนี้จะเรียกหลวงพ่อบานว่า "หลวงปู่ปาน"

ภาพประเพณีงานนมัสการหลวงพ่อบาน

ประเพณีตักบาตรพระร้อย (ตักบาตรเทโว)

ความเป็นมา

ในสมัยก่อน สันนิษฐานว่าวัดหนามแดงมีพระบวชในช่วงเช้าพรรษามากเป็นร้อย เวลาออกพรรษามีการทำบุญตักบาตรเทโว พระเดินรับบาตรแถวยาวมาก ชาวบ้านเลยเรียกกันว่า “ตักบาตรพระร้อย” หรือเป็นการบอกกล่าวให้ประชาชนทราบจำนวนพระเพื่อจะได้เตรียมของใส่บาตรได้พอเพียงกับจำนวนพระ บางท่านเรียกว่าตักบาตรพระลอย เป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จลอยลงมาจากชั้นดาวดึงส์

ความสำคัญ

วัดหนามแดงจัดพิธีตักบาตรเทโว ในช่วงออกพรรษาเหมือนกับวัดอื่น ๆ สิ่งที่ต่างจากวัดอื่นถือว่าเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านในการหาเงินเข้าวัด สมควรรักษา เผยแพร่ ให้เยาวชนรุ่นหลัง และคนทั่วไปได้รู้จัก ผู้คิดริเริ่ม คือ คุณลุงประมุข ทองย้อย ปัจจุบันอายุ ๘๕ ปี ท่านเป็นคนจังหวัดปทุมธานี มาอยู่บางพลี และแต่งงานกับคนบางพลี บ้านอยู่วัดหนามแดง ท่านได้จัดรูปขบวนอย่างสวยงาม

กิจกรรมที่ประเพณีปฏิบัติในประเพณี

นำหน้าด้วยขบวนกลองยาว ขบวนธงชาติ ตามด้วยเงาะ चना พระอินทร์ ชูชก กัณหาชาติ นางฟ้า เทวดา เปรต ยมทูต ราชรถพระพุทธรูป และตามด้วยแถวพระสงฆ์ ได้ถามสาเหตุที่ท่านจัดรูปขบวนแบบนี้ ท่านเล่าให้ฟังว่า จินตนาการรูปแบบขบวนจากพระไตรปิฎก พระพุทธเจ้าเสด็จลงมาโปรดพุทธมาตา และเปิดโลกในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ วันนี้เป็นวันที่มนุษย์ เทวดา พระอินทร์จะส่งพระพุทธเจ้าเดินลงบันไดแก้ว บันไดเงิน พระอินทร์ เทวดาเดินลงบันไดธรรมดา ประชาชนแสดงความยินดีต้อนรับโดยใส่บาตรขนม คือ ข้าวต้มลูกโยน ข้าวต้มมัด

พิธีกรรมทางศาสนา

จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร่วมสืบสานประเพณีไทยประเพณีตักบาตรพระร้อย (ตักบาตรเทโวโรหณะ) เนื่องในวันออกพรรษา โดยมีกิจกรรมตักบาตร และกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมวัฒนธรรมสุขภาพ ตลาดนัดวัฒนธรรม และการแสดงดนตรีไทย

ภาพชบวนเจ้าเงาะกับรจนา

ภาพประเพณีตักบาตรพระร้อย (ตักบาตรเทโว) ชบวนพระอินทร์และเทวดา

ประเพณีแห่เจี๊วดเจ้าพ่อหลวงคงเพชร

ความเป็นมา

ตามประวัติความเป็นมาในสมัยสุโขทัย ชาวสุโขทัยนับถือมาก เจ้าพ่อหลวงคงเพชร เป็นแม่ทัพที่มีฝีมือดีในสมัยสุโขทัย ชาวสุโขทัยได้จัดทำศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพชรขึ้น เพื่อเป็นที่สักการบูชา ต่อมาได้มีชาวบ้านในตำบลบางโหลงเดินทางไปนมัสการศาลเจ้าพ่อคงเพชร จึงได้อัญเชิญมาประดิษฐานที่ตำบลบางโหลง ศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพชรเป็นสถานที่ที่ชาวตำบลบางโหลงและใกล้เคียง มาสักการบูชาเป็นเวลายาวนาน ตั้งอยู่ที่ริมฝั่งคลองบางโหลง ด้านทิศตะวันตก หมู่ที่ ๑ ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ความสำคัญ

ในช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี ชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนจะจัดจี่วถวาย ๓ คีน บริเวณหน้าศาลมีการประมูลของตามประเพณีจีน จากเรื่องเล่าที่ประสบกับนางแอบ จรเจริญ ชาวบ้านบางโหลง ครั้งหนึ่งเคยแจวเรือไปสวนออกแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อไปซื้อมะพร้าว น้ำตาล ขณะแจวเรืออยู่มีคลื่นลูกใหญ่พัดมาปะทะที่เรือ ทำให้เรือจะจม ถ้าเรือจมในแม่น้ำเจ้าพระยามีจระเข้มากและอันตราย ท่านได้ยกมือไหว้แล้วร้องเรียกว่า “พ่อหลวงช่วยลูกด้วย” “พ่อหลวงช่วยลูกด้วย” ปรากฏว่าคลื่นลูกใหญ่กลับอ่อนตัวและสงบลง เหมือนปาฏิหาริย์ ที่กล่าวมาเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวบ้านบางโหลงนับถือมาก ไม่ว่าจะทำอะไรจะนึกถึง “พ่อหลวง”

กิจกรรมที่ประเพณีปฏิบัติในประเพณี

ในวันที่ ๒๒ - ๒๓ เมษายนของทุกปีเป็นพิธีไทยปิดทองและสร่งน้ำเจวีต ชาวบ้านจะนำเครื่องสังเวยมาบูชาพอ ตอนบ่ายจะทำพิธี "ส่งเรือ" เป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บโดยนำเครื่องเช่นสังเวยใส่เรือจำลองไว้ และผ้าแดงแล้วนำไปวางที่ทางสามแพร่ง หลังจากนั้นอัญเชิญเจวีตเจ้าพ่อคงเพ็ชรที่อยู่ในศาลทั้งหมดไปแห่รอบบริเวณ เพื่อให้ประชาชนสร่งน้ำด้วยน้ำอบไทย เมื่อแห่เสร็จพิธีประชาชนก็มารับผ้าแดงซึ่งเชื่อว่าสามารถป้องกันภัยอันตรายได้ และรับประทานข้าวผัดที่ผ่านพิธีแล้วเพื่อเป็นสิริมงคล มีการรำวงย้อนยุค มีการแสดงลิเกทั้งสองวันโดยงานเริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ ๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.

พิธีกรรมทางศาสนา

ในช่วงเช้าจะมีการอัญเชิญเจวีตลงมาให้ประชาชนสร่งน้ำ ภายหลังในช่วงเย็นก็จะมีอัญเชิญกลับขึ้นศาล และพิธีปิดทองเจวีตเจ้าพ่อหลวงคงเพ็ชร พิธีส่งเรือสะเดาะเคราะห์ให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ ประเพณีสร่งน้ำแห่เจวีตเจ้าพ่อหลวงคงเพ็ชร เป็นประเพณีเก่าแก่ที่ชาวไทยและชาวจีนในบางโหลง และใกล้เคียงปฏิบัติสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน สมควรอนุรักษ์ให้อยู่คู่กับตำบลบางโหลงสืบไป

ศาลเจ้าพ่อหลวงคงเพ็ชร

(ผู้ให้ข้อมูล : นางเงิน สัตยานนท์)

ที่มา : หนังสือเรื่องเล่าเมืองบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มาภาพ : กศน.ตำบลบางโหลง หอนงูเห่าศาสตร์ประเสริฐ นายสุรพงษ์ จินดาแป้น ครู กศน.ตำบล

๔๑๑๑๐๐๐๑๓๓@dei.ac.th โทร.๐๙๐-๖๔๗๕๕๙๑

ภาพประกอบประเพณีแห่เจี๊วดเจ้าพ่อหลวงคงเพชร

ที่มาภาพ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ฉาง (อบต.) อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
<http://bangchalong.go.th>

ประเพณีแห่เจี๊วดเจ้าพ่อพระลักษมณ์ พระราม

ความเป็นมา

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๔ ชาวบ้านบางลาว (บางปลา) ได้ขุดดินขึ้นมาเพื่อทำการสร้างวัด ขณะที่ขุดได้พบ ท่อนไม้ตะเคียนซึ่งเป็นไม้เก่าแก่มีอายุหลายร้อยปีจำนวน ๒ ท่อน จึงนำมาฝังไว้ที่ต้นแสมใหญ่ริมคลองบางลาว ชาวบ้านที่พายเรือผ่านไปมาพบเห็นก็ยกมือไหว้ขอโชคลาภ และความสำเร็จ ซึ่งชาวบ้านก็ประสบความสำเร็จตามที่ขอ จึงเกิดศรัทธาเลื่อมใสเป็นที่เคารพสักการะ ชาวบ้านเรียกท่อนไม้ศักดิ์สิทธิ์นี้ว่า “เจี๊วด” ต่อมาเมื่อมีผู้เข้าทรงหรือร่างทรงบอกว่า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สถิตอยู่ที่ท่อนไม้ตะเคียนนั้นคือ “เจ้าพ่อพระลักษมณ์เจ้าพ่อพระราม”

ความสำคัญ

ความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าพ่อพระลักษมณ์พระรามนั้น ประจักษ์แก่ชาวบ้านบางลาว(บางปลา) และต่างถิ่น จึงมีผู้ศรัทธาเลื่อมใสสร้างศาลถวาย ชาวบ้านบางปลาจึงเรียกขานว่า “ศาลเจ้าพ่อพระลักษมณ์

พระราม” ปัจจุบันตั้งอยู่ริมคลองบางปลา (เจวีต คือ ท่อนไม้ที่มีอายุนับร้อยปี) เจวีตที่ศาลเจ้าพ่อพระลักษมณ์ พระราม มีจำนวน ๑๔ เจวีต และศาลเจ้าพ่อเสือ ๘ เจวีต ชาวบ้านจึงอันเชิญเจวีตทั้งหมดไปแห่รอบเกาะบางปลาเพื่อให้ชาวบ้านได้สร่งน้ำเสริมสิริมงคลต่อตนเองและครอบครัว

กิจกรรมที่ประเพณีปฏิบัติในประเพณี

ในวันที่ ๑๕ เมษายน ของทุกปี ชาวบ้านจะทำพิธีสร่งน้ำเจวีตและนำเจวีตไปแห่รอบเกาะบางปลา เพื่อให้ชาวบ้านได้สร่งน้ำ ชาวบ้านจะสร่งน้ำโดยเท้านบนของเจวีต และใช้ขันลงน้ำที่ไหลลงมานำไปพรมบ้านเรือนเพื่อเป็นสิริมงคล หลังจากแห่รอบเกาะบางปลาแล้ว อัญเชิญเจวีตไว้ที่ศาลให้ชาวบ้านได้สักการบูชา และในเวลากลางคืนจะมีโหรศพลอดทั้งคืน รุ่งเช้าวันที่ ๑๖ เมษายน ชาวบ้านจะทำบุญเลี้ยงพระและรับประทานอาหารร่วมกัน และชาวบ้านจะแสดงละครถวายตลอดทั้งวัน เมื่อถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ของทุกปี ชาวบ้านจะแห่เจวีตทั้งหมดไปที่ศาลหลวงพ่อเสือ เมื่อเสร็จพิธีแล้วจะนำกลับมาไว้ที่ศาลเจ้าพ่อพระลักษมณ์พระรามตามเดิม

พิธีกรรมทางศาสนา

พิธีกรรมทางศาสนาได้แก่ พิธีแห่เจวีตเจ้าพ่อพระลักษมณ์ พระราม พิธีทำบุญเลี้ยงพระ และพิธีสร่งน้ำเจวีต การจัดพิธีแห่เจวีตยกขบวนแห่จากวัดราษฎร์บูรณะ (วัดบางปลา) ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี ไปยังศาลเจ้าพ่อเสือ ขบวนแห่ครั้งนี้ประกอบไปด้วย องค์เจ้าพ่อเสือ และเจวีตทั้งหมดรอบเกาะบางปลา

ประเพณีแห่เจวีตเจ้าพ่อพระลักษมณ์ พระราม เป็นประเพณีที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชาวบ้านบางปลาที่มีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์ตลอดไป

ศาลเจ้าพ่อพระลักษมณ์ พระราม

(ผู้ให้ข้อมูล : นางวันเพ็ญ อินทรพรหม)

ที่มา : หนังสือเรื่องเล่าเมืองบางพลี เล่ม ๒ จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มาภาพ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา (อบต.) อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

<http://oldweb.bangpla.go.th>

ภาพประกอบประเพณีแห่เจี๊วดเจ้าพ่อพระลักษณะ พระราม

พิธีแห่เจ้าพ่อพระลักษณะ พระราม

ชาวบ้านร่วมแห่เจี๊วดรอบเกาะบางปลา

ที่มาภาพ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา (อบต.) อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
<http://oldweb.bangpla.go.th>

อ้างอิง

เรียบเรียงโดย : littlebuffalofestival

เรียบเรียงโดย : นางสาว nuchjalin shaweenak บางพลีราษฎร์บำรุง วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

เรียบเรียงโดย : Peeranut P. นักเขียนผู้ชื่นชอบในการท่องเที่ยว ถ่ายภาพ และผจญภัย
 เดินทางออกไปหาสถานที่ใหม่ ๆ เพื่อนำมาบอกเล่าผ่านตัวอักษรและรูปภาพ

ประเพณีรับบัว

ความสำคัญ

ประเพณีรับบัวเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนานของชาวบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๒ หรือกว่า ๑๘๐ ปีที่ผ่านมา (พระราชพงศาวดาร, ๒๓๗๐) ตรงกับวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี โดยในอดีตประชาชนที่อยู่ในแถบบางพลีมีอยู่สามพวก คือ คนไทยเจ้าของพื้นที่กับคนลาวและคนมอญ คนทั้งสามกลุ่มได้ร่วมแรงร่วมใจกันหักล้างถางพงแยกออกไปคนละทิศคนละทางเพื่อเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกให้กลุ่มของตน ปรากฏว่าพวกมอญที่แยกไปทางลาดกระบังเพาะปลูกแล้วไม่ได้ผล จึงเตรียมตัวอพยพกลับปากลัดถิ่นเดิม (ปัจจุบันคืออำเภอพระประแดง) โดยเริ่มอพยพในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ก่อนออกพรรษาหนึ่งวัน จึงได้เก็บดอกบัวจากบางพลีที่มีอยู่จำนวนมากไปด้วย เพื่อนำไปบูชาพระคาถาพัน (เทศมหาชาติ) ที่ปากลัด ทั้งยังชักชวนว่าในปีต่อไป พอวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ขอให้คนไทยเก็บดอกบัวรวบรวมไว้ที่วัดหลวงพ่อโตด้วย พวกตนจะมารับพอถึงกำหนดก่อนวันนัดหมาย พวกมอญก็มารับดอกบัวตามที่ตกลงกัน แล้วนำดอกบัวไปบูชาหลวงพ่อโตส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งนำกลับไปบูชาพระคาถาพันที่วัดของตนในวันออกพรรษา จากความร่วมมือร่วมใจกันทำบุญและเลี้ยงดูเล่นสนุกสนานร่วมกันทุกปีนี่เอง จึงมีผู้สันนิษฐานว่าคงจะก่อให้เกิดความคุ้นเคยอันส่งผลให้การรับ-ส่งบัวที่เคยรับส่งกันแบบยกมือพนมอธิษฐานแล้วจึงส่งให้มือต่อมือ เปลี่ยนรูปแบบเป็นโยนบัวอย่างที่เห็นในปัจจุบัน

ในปัจจุบันการรับบัว - โยนบัว จะเป็นการจัดให้มีการแห่องค์หลวงพ่อโตจำลองไปตามลำคลองสำโรงระหว่างบางพลีกับหัวตะเข้หรือจรเข้ใหญ่และสำโรง ในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ กลางคืนมีมหรสพตลอดคืนที่บริเวณวัดบางพลีใหญ่ใน โดยเริ่มมาตั้งแต่วันขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ในช่วงเช้าตรู่ของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ จะเป็นงานประเพณีการส่งบัว - รับบัว ระหว่างชาวไทยชาวลาวกับชาวมอญในอดีต ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นการที่ชาวบางพลีโยนดอกบัวลงในเรือขบวนแห่พระพุทธรูปจำลองของหลวงพ่อโต เพื่อเป็นการทำบุญร่วมกัน การจัดงานดังกล่าวประกอบด้วย การนมัสการและขบวนแห่หลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งทางบกและทางน้ำ และยังจัดให้มีการแข่งขันกิจกรรมพื้นบ้าน อาทิ การจัดพานดอกบัว การประกวดเรือและการแสดง การละเล่นพื้นบ้าน เช่น เพลงเรือ ปัจจุบันยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีก อาทิ การจัดงานวัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ของคนไทย คนลาวและคนมอญในอดีต การจัดแข่งขันตอบปัญหาเรื่องประเพณีรับบัว การแข่งเรือมาด การแข่งขันการประกวดเรือที่เข้าร่วมขบวนพิธี เป็นต้น

ที่มา : https://www.mculture.go.th/samutprakan/ewt_news.php?nid=๔๑๐&filename=index

การละเล่นในท้องถิ่น

สะบ้ามอญ (ว่อนสะนิ)

ชาวมอญที่พระประแดงได้นำเอาประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม รวมถึงการเล่นสะบ้ามอญในวันสงกรานต์มาด้วย จุดประสงค์ของการเล่นสะบ้ามอญ เพื่อให้หนุ่มสาวพบปะพูดคุยกัน โดยเลือกเล่นในวันนักขัตฤกษ์ การเล่นสะบ้านี้ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. บ่อนสะบ้า ในตอนหัวค่ำบรรดาชายหนุ่มจากหมู่บ้านต่าง ๆ จะออกเดินทางมาหาหญิงสาวที่บ่อนสะบ้า ลักษณะของบ่อนสะบ้ามีพื้นเรียบ มีแผ่นกระดานกั้นขอบเพื่อกันลูกสะบ้ากระเด็นออก มีขนาด ๔ - ๕ เมตร อยู่ใต้ถุนบ้านแต่ตกแต่งสวยงาม เก้าอี้แบ่งเป็นสองฝั่ง ฝ่ายชายด้านหนึ่ง ฝ่ายหญิงอีกด้านหนึ่ง มีจำนวนเพียงพอแก่ผู้เล่นเช่นฝ่ายละแปดคน

อุปกรณ์การเล่น ลูกสะบ้ารูปร่างเหมือนสะบ้าหัวเขาคคน ลักษณะกลมแบนเป็นของฝ่ายชาย ทำจากไม้กลึงเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐ - ๑๗ เซนติเมตร หนา ๑.๒๕ เซนติเมตร ของฝ่ายหญิงเรียกว่า เบี้ย หนา ๐.๖๐ เซนติเมตร ทำด้วยงาช้าง เขาควายทองเหลืองหรือโลหะกลึงคล้ายเหรียญกษาปณ์ขนาดใหญ่ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ - ๕.๐ เซนติเมตร

ผู้เล่น มีสองฝ่ายฝ่ายชายนุ่งผ้าลอยชาย สวมเสื้อคอกว้างสีฉูดฉาด มีผ้าสะไบสีสอพาดสองไหล่ คาดเข็มขัดเงิน สวมถุงเท้า รองเท้า ประแป้งที่ใบหน้า หวีผมเรียบแปล้ ฝ่ายหญิงเกล้าผมมวย ปักด้วยดอกไม้สีทอง แต่งหน้าทาปาก สวมเสื้อแขนกระบอก นุ่งผ้ากรอมเท้า มีสะไบพาดบ่าอย่างสาวมอญ

การเล่น เริ่มจากการเข้าสู่ที่นั่งทั้งสองฝ่ายที่มีจำนวนเท่า ๆ กัน นั่งให้ตรงคู่ของตัวตรงหน้าแต่ละคน มีลูกสะบ้าวางไว้ ฝ่ายที่อยู่หัวบ่อนเป็นฝ่ายตั้งลูกสะบ้าฝ่ายที่อยู่ท้ายบ่อนเป็นฝ่ายเล่น ฝ่ายชายจะเริ่มเล่นด้วยท่าที่ตกลงกันไว้เข้าไปยิงหรือตดลูกสะบ้าให้ถูกลูกสะบ้าของฝ่ายหญิงที่ตรงคู่ของตน ถ้ายิงผิดจะต้องเข้าไปเจรจาต่อรองขอลูกสะบ้าคืน ตอนนี้เป็นโอกาสให้ชายหนุ่มได้คุยกับหญิงสาวเมื่อเป็นที่พอใจฝ่ายหญิงก็คืนลูกสะบ้าให้ยิงใหม่แล้วสลับให้ฝ่ายหญิงเล่นบ้าง ในลักษณะเดียวกันจนครบคน จนจบทุกท่าถือว่าเล่นได้หนึ่งเมืองเล่นไปเรื่อย ๆ จนถึงเที่ยงคืนแล้วหยุดพักบริโภคอาหารที่ฝ่ายหญิงเตรียมไว้ ส่วนจะเล่นต่อหรือไม่แล้วแต่ทั้งสองฝ่ายจะตกลงกัน ถ้าเลิกเล่นฝ่ายชายต้องเป็นฝ่ายเข้าไปลากลับพร้อมทั้งขอโทษฝ่ายหญิงถ้าได้ล่วงเกินอะไรไปบ้าง

สะบ้าทอย

เป็นการละเล่นของผู้ชายในวันสงกรานต์ที่พระประแดงมีให้ชมที่วัดทรงธรรมวรวิหาร แตกต่างจากสะบ้ามอญตรงที่เป็นเรื่องของผู้ชายเป็นการประลองความแข็งแรง และความแม่นยำของการทอย สะบ้า สนามเล่นสะบ้าทอย เป็นลานดินเรียบแข็งโดยรอบโล่งตัวสนามกว้าง ๓ - ๕ เมตร ยาว ๓๐ - ๔๐ เมตร ขอบสนามกั้นด้วยไม้กระดานเพื่อกันลูกสะบ้ากระเด็นไปถูกผู้ชม ตัวสนามแบ่งออกเป็นสามระยะ คือ ระยะ ๒๐ เมตร สำหรับรุ่นเล็ก ๒๔ เมตรสำหรับรุ่นกลางและ ๓๐ เมตร สำหรับรุ่นใหญ่โดยโรยปูนขาว ผ่ากลางสนาม ๑ เส้นแบ่งครึ่งสนามอีก ๑ เส้น เส้นแบ่งระยะทั้งสามระยะและโรยบอกตำแหน่งวาง ลูกตั้งทั้งสองฝั่ง ลูกสะบ้ามีสองชนิด คือ ลูกสะบ้าตั้ง ทำจากไม้กลมแบนเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ เซนติเมตร หนา ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ลูก กับลูกสะบ้าทอย ทำด้วยไม้เนื้อแข็งลักษณะเหมือนลูกสะบ้าตั้ง แต่ต้องลบมุมด้านบนกลงให้มนพองามตรงกลางกลิ้งเป็นหลุมเพื่อให้หัวแม่มือกดลงพอดีลูกทอยมี ๖ ลูก

การเล่น เริ่มจากผู้เล่นสองฝ่าย ฝ่ายละคนตั้งลูกวางเรียงเป็นรูปขนมเปียกปูนให้ตั้งสามลูกแรกตรงกลางตามเส้นกลางตั้งเรียงกันแบบหัวต่อหางห่างกันลูกละ ๓๐ เซนติเมตร อีกสองลูกตั้งปีกซ้ายขวาของลูกกลางเรียกปีกขวา ปีกซ้าย การตั้งลูกให้ตั้งทั้งสองฝ่าย ฝ่ายแรกจะทอยไปให้ถูกลูกของอีกฝ่ายหนึ่งให้ล้มจนหมด ถ้าทอยลูกที่อยู่ในแนวล่างจะได้ลูกละ ๑ คะแนน ถ้าลูกถูกปีกซ้ายปีกขวา ได้ลูกละ ๒ คะแนน รวมแต่ละครั้งได้ ๗ คะแนน ผู้ทอยต้องทอยลูกในมือให้หมดทั้งหกลูกเมื่อครบแล้วให้อีกฝ่ายได้เล่นบ้าง ถ้าฝ่ายใดทอยจนลูกตั้งล้มหมดทั้งห้าลูกก่อน อีกฝ่ายก็ไม่ต้องทอย แต่ถ้าล้มไม่หมดก็ต้องให้อีกฝ่ายทอยในลักษณะเดียวกันสลับกันทั้งสองครั้ง ๆ ละหกลูก รวมสิบสองลูกแล้วเปลี่ยนข้างกัน รวมต้องทอย ๒๔ ลูก

ที่มา : <http://www.thaiheritage.net/nation/oldcity/samutprakan๗.htm>

ละหมี่

ความเป็นมา

“ละหมี่” มาจาก ภาษาจีนแต้จิ๋ว เป็นการละเล่นประลองปัญญา และฝึกสมองในหมู่เด็กปราชญ์ และกวีชาวจีน ประกอบด้วยคำว่า “ละ” แปลว่า ดี และ “หมี่” แปลว่า ความมืด ปัญหา หรืออุปสรรค รวมเป็นการตีความ การแก้ปัญหาละหมี่ให้อำพรางให้ชัดเจน

การเข้ามาของการเล่น “ละหมี่” ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่ามาอย่างไร ปรากฏชัดเจน คือ เริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ โดยเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธมกุฎราชกุมาร ได้ทรงพระราชนิพนธ์ปริศนาให้ข้าราชการบริหารเป็นการภายในส่วนพระองค์ โดยเขียนเป็นปริศนาด้วยคำประพันธ์ไทย เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และคำตอบของปริศนา (หรือเรียกว่าธง) จะมีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ ผู้ที่ตอบปริศนาถูกจะได้รับของพระราชทาน มีการเล่นอย่างแพร่หลายในกรุงเทพมหานคร และแพร่ไปยังจังหวัดต่าง ๆ เช่น ชลบุรี ราชบุรี สมุทรปราการ เป็นการเล่นที่รู้จักแพร่หลายในงานฤดูหนาวที่วัดเบญจมบพิตร พระองค์ทรงออกร้านโดยจัดให้มีการทายปริศนาขึ้น และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และทรงออกร้านอีกในปีต่อ ๆ มา สืบจนถึงรัชสมัยที่พระองค์ขึ้นครองราชย์

วิธีการ ปริศนาละหมี่มีหลายลักษณะดังนี้

๑. ปริศนาละหมี่ภาพ เป็นการใช้ภาพตั้งเป็นปริศนา
๒. ปริศนาละหมี่คำตัดต่อ คำตอบของปริศนาจะมีการเพิ่มหรือตัดคำหรือสลับตัวอักษร
๓. ปริศนาละหมี่คำเดียว เป็นปริศนาละหมี่ที่ธงหรือคำตอบของปริศนาเป็นคำ ๆ เดียว
๔. ปริศนาละหมี่คำผัน คำตอบของปริศนาจะผันตามเสียงวรรณยุกต์

๕. ปริศนาห่มหิมิพ้องหน้า คำตอบของปริศนาจะพ้องคำหน้ากัน
๖. ปริศนาห่มหิมิพ้องกลาง คำตอบของปริศนานั้นคำกลางจะพ้องกัน
๗. ปริศนาห่มหิมิพ้องหลัง คำตอบของปริศนาจะพ้องคำหลังกัน
๘. ปริศนาห่มหิมิพันหลักหรือลูกโซ่ คำตอบจะมีความเกี่ยวเนื่องกับคำตอบก่อนหน้า
๙. ปริศนาห่มหิมิคำผวน คำตอบของปริศนาจะเป็นคำผวน
๑๐. ปริศนาห่มหิมิสู่ภษษิต คำพังเพย คำตอบเมื่อนำมารวมกันแล้วจะเป็นสำนวนโวหารต่าง ๆ

ตัวอย่าง ปริศนาห่มหิมิพ้องหน้า

กติกา เดิมทีในประเทศจีนมีเทศกาลประดับโคมไฟ จากนั้นได้มีการริเริ่มนำปริศนาไปแปะไว้ตามโคมไฟ เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน แต่ในประเทศไทยไม่มีเทศกาลโคมไฟจึงปรับประยุกต์มาแปะปริศนาตามผนังหรือราวลอดต่าง ๆ แทน

การเล่น “ห่มหิมิ” หรือ การเล่นทายปริศนาของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีลักษณะดังนี้ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการเล่นห่มหิมิ ยกพื้นร้านเล็กน้อย แต่งร้านแบบจีน เป็นห้องโถง มีช่องสำหรับผู้ตอบแก้ปริศนาที่เขียนบนกระดาษสี ติดไว้ตามฝาห้อง ผู้ตอบปริศนาแผ่นใดได้ก็ปลดแผ่นปริศนาไปตอบโดยเสียเงิน ๑ บาท เมื่อตอบแล้วจะมีอาณัติสัญญาณเป็นเสียงกลอง แปลว่า ทายถูก จะมีรางวัลเป็นสิ่งของต่าง ๆ ให้ผู้ตอบรางวัลถูก แต่ถ้ามีสัญญาณดัง “แก๊ก” เป็นที่ทราบกันว่าทายผิด

ภาพ การเล่นเกมห่มหิมิ

ที่มา : เอียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ. พจนานุกรม จีน-ไทย. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, ๒๕๔๑.
 วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (๒๕๖๔). ฆะหมี่, สืบค้นเมื่อ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔. จาก.
<https://th.wikipedia.org/wiki/ฆะหมี่>
 ศิริพร ภักดีผาสุข. ปรีศนาคำทนาย: ภูมิปัญญาทางภาษาและการผสมผสานทาง
 วัฒนธรรมในยุค
 โลกาภิวัตน์ ใน เพลง ดนตรี ปรีศนา คำทนาย: ภูมิปัญญาทางด้านการละเล่นและการช่าง.
 กรุงเทพฯ. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. ๒๕๔๘. หน้า ๑๓ - ๕๐.
 สุรีย์ ไวย์กุกุพา. ความเป็นมาของฆะหมี่, สืบค้นวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔. จาก.
<http://www.seal๒thai.org/etc/suree/pamee/pamee๒.h>

การแสดงในท้องถิ่น

การแสดงทะเลยมอญ

ความเป็นมา

ทะเลยมอญเป็นการเล่นเพลงพื้นบ้านของคนมอญที่มีมาแต่โบราณตั้งแต่เมื่อครั้งที่คนมอญยังมีประเทศมอญ เมื่อคนมอญอพยพหลบภัยสงครามจากการเข้ายึดครองแผ่นดินของพม่ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารในพระราชอาณาจักรไทย คนมอญได้นำเอาการเล่นทะเลยมอญเข้ามาในประเทศไทยด้วย

ทะเลยมอญ มาจากภาษามอญ “ทะเลเย่หฺ” หมายถึง การขับร้อง “โม่น” หมายถึง มอญ ดังนั้น “ทะเลยมอญ” หรือ “ทะเลเย่หฺโม่น” จึงหมายถึง การขับร้องของมอญ เป็นการขับลำนำ หรือการขับร้องเพลงปฏิพากย์ของมอญที่มีดนตรีบรรเลง และมีการร่ายรำพร้อมกับการขับร้อง เป็นการเล่นหรือการแสดงที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบรรยากาศสันตนาการ ควบคู่กับการสร้างระบบคุณธรรมและจริยธรรม

โอกาสในการการเล่นทะเลยมอญมี ๔ ลักษณะ คือ การแสดงเป็นมหรสพที่จัดในโอกาสต่าง ๆ การแสดงในการประกอบพิธีกรรม การแสดงเป็นกิจกรรมเพื่อสันตนาการ และการแสดงกิจกรรมสำหรับการท่องเที่ยว

ลักษณะการแสดงมีดังนี้

การขับร้อง การขับร้องทะเลยมอญ มีลักษณะเป็นการขับร้องไปพร้อมกับการบรรเลงดนตรี ยึดทำนองเพลงจากการบรรเลงของวงเครื่องสายมอญเป็นหลัก ที่บรรเลงไปเรื่อย ๆ พ่อเพลง แม่เพลง จะขับร้องสอดแทรก เป็นระยะ ๆ ให้สอดคล้องกับจังหวะและทำนองของดนตรี ผู้ขับร้องจะแบ่งเป็นฝ่ายชายที่เรียกว่าพ่อเพลงและฝ่ายหญิงเรียกว่า แม่เพลง ทั้งสองฝ่ายจะร้องโต้ตอบกันด้วยกลอนสดตามแบบของเพลงปฏิพากย์ พ่อเพลง แม่เพลง ที่มีความชำนาญจะสามารถขับร้องได้ไพเราะและถูกต้องตามบทร้องอีกทั้งยังเล่นคำอื่น และเพิ่มเติมพยางค์ให้เกิดคำร้องที่สละสลวยและเข้ากับจังหวะของดนตรี

การร่ายรำ องค์ประกอบหลักที่สำคัญที่สุดของการเล่นทะเลยมอญอยู่ที่คำร้องที่มีสาระไพเราะ ลึกซึ้ง คมคายและท่วงทำนองที่ไพเราะของเสียงดนตรีที่บรรเลงคลอไปกับการขับร้อง ลีลาท่าร่ายรำเป็นส่วนเสริมให้การขับร้องทะเลยมอญมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น ท่ารำไม่ได้กำหนดเป็นแบบแผนเหมือนการแสดงนาฏศิลป์เป็นเพียง การร่ายรำให้พองามของทั้งพ่อเพลงและแม่เพลงตามแบบมอญที่มีการย่อตัว และ

โยกเอียงตัวพร้อมกับการร่ายรำพองาม พ่อเพลงมีท่ารำเป็นพิเศษโดยเฉพาะเมื่อมีการขับร้องทำนองเกี่ยวพาราฮี เรียกว่ารำป้อ ตามแบบเจ้าชู้ไก่แจ้

การบรรเลงดนตรี การแสดงทะเลยมอญแต่เดิมส่วนมากแสดงในเวลากลางคืน เริ่มเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. จนถึงเวลาเกือบรุ่งสาง การขับร้องจะเริ่มจากเพลง เจ๊กมั่ว หรือ และ โป้ดเซ่ จากนั้นจึงร้องเพลงซากกรายและอะโล่นอะเซีย จนถึงเวลาประมาณเที่ยงคืน จึงเริ่มเพลง ทะเก้ว แก้มเงิน และปล่ายจาวตามลำดับ

การขับร้องทะเลยมอญ เป็นการขับร้องคลอไปกับเสียงของดนตรี จังหวะทำนองและระดับเสียงของเครื่องดนตรีและเสียงขับร้องต้องประสานกัน การใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายของมอญจึงเหมาะสมกว่าการใช้ปี่พาทย์มอญ เนื่องจากเสียงเบาและเมื่อบรรเลงคลอ พร้อมการขับร้องจะมีระดับเสียงที่พอเหมาะ กับเสียงขับร้องของพ่อเพลง แม่เพลง ไม่มีการนำปี่พาทย์มอญมาบรรเลงประกอบการขับร้องเพลงทะเลยมอญ เพราะปี่พาทย์มอญมีเสียงดัง

วงเครื่องสายมอญคนมอญใช้บรรเลงในพิธีกรรมและบรรเลงประกอบการขับร้องเพลงทะเลยมอญ บางครั้งจึงเรียกว่า “วงทะเลยมอญ” เครื่องสายมอญที่ใช้บรรเลงประกอบการขับร้องทะเลยมอญประกอบด้วย ซอมอญ จะเข้มอญ ขลุ่ย กลอง และฉิ่ง

วงเครื่องสายมอญ

ลักษณะการแต่งกาย การแต่งกายของพ่อเพลงแม่เพลงและนักดนตรีเครื่องสายมอญ นิยมแต่งกายแบบมอญ คือ พ่อเพลง นุ่งผ้าโสร่งลายหรือผ้าพื้นเป็นผ้าจุง นุ่งลอยชายทับชายเสื้อ สวมเสื้อลายแขนสั้นคอกลม พาดผ้าคล้องไหล่ โดยการพาดผ้าคล้องคอด้านหน้า ปล่อยชายไปด้านหลังทั้งสองข้างของไหล่ แม่เพลง นุ่งผ้าซิ่นลายพื้นหรือลายแบบมอญยาวกรอมเท้าหรือข้อเท้า นุ่งแบบป้ายด้านข้างด้านขวา หรือด้านซ้ายก็ได้ สวมเสื้อแขนกระบอกเข้ารูปรัดเอว ปล่อยชายเสื้อด้านนอก ห่มสไบเกล้าผมมวยแบบมอญมีดอกไม้ทัดที่มวยผมพองาม

การแสดงทะเลยมอญ

เอกลักษณ์ คำร้องทะเลยมอญนอกจากจะขับร้องเนื้อร้องตามบทเพลงแล้ว เมื่อร้องจบตอนท้ายของบทแรก นักร้องไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง จะร้องคำร้องที่เรียกว่า สร้อยเพลง ต่อท้ายของบทแรกนั้น ลักษณะการร้องสร้อยเพลงเช่นนี้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของเพลงทะเลยมอญ

พ่อเพลงจะร้องว่า “หมินะ หมิเอ๋ย” แปลว่า เรอนะ เรอเอ๋ย หรือ “เตะนะ เตะเอ๋ย” แปลว่า น้องนะ น้องเอ๋ย

แม่เพลงจะร้องว่า “นายเอ๋ย นายนะ” แปลว่า นายเอ๋ย นายนะ หรือ “เกาเอ๋ย เกานะ” แปลว่า พี่เอ๋ย พี่นะ

ท้ายคำร้องบทสุดท้ายของฝ่ายร้องก็จะลงท้ายคำว่า “เอ๋ย” นั้นเป็นการแสดงว่าจบตอน

ที่มา : พิศาล บุญผูก. ป่าทอญมอญรำ นนทบุรี: สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๘.

แหล่งเรียนรู้/แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

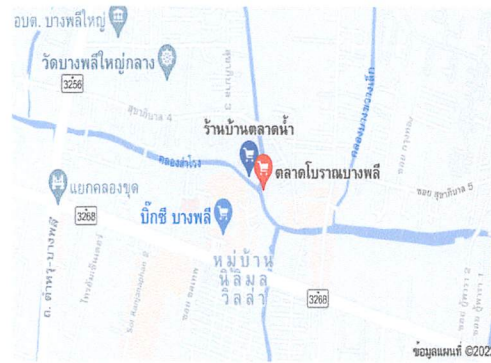
ตลาดน้ำโบราณบางพลี

ความสำคัญ

ตลาดน้ำบางพลี หรือตลาดน้ำโบราณบางพลี เป็นตลาดน้ำที่มีชื่อเสียงและเก่าแก่แห่งหนึ่ง เป็นตลาดเก่าแก่ตั้งอยู่ริมคลองสำโรง เดิมมีชื่อว่า "ตลาดศิริโสภณ" สันนิษฐานว่าชาวจีนเป็นผู้เข้ามาเปิดร้านในตลาดนี้ราว พ.ศ. ๒๔๐๐ ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) เดิมเป็นชุมชนใหญ่มีความรุ่งเรืองมากในอดีต โดยเป็นตลาดขนส่งจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากการคมนาคมในสมัยนั้นใช้เส้นทางเรือเป็นหลัก ตลาดน้ำบางพลี เป็นแหล่งจำหน่ายสินค้านานาชนิด ทั้งอาหาร ของใช้ต่าง ๆ ของประดับตกแต่งบ้าน เสื้อผ้า สัตว์เลี้ยง มีทิวทัศน์ของคลองสำโรงที่ประดับประดาไปด้วยเรือพายชายชนม ผลไม้ตามฤดูกาลของชาวบางพลีที่พายไปมารวมถึงเรือที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ยังใช้สัญจรไปมาในชีวิตประจำวันด้วย

ที่ตั้ง ลักษณะทางกายภาพ

ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการลักษณะเป็นห้องแถวไม้โบราณ ๒ ชั้น ปลูกติดต่อกันเป็นความยาวกว่า ๕๐๐ เมตร อยู่ใกล้กับวัดบางพลีใหญ่ใน
ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/ตลาดน้ำบางพลี>

ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอบางพลี

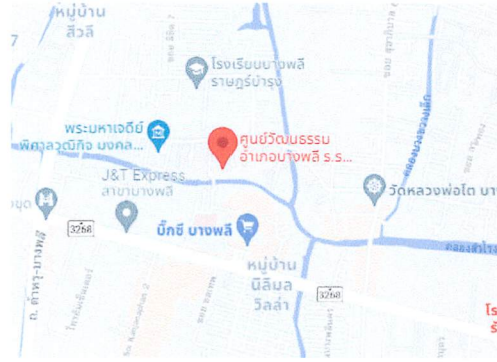
ความสำคัญ

ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอบางพลี โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ โดยมีการจัดแสดงแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ นำเสนอภูมิปัญญาและวัฒนธรรมในอดีตที่มีการแลกเปลี่ยนผสมผสานกันระหว่างคนไทย มอญ ลาว จีน และมุสลิม รวมทั้งในการค้าระหว่างชุมชน อาทิเช่น คนไทยนำดินสอพอมาทำเป็นพื้นไปแลกโองของชาวมอญ นอกจากนั้นยังนำเสนอภูมิปัญญาของชาวบ้านริมคลอง โดยการจัดแสดงอุปกรณ์จับสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ และเครื่องมือดักสัตว์ มีการจัดพื้นที่เป็นกระท่อมเพื่อจัดแสดงเครื่องมือเครื่องใช้ของชนชาติ เช่น ที่ทำทองม้วนของไทย ทำขนมเปี๊ยะของจีน เตาดินปั้นโองของมอญ เครื่องมือทอผ้าของชาวลาว ที่น่าสนใจคือผ้าเข้มทองทอมือ ๒ ผืนอายุราว ๒๐๐ ปี รวมทั้งการนำเสนอภาพวิถีชีวิตชาวบ้านในด้านต่าง ๆ ผ่านเครื่องใช้ในบ้าน เครื่องดนตรี และ เงินตรา

ส่วนที่ ๒ จัดแสดงแบบจำลองวิถีชีวิตชาวบ้าน อาทิเช่น ขบวนเรือในคลองสำโรงแห่งหลวงพ่อดาวัดบางพลีใหญ่ในประเพณีรับบัว ตลาดน้ำที่มีการใช้เรือต่าง ๆ ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๘๐ ปี และเรือเครื่องลำแรกในคลองสำโรง พร้อมเครื่องมือจับปลาพื้นบ้าน

ที่ตั้ง ลักษณะทางกายภาพ

ตั้งอยู่ในโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง เป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ชั้นบนจัดแสดงภูมิปัญญา และ วัฒนธรรมในอดีต

ที่มา : <https://www.museumthailand.com/th/museum/Cultural-Center-of-Bang-Phli>

แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านทิวบุญ

ความสำคัญ

ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านทิวบุญ เป็นห้องเรียนธรรมชาติด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ ในการจัดสรรพื้นที่นาข้าว ปลูกพืช แหล่งน้ำ รวมถึงที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์อย่างลงตัว สนองแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) ในการจัดสรรพื้นที่ใช้สอยอย่างคุ้มค่า แบ่งเป็นนาข้าว ๓๐% ปลูกพืชนานาชนิด ๓๐% สระน้ำสำหรับกักเก็บขี้หมักแห้งและเลี้ยงสัตว์น้ำ ๓๐% รวมถึงที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์อื่นๆ อีก ๑๐% และก่อตั้งเป็นศูนย์ฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ที่ตั้ง ลักษณะทางกายภาพ

ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงทวิบุญ ตั้งอยู่เลขที่ ๖๘/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มา : <https://thaitimeonline.com/content๑๒๘๑๑๖๑๐๑/>

เลี้ยงปลาเบญจพรรณ

ความสำคัญ

ปลาเบญจพรรณ หมายถึงปลา ๕ ชนิด มารวมกัน "เบญจ" แปลว่า ห้า หมายถึงเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ "เบญจพรรณ" จึงหมายถึง ๕ เชื้อชาติเผ่าพันธุ์ การเลี้ยงปลาเบญจพรรณจึงหมายถึงการเลี้ยงปลา ๕ ชนิด รวมกันในบ่อเลี้ยงเดียวกัน ปลาที่ส่งเสริมให้เลี้ยง ได้แก่ ปลานิล ปลาตะเพียน ปลาไน ปลายี่สก และ ปลานวลจันทร์ เป็นปลาที่กินพืชเป็นอาหารหลัก เจริญเติบโตเร็ว สามารถขุดบ่อเลี้ยงในชุมชนได้ อีกทั้งตลาดยังต้องการบริโภคสูง

ที่ตั้ง ลักษณะทางกายภาพ

บ่อเลี้ยงในชุมชนอำเภอบางเสาธง

ที่มา : <https://farmchannelthailand.com/main/บางเสาธง-เลี้ยงปลานิล/>

อาหารในท้องถิ่น

ข้าวห่อใบบัว

เมนูโบราณอย่างข้าวห่อใบบัวที่มักล้นด้วยสมุนไพร เช่น เถาไก่ พริกไทย เติ็ดหอม เม็ดบัว มาคลุกเคล้ากับข้าว กุนเชียง และสะโพกไก่ ประจุรสตามชอบ แล้วนำไปอบห่อใบบัว

ส่วนผสม

๑. ข้าวสารหอมมะลิ ๒ ถ้วยตวง
๒. เติ็ดหอมแห้งแช่น้ำพอนุ่มหั่นชิ้น ๔ ดอก
๓. กุนเชียงคั่วพหอม ๑๐๐ กรัม
๔. เม็ดบัวแช่น้ำพอนุ่มต้มสุก ๕๐ กรัม
๕. เม็ดเถ้าไก่ ๑ ซ้อนโต๊ะ
๖. รากผักชีทุบ ๓-๔ ราก

๗. กระเทียมทุบพอแตก ๕ กลีบ
๘. เกลือป่นหยาบ ๑/๔ ช้อนชา
๙. ซอสปรุงรส ๑/๒ ช้อนโต๊ะ
๑๐. ซอสเห็ดหอม ๓ ช้อนโต๊ะ
๑๑. น้ำมันงา ๑ ช้อนโต๊ะ
๑๒. พริกไทยป่น ๑/๒ ช้อนชา
๑๓. น้ำมันพืช ๒ ช้อนโต๊ะ
๑๔. น้ำมันพืชสำหรับทอด ๑ : ๒ ถ้วยตวง
๑๕. น้ำซุปล ๑/๔ ถ้วยตวง
๑๖. ไข่เค็ม (เฉพาะไข่แดง) ๕ ลูก
๑๗. ผักชีเด็ดยอด
๑๘. ใบบัวสำหรับห่อ

วิธีทำ

๑. ใส่น้ำมันพืชลงในกระทะตั้งไฟให้ร้อน ใส่กุนเชียงลงทอดพอมีสีเหลืองอ่อน ตักขึ้นพักไว้
๒. ซาวข้าวสารให้สะอาด พักให้สะเด็ดน้ำ
๓. ใส่น้ำมันพืชลงในกระทะตั้งไฟให้ร้อนจัด ใส่ข้าวสารลงผัดจนเม็ดข้าวใส ตักขึ้นใส่หม้อหุงข้าวเตรียมไว้
๔. ใส่กุนเชียง เห็ดหอม รากผักชี กระเทียม เม็ดบัว เม็ดเก๋ากี้ คลุกเคล้ากับข้าวให้ทั่วทั้งหม้อ
๕. ผสมน้ำซุปล ซอสปรุงรส เกลือป่น ซอสเห็ดหอม น้ำมันงา พริกไทยป่น คนให้เข้ากัน เทลงในหม้อหุงข้าวคนให้เข้ากันปิดฝา หุงข้าวพอสุก คนข้าวให้เข้ากันตักใส่ใบบัวใส่ไข่เค็มห่อให้แน่น นำไปนึ่งในน้ำเดือดไฟปานกลาง ประมาณ ๕ นาที
๖. จัดข้าวอบใส่ภาชนะ ตกแต่งด้วยผักชี จัดเสิร์ฟร้อน ๆ

ที่มา : <https://shorturl.asia/AMOiG>

ต้มกะทิสายบัว

เมนูอาหารไทยโบราณ อร่อยหอมกรุ่นทำง่ายครีวที่บ้าน

ส่วนผสม ต้มกะทิสายบัว

๑. กะทิ ๒ ถ้วย
๒. หอมแดง ๖ หัว
๓. ปลาทูนึ่ง ๓ ตัว
๔. สายบัวลอกเปลือกหั่นท่อนยาวสุก ๕๐๐ กรัม
๕. น้ำตาลปีบ ๑ ช้อนโต๊ะ
๖. น้ำปลา ๒ ช้อนโต๊ะ
๗. น้ำมะขามเปียก ๑/๔ ถ้วย

วิธีทำต้มกะทิสายบัว

๑. ตั้งกะทิพอเดือดอย่าให้แตกมัน ใส่หอมแดง ปลาทูนึ่ง และสายบัว
๒. ปรับรสด้วยน้ำมะขามเปียก น้ำปลา และน้ำตาลปีบ เคี่ยวต่อสักครู่ด้วยไฟอ่อนประมาณ ๕ นาที จนสายบัวนิ่ม

ที่มา : <https://cooking.kapook.com/view๒๓๐๔๘๑.html>

ใบชะคราม

ใบชะครามหรือในบางพื้นที่เรียก ชักคราม หรือ ส่าคราม เป็นพืชล้มลุกทนเค็ม พบได้ทั่วไปบริเวณดินเค็มริมน้ำ ตามคันนาเกลือ ชายป่าโกงกาง หรือตามริมถนนข้างทางในไทยพบได้ที่จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรปราการ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์

ยาไບชะคราม

ส่วนผสม : ไบชะคราม ๑๐๐ กรัม/เนื้อปูก้อน ๖๐ กรัม/หอมแดงซอย ๑๐ กรัม/มะพร้าวคั่ว ๒๐ กรัม/น้ำปลานิดหน่อย เพราะจะมีความเค็มจากไบชะครามอยู่แล้ว/หัวกะทิสด ๓๐ กรัม/ น้ำเชื่อม/หอมแดงเจียวกรอบ ๒๐ กรัม/พริกชี้หนูแดง ๑๐ กรัม/ถั่วลิสงป่น ๒๐ กรัม/พริกกะเหรียงแห้งทอด/น้ำพริกเผา ๒๐ กรัม (เลือกใช้สูตรทำยา)/น้ำมะนาว

วิธีทำ

๑. ต้มน้ำให้เดือดจัดแล้วนำชะคราม ลงไปลวกประมาณ ๒ นาที ถ้าหน้าฝนให้ลวกเพียง ๑ ครั้ง หน้าแล้งให้ลวก ๒ ครั้ง แล้วบีบน้ำออกจนชะครามสะเด็ดน้ำ จากนั้นนำมาผึ่งสัก ๑๐ นาที แล้วใส่กล่อง ถนอมอาหารนำเข้าตู้เย็น เมื่อจะยาค่อยนำออกมา
๒. นำถั่วลิสงป่น หัวกะทิสด หอมแดงซอย มะพร้าวคั่ว พริกชี้หนูแดง มาคลุกเคล้าให้เข้ากัน
๓. นำชะครามลงคลุกกับส่วนผสมข้อ ๒ ให้เข้ากัน แล้วบีบมะนาว ตามด้วยน้ำเชื่อม และน้ำพริกเผา ชิมให้ได้ ๓ รส คือ เปรี้ยว หวาน ส่วนเค็ม จะมีอยู่ในไบชะครามอยู่แล้ว แต่ถ้าใครอยากได้รสเค็มเพิ่มสามารถเติมน้ำปลาได้
๔. ตักใส่จานแล้วโรยหน้าด้วยเนื้อปู หอมแดงทอด และพริกทอด ตกแต่งให้สวยงามพร้อมรับประทาน

ที่มา : <https://shorturl.asia/KTrmh>

ปูทะเลहन

ส่วนผสม

กะทิ ๕๐๐ มิลลิลิตร / ปูทะเล ๑ ตัว / น้ำมันมะขามเปียก ๒ ช้อนโต๊ะ / หอมแดงบด ๖ หัว / น้ำปลา ๒ ช้อนโต๊ะ / น้ำตาลมะพร้าว ๑ ช้อนโต๊ะ / พริกชี้ฟ้าแดงหั่นแฉลบ ๒ เม็ด / พริกชี้ฟ้าเขียวหั่นแฉลบ ๒ เม็ด / ชিংหั้น ๒ - ๓ แฉลบ / เนื้อปูลอกสุก ๑ ถ้วย

วิธีทำ

๑. นำขิง หอมแดง และพริกชี้ฟ้าทั้งสองสีไปบดในครกแบบหยาบ ๆ
๒. ตั้งหม้อใช้ไฟกลางใส่กะทิลงไปประมาณ ๒ ช้อนโต๊ะแล้วใส่หอมและพริกที่บดไว้ลงไปผัดให้หอม
๓. เติมกะทิส่วนที่เหลือลงไปให้หมด ตั้งไฟกะทิเดือด
๔. ใส่ปูทะเลลงไป ปิดฝา ตั้งไฟต่อให้ปูสุก (ห้ามคนเพื่อป้องกันการควา)
๕. เมื่อปูทะเลสุก ใส่เนื้อปูลอกตามลงไป
๖. ปรับรสด้วยน้ำปลา น้ำตาลมะพร้าว และน้ำมันมะขามเปียก คนให้เข้ากัน ชิมรสชาติตามต้องการ
๗. ปิดไฟ ตักใส่ถ้วย แพนมกับผักลวกหรือผักสดที่เตรียมไว้

ที่มา : <https://shorturl.asia/MKFha>

<https://shorturl.asia/Dnmhq>

ลู่เชื่อม

ต้นลู่เชื่อมเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลักษณะคล้ายโกกวาง รากสำหรับช่วยพยุงลำต้นขยายออกน้อยกว่าโกกวาง เรือนยอดแน่นทึบทรงปิรามิด ฝักเล็กยาวประมาณ ๑๐ ซม. รับประทานได้ นิยมนำมาทำแกงบวช ต้มกะทิปลา เชื่อมกับน้ำตาลทราย

ส่วนผสม

ลู่เชื่อม / น้ำเปล่า / น้ำตาลทราย / เกลือ / หัวกะทิ

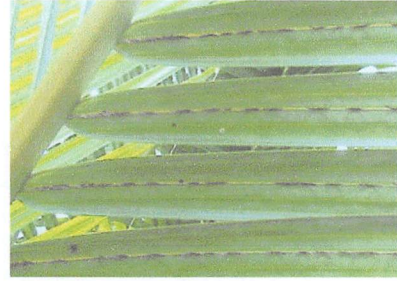
วิธีทำ

นำฝักลู่เชื่อมมาล้างน้ำให้สะอาดและขูดผิว จากนั้นก็นำไปต้มในน้ำเดือดประมาณ ๒๐ นาทีทิ้งน้ำ จากนั้นก็เติมน้ำกะพอท่วมฝักลู่ต้มจนเดือด เติมน้ำตาลพอหวานและเกลือลงไปพอประมาณ ใส่ฝักลู่ลงไป ต้มอีกประมาณ ๑๕ นาที (อย่าต้มนานเพราะจะแข็งและไม่อร่อย) เวลารับประทานหากโรยด้วยหัวกะทิสักหน่อย

ที่มา : <https://shorturl.asia/guaVQ>

ขนมจาก

เป็นไม้ป่าชายเลน ที่มีความสำคัญในด้านการอนุบาลสัตว์น้ำ การป้องกันการกัดเซาะของชายฝั่ง ขณะเดียวกันเป็นพืชที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในหลายด้านด้วยกัน อาทิ ใช้ใบห่อขนม ใช้ใบทำหลังคา รวมถึงผลจาก และน้ำจากที่นิยมนำมารับประทาน เนื่องจากลูกจากมีเนื้อนุ่ม หอมหวาน ส่วนน้ำจากให้รสหอมหวานเช่นกัน

ส่วนผสม

๑. มะพร้าวขูด ๒ ลูก
๒. แป้งข้าวเหนียว ๑ กิโลกรัม
๓. น้ำตาลแดง ๘๐๐ กรัม
๔. ใบจาก
๕. ไม้กลัด
๖. น้ำมะพร้าว ๒ ลูก

วิธีทำ

๑. ตัดหัวตัดท้ายใบจากทิ้ง
๒. ขูดมะพร้าว ๒ ลูก
๓. ผสมแป้งข้าวเหนียว น้ำตาล มะพร้าวขูด เข้าด้วยกัน เติมน้ำมะพร้าวที่ละน้อย นวดไปเรื่อย ๆ
๔. นวดให้พอเหลว แต่อย่าเหลวมาก ตักใส่ใบมะพร้าว ๑ ซ้อนโต๊ะ
๕. เอาอีกใบมาประกบ ใช้ไม้กลัด กลัดทั้ง บน ล่าง
๖. จากนั้น นำมาย่างไฟกลับขนมบ่อย ๆ สุกแล้ว กินได้

ที่มา : <https://shorturl.asia/PypeA>
<https://shorturl.asia/qeady>

หอยแมลงภู่มัดอง

(ชื่อวิทยาศาสตร์: *Perna viridis*) จัดอยู่ในไฟลัมมอลลัสคาเป็นหอยสองฝา สีของเปลือกเปลี่ยนไปตามสภาพการอยู่อาศัย กล่าวคือ ถ้าอยู่ใต้น้ำตลอดเวลาจะมีสีเขียวอมดำ ถ้าอยู่บริเวณน้ำขึ้นน้ำลง ถูกแดดบ้างเปลือกจะออกเหลือง เปลือกด้านนอกมีสีเขียว ส่วนท้ายจะกว้างกว่าส่วนหน้า เนื้อหอยมีสีเหลืองนวลหรือสีส้ม มีหนวดหรือเส้นใยเหนียวสำหรับเกาะหลักเรียกว่า เกสร หรือ ซัง

ส่วนผสม

๑. หอยแมลงภู่มัดอง
๒. น้ำมะขามเปียก
๓. มะกรูด
๔. เกลือทะเล

วิธีทำ

๑. ล้างหอยแมลงภู่มัดองด้วยน้ำให้สะอาด สะเด็ดน้ำให้แห้ง
๒. สำคัญสุดใช้หอยแมลงภู่มัดองสดจากทะเล
๓. หมักด้วยเกลือทะเลที่สะอาดเรียบร้อยแล้ว หมัก ๗ วัน
๔. หมักด้วยน้ำมะขามเปียก ๔ วัน และใส่มะกรูดช่วยดับกลิ่นคาว

ที่มา : <https://shorturl.asia/DGFlj>

<https://shorturl.asia/๑rRy๓>

โบราณสถานในท้องถิ่น

วัดบางพลีใหญ่ใน (วัดหลวงพ่อดโต)

ที่ตั้ง ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ความเป็นมา วัดบางพลีใหญ่ใน เดิมชื่อ วัดพลับพลาไชยชนะสงคราม ชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงเรียกวัดนี้ว่าวัดใหญ่หรือวัดหลวงพ่อดโต ทางประวัติศาสตร์จากโบราณคดีจารึกสืบต่อกันมาแต่ครั้งโบราณกาลว่า วัดนี้สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยามาถึง ๒ ครั้ง ในปี พ.ศ. ๒๑๑๒ และ พ.ศ. ๒๓๑๐ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ทรงกอบกู้อิสรภาพสู่ความเป็นไทยอีกครั้งหนึ่งจนอาณาเขตของประเทศ ขยายออกไปอีกอย่างกว้างขวาง ส่วนชื่อของตำบลนั้นได้ชื่อว่า " บางพลี " ก็เพราะเหตุที่สมเด็จพระนเรศวร ได้ทรงกระทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงนั่นเอง ดังนั้น ประชาชนทั้งหลายจึงเรียกว่า บางพลีและวัดพลับพลาไชยชนะสงคราม วัดพลับพลาไชยชนะสงคราม เป็นวัดที่อยู่ด้านในมีอาณาเขตใหญ่โตซึ่งต่อมาได้มีพระพุทธรูปองค์ใหญ่เป็นมิ่งขวัญของวัดจึง เรียกว่า " วัดบางพลีใหญ่ใน" หรือ " วัดหลวงพ่อดโต " มาจนถึงตราប់ทุกวันนี้

ความสำคัญ หลวงพ่อดโต วัดบางพลีใหญ่ใน ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย (สะดุ้งมาร) องค์พระเป็นทองสำริดทั้งองค์ หน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๑ คืบ ล้อมพระเนตรเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถวัดบางพลีใหญ่ใน ได้รับการกล่าวขวัญถึงความศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพสักการะของชาวบางพลีและพุทธศาสนิกชนทั่วไป ตามตำนาน เล่าสืบต่อกันมาว่าประมาณกาล ๒๐๐ กว่าปีล่วงมาแล้ว ได้มีพระพุทธรูป ๓ องค์ ปาฏิหาริย์ลงมาจากทางเหนือ ลอยมาตามลำแม่น้ำเจ้าพระยาลอดมาพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์นี้ เข้าใจว่าปวงชนในกรุงศรีอยุธยาคงอาราธนาทำนลงสู่แม่น้ำ เพื่อหลบหนีข้าศึก ด้วยในสมัยนั้นบ้านเมืองได้เกิดสภาวะสงครามขึ้นกับพม่า

สภาพปัจจุบัน เป็นที่เลื่อมใสของประชาชนโดยทั่วไปนาม “หลวงพ่อดโต” วัดนี้จึงมีอีกชื่อว่า วัดหลวงพ่อดโต ชาวบางพลี ได้อัญเชิญหลวงพ่อดโตจำลองลงเรือในพิธีโยนบัวหรือรับบัวทุกปี ในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ติดกับวัดยังมีตลาดริมน้ำโบราณที่มีอายุยาวนานกว่า ๑๔๐ ปี ที่ยังคงสภาพเดิมให้นักท่องเที่ยวได้เดินชมและเลือกซื้อซึ่งมีทั้งอาหารและของใช้ต่าง ๆ

วัดบางพลีใหญ่กลาง

ที่ตั้ง บริเวณคลองสำโรงฝั่งเหนือ ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

ความเป็นมา สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๖๗ ชาวบ้านละแวกบางพลี เรียกว่า วัดกลาง คงเป็นเพราะตั้งอยู่ท่ามกลางระหว่างวัดบางพลีใหญ่ในกับวัดคงคาราม (วัดยายหนู) ซึ่งเป็นวัดร้างไปแล้ว เดิมที่ตั้งวัดเป็นที่ดินของนายช่างหมื่นราชภู่ โดยนายน้อย หมื่นราชภู่ พี่ชายเป็นผู้สร้างขึ้น และได้ขนานนามวัดว่า "วัดน้อยปทุมคงคา" เพราะได้ขุดสระปลูกบัวหลวงไว้ด้วย ต่อมาเปลี่ยนนามวัดใหม่ว่า "วัดราชภัฏศรีทวารวรม" และครั้งสุดท้ายเปลี่ยนเป็น "วัดบางพลีใหญ่กลาง" โดยมีปรากฏแน่ชัดว่าเปลี่ยนในสมัยเจ้าอาวาสรูปใด

วัดบางพลีใหญ่กลางได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๘ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร ด้วยเจ้าอาวาสตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันทั้งหมด ๘ รูป พระศากยมุนีศรีสุเมธบพิตร ประดิษฐานอยู่ที่วัดบางพลีใหญ่กลาง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพระพุทธรูปปางสี่ไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ยาว ๒๖ วา ๑ ศอก ๙ นิ้ว กว้าง ๓ วา ๑ ศอก สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยพระครูพิสารวุฒิกิจ เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่กลาง รูปปัจจุบัน แรงบันดาลใจในการสร้างพระนอนท่านเล่าว่า “จากประสบการณ์ที่อยู่ในสมณะเพศได้เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ จึงเกิดความคิดที่จะทำอะไรสักอย่างหนึ่งเพื่อเป็นการสร้างกุศล และให้ประชาชนมาทำบุญที่วัดมากๆ เหมือนกับวัดอื่น ๆ ที่เคยพบเห็น” พระนอนดังกล่าวนี้ ภายในมีห้องปฏิบัติกรรมฐาน มีภาพเขียนเป็นเรื่องราวเทวดานรก และเรือสำเภาน้ำวัดด้านริม คลองสำโรงและ มีอวัยวะภายใน โดยเฉพาะหัวใจจะบรรจุด้วยเพชรนิล จินดา น้ำพันจันทร์ และทองคำ ดันสื่อความหมายถึงความแข็งแกร่งและศักดิ์สิทธิ์ เพื่อประชาชนมาปิดทองที่หัวใจพระนอนเปรียบเสมือนปิดทองหัวใจพระพุทธเจ้า

ความสำคัญ ด้านการศึกษาทางวัดจัดให้มีการเรียนพระปริยัติธรรมตลอดมา นอกจากนี้ยังได้สนับสนุนการศึกษาของชาติโดยให้ความร่วมมือกับทางราชการ ให้ที่วัดสร้างโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดบางพลีใหญ่กลาง และมีมัธยมศึกษา โรงเรียนบางพลีราชภัฏบำรุง

นมัสการพระนอนที่ใหญ่ที่สุดองค์หนึ่งในประเทศไทย พร้อมชมและปิดทอง "หัวใจพระ" ที่ดำเนินการสร้างสมเด็จพระศากยมุนีศรีสุเมธบพิตร พระพุทธรูปปางสี่ไสยาสน์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อดึงดูดให้พุทธศาสนิกชนมาทำบุญที่วัดแห่งนี้ โดยจุดสำคัญที่ชั้น ๔ ซึ่งบรรจุพระสาริกธาตุที่อัญเชิญมาจากเมืองโคลัมโบประเทศศรีลังกา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ และห้องประดิษฐานหัวใจพระนอนซึ่งมีแห่งเดียวในโลก ผู้คนจึงหลั่งไหลกันมาปิดทองหัวใจพระจนเหลืองอร่าม และรอบด้านได้ฝังเพชรนิลจินดา ทองคำและวัตถุมงคลของมีค่าต่าง ๆ

หลวงพ่อบุญรอด พระประธานภายในพระอุโบสถแตงลาวตลายปูนปั้นสีทองและบันไดนาคซึ่งพุทธศาสนิกชนสามารถเดิน "ลอดโบสถ์" เพื่อความเป็นสิริมงคล ซึ่งใต้โบสถ์มีลูกนิมิตเอก ตลอดทางเดินมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวพุทธประวัติไว้สดี

สภาพปัจจุบัน วัดบางพลีใหญ่กลางเป็นที่ประดิษฐานสมเด็จพระศากยมุนีศรีสุเมธบพิตร พระพุทธรูปปางสี่ไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ยาวประมาณ ๕๓ เมตร แล้วสร้างพระวิหารคลุมที่หลังความสูงของวิหารเท่าอาคาร ๔ ชั้น ภายในองค์พระใหญ่พอที่จะแบ่งให้มีห้องปฏิบัติกรรม เสาและผนัง

มีภาพเขียนเรื่องราวของเวทดา นรก สวรรค์ คติธรรม จำนวนมากมาย กว่า ๑๐๐ รูป และมีห้องหัวใจพระซึ่งประชาชนนิยมมาปิดทองเพื่อเป็นสิริมงคล

ที่มา : <https://samutprakan.mots.go.th>

<https://thai.tourismthailand.org/Attraction/>

<https://www.faiythaihistory.com>

วัดหัวคู้

ที่ตั้ง ๓๖ หมู่ ๑ ถนน ลาดกระบัง ๕๔ ตำบลศรีษะจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติความเป็นมา

เจดีย์สีทองที่โดดเด่นสง่าเห็นแต่ไกล อยู่ไม่ไกลจากสนามบินสุวรรณภูมิ ถ้าขับรถเข้าสนามบินหรือนั่งเครื่องบินขึ้นลงที่สนามบินสุวรรณภูมิ เป็นวัดที่สำคัญและเก่าแก่ตั้งอยู่บริเวณปากคลองจรเข้ชั้นน้อยสถานและปูชนียวัตถุที่สำคัญของวัด คือ หลวงพ่อเขียว พระประธานองค์ใหญ่ที่ประดิษฐานอยู่ในวิหารตามประวัติที่บันทึกไว้ของวัดกล่าวว่า ในอดีตหลวงพ่อเขียวซึ่งเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่คู่กับวัดหัวคู้ได้ชำรุดพังทลายลง แยกออกจากกันเป็นชิ้น ๆ อดีตเจ้าอาวาสวัดหัวคู้ในสมัยนั้น ค้นพบชิ้นส่วนหลวงพ่อเขียวโดยบังเอิญ จากการก่อสร้างถนนและศาลาการเปรียญ จึงได้นำชิ้นส่วนหลวงพ่อเขียว มาบรรจุไว้ในพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นใหม่ โดยสร้างให้มีขนาดเท่ากับหลวงพ่อเขียวองค์เดิม ทำให้พระพุทธรูปองค์นี้มีความแปลกกว่าพระพุทธรูปองค์อื่น เพราะศิลปะพระพักตร์ที่ปั้นขึ้นมาใหม่ ในปี ๒๕๒๐ เป็นแบบสุโขทัย ส่วนพระอุระหรืออก เป็นศิลปะแบบเชียงแสน หน้าตักกว้างแบบรัตนโกสินทร์ ให้มีพระนามใหม่ว่า หลวงพ่อเขียวสุโขพุทโธภะคะวา

พุทโธภะคะวาเป็นนามพระพุทเจ้าพุทโธ แปลว่า ผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบาน ส่วนภควา แปลว่า ผู้มีโชคเพื่อความเป็นสิริมงคลสำหรับผู้ที่มากราบไหว้อธิษฐานขอในทางสุจริต มีหลักฐานที่น่าจะเชื่อได้ว่าหลวงพ่อเขียวนั้นสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยต้นรัตนโกสินทร์ ก็ทำให้ใครหลายคนเชื่อกันว่าน่าจะมีมาตั้งแต่สมัยแรก ๆ หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยา

นอกจากหลวงพ่อเขียวแล้ว บางตำรายังกล่าวว่า สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เคยยกทัพผ่านมา ณ วัดหัวคู้ จึงเป็นที่มาของพระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระเจ้าตากสินในวัดหัวคู้ที่สร้างขึ้นให้ประชาชนได้สักการบูชา ส่วนข้อเท็จจริงนั้นยังต้องรอการพิสูจน์ต่อไป

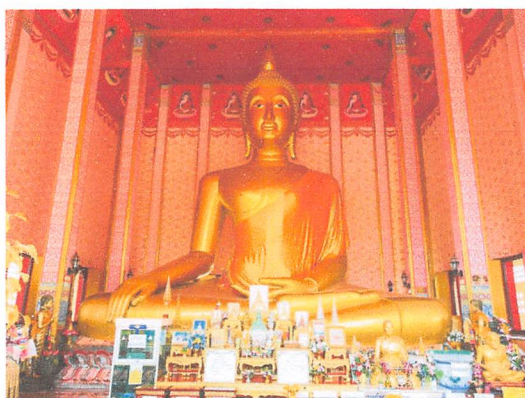
สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในวัดหัวคู้ คือ พระมหาเจดีย์ สร้างเป็นเจดีย์ทรงกลม ฐานของเจดีย์ มี ๒ ชั้น เป็นคล้าย ๆ ศาลาการเปรียญ เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ของพุทธศาสนิกชน ในพื้นที่ใกล้เคียง และผู้ที่เดินทางผ่านสนามบินสุวรรณภูมิ อย่างเช่นแอร์โฮสเตส ได้มีโอกาสเข้ามาเจริญภาวนา เพราะวัดนี้ตั้งอยู่ใกล้สนามบินสุวรรณภูมิ

ภายในวัดมีบรรยากาศที่ร่มรื่น ติดคลอง ๒ ด้าน เหมาะกับการพักผ่อน และเลี้ยงอาหารปลา วิหารหลวงพ่อเขียว มีทางเดินลอดด้านล่างได้ เชื่อกันว่าการมาลอดวิหารหลวงพ่อเขียว จะทำให้มีสุขภาพแข็งแรงหายจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ

พระมหาเจดีย์ที่มีฐานเป็นศูนย์ปฏิบัติธรรมวัดหัวคู้

วัดหัวคู้มี "หลวงพ่อเขียวสุโขทโธภาควา" องค์พระประธานที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ตั้งแต่อดีต ที่ชาวบ้านได้บูรณรักษาไว้จวบจนปัจจุบัน

วัดสุวรรณภูมิพุทธชยันตี

สถานที่ตั้ง ๙๘๙ หมู่ที่ ๙ ซอยจรเข้ ๘ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง

จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติความเป็นมา วัดสุวรรณภูมิพุทธชยันตี ดำเนินการจัดสร้างโดยท่านเจ้าคุณหลวงพ่อพระเทพโพธิวิเทศ (วีระยุทธ์ วีรยุทธโช) หัวหน้าพระธรรมทูตสายประเทศอินเดีย - เนปาล เจ้าอาวาสวัดไทยพุทธคยา รัฐพิหาร ประเทศอินเดีย เป็นผู้จุดประกายริเริ่มแนวคิดการสร้าง “วัดสุวรรณภูมิพุทธชยันตี” ขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นพุทธอนุสรณ์สถานแห่งการฉลองพุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า
๒. เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๓. เพื่อสร้างพระมหาเจดีย์พุทธคยา สัตตมหาสถาน สิ่งเวชนียสถานทั้ง ๔ และวัดสุวรรณภูมิพุทธชยันตี ๙๘๙
๔. เพื่อเป็นอาวาสที่รับรองคณะพระธรรมทูตสายอินเดีย - เนปาล และพระธรรมทูตไทยที่ปฏิบัติศาสนกิจในประเทศต่าง ๆ และพระสงฆ์นานาชาติ ที่มาร่วมทำกิจกรรมทางศาสนา ดูแลพระสงฆ์ธรรมทูตอาพาธ สนับสนุนให้การศึกษาระดับสูงขึ้น
๕. เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานและส่งเสริมการปฏิบัติธรรม ศึกษาเรียนรู้พุทธศาสนา ในสิ่งเวชนียสถานในกลุ่มสุวรรณภูมิและกลุ่มประชาคมอาเซียน เออีซี ตามที่มีมติให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาโลก ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖. เพื่อเป็นศูนย์ช่วยเหลือดูแลผู้ไปจาริกแสวงบุญประเทศอินเดีย - เนปาล เตรียมความพร้อมการบรรพชาอุปสมบทและฝึกซ้อมเสริมประสบการณ์พระธรรมทูต จิตอาสา นักศึกษามหาวิทยาลัยสงฆ์ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ก่อนเดินทางไปปฏิบัติงานในดินแดนพุทธภูมิและดูแลพระธรรมทูตอาพาธ
๗. เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานกับสำนักงานกำกับดูแลพระธรรมทูตไปต่างประเทศ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรมการศาสนา สถาบันโพธิคยาวิชาลัย ๙๘๐ องค์กรอื่น ๆ ที่ประสงค์จะไปแสวงบุญ เป็นที่พักแก่ผู้มาจากต่างจังหวัด เพื่อติดต่อบัตรโดยสาร หนังสือเดินทาง วีซ่า และสำหรับภิกษุมาติดต่อ ศ.ต.ภ กับทั้งผู้มารับส่งญาติที่ไปแสวงบุญ
๘. เป็นศูนย์พุทธภูมิศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้แบบครบวงจร ระดับปฐมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย เสมือนมหาวิทยาลัยเปิด ให้ผู้ยังไม่ได้ไปแสวงบุญได้มานมัสการสักการะ และให้ผู้ไปแสวงบุญมาแล้ว มีสถานที่พบปะสังสรรค์ สนทนาธรรม บำเพ็ญประโยชน์ ของโพธิบัณฑิตแต่ละรุ่น ให้การศึกษาพระปริยัติธรรมเพิ่มเติม
๙. เพื่อเป็นศูนย์การศึกษาปฏิบัติวิปัสสนาระดับสากล เผยแผ่พระพุทธศาสนานานาชาติ กับศูนย์วิปัสสนาวิไลไทยในอินเดีย - เนปาล หมุนเวียนพระวิปัสสนาจารย์ ให้วัดต่างๆ และเป็นที่ยอมรับเตรียมความพร้อมของพระอุปัชฌาย์ที่จะไปสิ่งเวชนียสถานทั้ง ๔ และเดินทางกลับจากแสวงบุญแล้ว
๑๐. เป็นศูนย์ผลิตสื่อทางวิชาการและการเรียนการสอนพระพุทธศาสนา หนังสือส่งเสริมการมาแสวงบุญ ตารางพุทธภูมิศึกษา สื่อการสอนการเรียนสิ่งเวชนียสถาน วิชิตีของที่ระลึกอื่น ๆ ส่งไปช่วย

วัดไทยในอินเดีย และเป็นศูนย์กลางรับไทยธรรมเครื่องของทำบุญ เครื่องมือต่างๆ ส่งไปตามวัดและศูนย์ต่าง ๆ ที่ดูแลอำนวยความสะดวกให้ผู้มาแสวงบุญ ฯลฯ

วัดสุวรรณภูมิพุทธชยันตี เป็นวัดที่อยู่ไม่ไกลจากสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งจุดประสงค์ที่สร้างวัดนี้ขึ้นมาเพื่อให้เป็นที่พักของพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนในการเดินทางไปแสวงบุญ ณ สังเวชนียสถาน ๔ ตำบล และยังให้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของชาวพุทธที่ไม่มีโอกาสเดินทางไปยังสถานที่จริง

โดยทางวัดได้สร้างพระมหาเจดีย์พุทธคยาขึ้นภายในวัด มีความสวยงาม รอบ ๆ เจดีย์จะมีพระพุทธรูปมากมาย ส่วนด้านหลังยังมีต้นศรีมหาโพธิ์ที่นำมาจากประเทศอินเดียมาปลูกไว้ที่นี่อีกด้วย

วัดที่สร้างขึ้นตามแบบองค์พระมหาเจดีย์พุทธคยา ประเทศอินเดีย โดยมีพื้นที่ใกล้เคียงกับสนามบินสุวรรณภูมิ สามารถมองเห็นได้จากเครื่องบิน มีพระพุทธรูปเมตตา เป็นองค์พระประธาน

องค์พระพุทธรูปเมตตา

บุคคลสำคัญในท้องถิ่น

กรุง ศรีวิไล

ชื่อจริง กรุงศรีวิไล สุทินเผือก (ชื่อเดิม : นที สุทินเผือก ชื่อเล่น : เอ็ด)

เกิดวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๙ ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

เป็นนักแสดงชาวไทย มีผลงานอย่างเช่นเรื่อง ลูกยอด, ชู้, ทอง, ตัดเหลี่ยมเพชร, ซุปเปอร์ลูกทุ่ง, คีนี่ไม่มีพระจันทร์, มินัดไว้กับหัวใจ, เสาร์ห้า, เพศสัมพันธ์อันตราย, แมงดาปีกทอง และ สาวแรงสูง

ประวัติ

กรุง ศรีวิไล เข้าเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนบางพลีน้อย หลังจากนั้นก็ต่อชั้นมัธยมปลายในตัวอำเภอ โดยอาศัยอยู่ในวัด จนเมื่อเรียนจบชั้น ม.๖ ได้ย้ายไปต่อที่โรงเรียนในตัวจังหวัด เพื่อเรียนชั้น ม.๗ ยังไม่จบชั้น ม.๘ ตีใจได้ตัดสินใจเข้าสู่กรุงเทพ สอบเข้าโรงเรียนช่างกลปทุมวัน เรียนได้อยู่ ๒ ปีเศษก็ถูกส่งให้ออกได้เรียนภาษาอังกฤษ และพิมพ์ดีดเพิ่มเติมหลังจากถูกส่งออก จนได้รู้จักกับผู้ใหญ่คนหนึ่งซึ่งได้ฝากเข้าทำงานให้กับกรมศุลกากร เป็นฝ่ายติดต่อราชการ งานด้านชิปปิง ทำได้ ๔ ปีได้ตัดสินใจเปิดร้านขายผ้าไหมส่งออกที่โรงแรมแมนดาริน และต่อ ยอดทำธุรกิจเพิ่มโดยเปิดร้านจิวเวลรี่ แต่พอเข้าปีที่ ๔ ก็กิจการเริ่มไปไม่ไหว เพื่อนที่เป็นหุ้นส่วนก็หนีไปฮ่องกงพร้อมกับเงินสดในร้านจนต้องปิดกิจการไปลงที่สุดในที่สุด

กรุงเข้าสู่วงการโดยการชักนำของ ประมินทร์ จารุจารัต เล่นหนังเรื่อง ลูกยอด เป็นเรื่องแรกคู่กับ เพชรา เขวราษภู่ และมาดิ่งมากกับภาพยนตร์เรื่อง ทอง ภาค ๑ กับเรื่อง ชู้ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ได้รางวัลตุ๊กตาทอง และได้รางวัลดารานำชายยอดเยี่ยมของเอเชีย จากภาพยนตร์เรื่อง ทอง ภาค ๑ ที่ส่งไปประกวดที่ไทเป หรือไต้หวันในปัจจุบัน

โดยชื่อ "กรุง ศรีวิไล" ตั้งโดยเลี้ยว ศรีเสวก (อรรชรธณ) มาจากชื่อตัวละคร "กรุง ศรีวิไลย์" ตัวเอกในเรื่องลูกยอด ที่ตีพิมพ์ในนิตยสารบางกอก และถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกในชีวิตการแสดงของกรุง

ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์

เกิด ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๑ ที่อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

เสียชีวิต ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ (๙๖ ปี)

นามปากกา เสนีย์ เสาวพงศ์, โป้ บางบ่อ, สุจริต พรหมจรรยา, กรัสนัย โปรชาติ, คมศานติ, วัลยา ศิลป์ลลภ, หนานสีมา

อาชีพ นักการทูต นักเขียน นักหนังสือพิมพ์

คู่สมรส เครือพันธ์ ปทุมรส

ประวัติ ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ เดิมชื่อ "บุญส่ง" เกิดที่หมู่บ้านในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นบุตรคนสุดท้องของนายพงษ์ และนางแพ บำรุงพงศ์ มีอาชีพทำนา และเป็นผู้ใหญ่บ้าน ศึกษาชั้นต้นที่โรงเรียนวัดจักรวรรดิราชาวาส ชั้นมัธยมที่โรงเรียนบพิตรภิมุข สอบเข้าศึกษาต่อคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ต้องลาออกเมื่อบิดาเสียชีวิต หนีไปทำงานหนังสือพิมพ์ และเรียนกฎหมายนอกเวลาเพิ่มมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จบการศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ และเปลี่ยนชื่อตัวเป็น "ศักดิ์ชัย" ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม

รับราชการ ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ เริ่มรับราชการแผนกพานิชนโยบายต่างประเทศ กระทรวงเศรษฐกิจ ทำงานเป็นนักหนังสือพิมพ์ "สุวรรณภูมิ" ร่วมงานกับทองเดิม เสมรสสุด อิศรา อมันตกุล เริ่มเขียนเรื่องสั้นโดยใช้นามปากกา "สุจริต พรหมจรรยา" เริ่มมีชื่อเสียงจากเรื่องสั้นชื่อ "อาเคเซียปลายฤดูร้อน" ซึ่งใช้นามปากกา "เสนีย์ เสาวพงศ์" เป็นครั้งแรก ประสบความสำเร็จอย่างสูงจนได้รับการแปลเป็นภาษาจีนตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ตงจ้วน รายสัปดาห์และใช้นามปากกานี้เป็นหลักในเวลาต่อมา

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๐ ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ เริ่มเป็นนักการทูตในต่างประเทศ ใช้ชีวิตอยู่ในรัสเซีย (๒๔๙๐ - ๒๔๙๗) อาร์เจนตินา (๒๔๙๘ - ๒๕๐๓) อินเดีย (๒๕๐๕ - ๒๕๐๘) ออสเตรเลีย (๒๕๑๑ - ๒๕๑๕) อังกฤษ (๒๕๑๖ - ๒๕๑๘) ได้เป็นเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศเอธิโอเปีย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ และเกษียณอายุราชการในตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศพม่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑

ชีวิตหลังเกษียณ หลังเกษียณอายุ ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ รับตำแหน่งประธานที่ปรึกษาในเครือมติชน และมีงานเขียนนวนิยาย "คนดีศรีอยุธยา" (๒๕๒๔) "ใต้ดาวมฤตยู" (๒๕๒๖) และเขียนบทความประจำในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ได้รับการเชิดชูเกียรติรางวัลศรีบูรพาคนแรก ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ รางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๓ และรางวัลนราธิป ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๑

สดใส รุ่งโพธิ์ทอง

ชื่อเกิด พงษ์ศักดิ์ โรจน์ธนวิชัย

เกิด ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ (๗๐ ปี) ที่ อ.บางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

อาชีพ นักร้อง, นักการเมือง

ประวัติ สดใสบันทึกเสียงตัวเองลงแผ่นเสียงครั้งแรกกับเพลงช้าด้อยเพียงดิน ซึ่งเป็นเพลงที่เขียนเอง แต่เพลงที่ทำให้ได้ชื่อเสียงและได้รับความนิยมคือ รักจางที่บางปะกง ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งสดใสเขียนเนื้อเพลงเอง เป็นที่ได้รับความนิยมมาก เพราะมีเนื้อร้องที่ไหลลื่นและคล้องจองกัน พร้อมกับมีดนตรีที่เป็นจังหวะฉิ่งฉับ ฟังแล้วให้รู้สึกคึกคัก หลังจากนั้นมา สดใส ก็ได้มีผลงานบันทึกเสียงกับบริษัท นิธิทัศน์ โปรโมชั่น โดยอยู่ในอัลบั้ม สูดยอดลูกทุ่งเสียงทอง ต่อมาสดใสก็มีผลงานบันทึกเสียงกับค่ายโรสวดีไอ

สดใส รุ่งโพธิ์ทอง กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ กับเพลงรักน้องพร ซึ้งมีเนื้อหาและลีลาการร้องที่ออกอ้อน ซึ่งเพลงนี้ต่อมาได้ถูกนำมาร้องใหม่และแปลงเนื้อร้องโดยนักร้องลูกทุ่งหลายคน

ในทางการเมือง สดใส สนใจการเมืองมาตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ได้นำเอาเพลงของคาราวานไปใส่เนื้อร้องใหม่เป็นเพลงลูกทุ่ง เช่น เพลงเราคณจน มาจากเพลงคนกับควาย เพลงไอ้ชวานา มาจากเพลงเปิบข้าว เป็นต้น จากนั้น ได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและปริญญาโท รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ สดใส ได้ลงสมัครเป็น ส.ว. ที่จังหวัดปทุมธานี และได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนสูงถึง ๕๒,๑๘๐ คะแนน เป็นอันดับหนึ่งของจังหวัด มีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการศิลปวัฒนธรรมของวุฒิสภา แต่ทำหน้าที่ได้เพียง ๕ เดือน เท่านั้นก็ต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยการถูกรัฐประหาร

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบเอกสารรอบหลักสุตระดับท้องถิ่น

แบบตรวจสอบเอกสารกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

รายการ	ผลการตรวจสอบเอกสาร		แนวทางในการปรับปรุง/แก้ไข
	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	
<p>ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ</p> <p>๑.๑. มีความเป็นมาของการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....</p> <p>๑.๒ มีขั้นตอนของการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น.....</p> <p>๑.๓ มีสาระครอบคลุมการดำเนินการแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน.....</p>			
<p>ส่วนที่ ๒ เป้าหมายและจุดเน้น</p> <p>๒.๑ เป้าหมาย</p> <p>๒.๑.๑ เป้าหมายแสดงให้เห็นทิศทางในการพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐.....</p> <p>๒.๑.๒ เป้าหมายแสดงให้เห็นทิศทางในการพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น.....</p> <p>๒.๑.๓ เป้าหมายมีการระบุถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะที่ท้องถิ่นต้องการพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน.....</p> <p>๒.๑.๔ เป้าหมายที่กำหนดมีความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง.....</p> <p>๒.๑.๕ เป้าหมายที่กำหนดสามารถประเมินได้.....</p> <p>๒.๒ จุดเน้น</p> <p>๒.๒.๑ จุดเน้นมีการระบุถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะที่ท้องถิ่นตระหนักสนใจ หรือให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนาเป็นพิเศษ.....</p> <p>๒.๒.๒ จุดเน้นช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้.....</p> <p>๒.๒.๓ จุดเน้นที่กำหนดมีความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง.....</p> <p>๒.๒.๔ จุดเน้นมีการกำหนดที่สามารถประเมินได้...</p>			

รายการ	ผลการตรวจสอบเอกสาร		แนวทางในการปรับปรุง/แก้ไข
	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	
<p>ส่วนที่ ๓ สารการเรี ยนรู้ท้องถิ่น</p> <p>๓.๑ มีหัวข้อเรื่อง ขอบเขตเนื้อหา และประเด็นสำคัญที่ผู้เรียนควรเรี ยนรู้.....</p> <p>๓.๒ มีการอธิบายในแต่ละประเด็นพอสังเขป.....</p> <p>๓.๓ มีการเสนอแนะแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรี ยนรู้.....</p>			
<p>ส่วนที่ ๔ การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น</p> <p>๔.๑ มีแนวทางในการดำเนินการวัดและประเมินผล การเรี ยนรู้โดยมีรายละเอียดเพียงพอที่จะให้หน่วยงานทุกระดับดำเนินการต่อได้.....</p> <p>๔.๒ มีการระบุกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มสารการเรี ยนรู้ วิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับเป้าหมายและจุดเน้น.....</p> <p>๔.๓ มีการวัดและประเมินที่หลากหลายในแต่ละเป้าหมายและจุดเน้น.....</p> <p>๔.๔ มีการระบุกิจกรรมการประเมินที่สำคัญ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับเป้าหมาย และจุดเน้น.....</p> <p>๔.๕ มีแนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพ การศึกษา.....</p>			
<p>ส่วนที่ ๕ การนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา</p> <p>๕.๑ มีการนำเสนอแนวทาง วิธีการ และขั้นตอนแก่สถานศึกษาในการนำเป้าหมายและจุดเน้นไปใช้ในการกำหนดวิสัยทัศน์.....</p> <p>๕.๒ มีการนำเสนอแนวทาง วิธีการ และขั้นตอนแก่สถานศึกษาในการนำสารการเรี ยนรู้ท้องถิ่นไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรี ยนรู้.....</p> <p>๕.๓ มีการนำเสนอแนวทาง วิธีการ และขั้นตอนแก่สถานศึกษาในการนำแนวทางการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่นไปสู่การกำหนดการวัด และประเมินผลการเรี ยนรู้ระดับสถานศึกษา และระดับชั้นเรี ยน.....</p>			

รายการ	ผลการตรวจสอบเอกสาร		แนวทางในการปรับปรุง/แก้ไข
	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	
๕.๔ มีการเสนอแนะกิจกรรม วิธีการ หรือรูปแบบในการนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายและจุดเน้น.....			

เกณฑ์การตรวจสอบ

ผ่าน หมายถึง ผลการตรวจสอบเอกสารปรากฏข้อมูลตามรายการที่กำหนดทุกรายการ
 ควรปรับปรุง หมายถึง ผลการตรวจสอบเอกสารปรากฏข้อมูลไม่ครบหรือขาดบางรายการที่กำหนด

ลงชื่อ ผู้ตรวจสอบ
 (.....)

ตำแหน่ง.....

วัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบ.....

**สรุปผลการตรวจสอบเอกสารกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒**

ตอนที่ ๑ ตารางแสดงผลการตรวจสอบภาพรวมของเอกสารกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

ส่วนที่	องค์ประกอบของเอกสาร	ผลการตรวจสอบ	
		ผ่าน	ควรปรับปรุง
๑	ส่วนนำ		
๒	เป้าหมายและจุดเน้น		
๓	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น		
๔	การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น		
๕	การนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา		
สรุปผลการตรวจสอบภาพรวม			

ตอนที่ ๒ จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

๒.๑ จุดเด่นของกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒.๒ จุดที่ควรพัฒนา

ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ ๒ เป้าหมายและจุดเน้น

.....
.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ ๓ สารการเรียนรู้ท้องถิ่น

.....
.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ ๔ การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น

.....
.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ ๕ การนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้รับรองข้อมูล
(.....)
ตำแหน่ง.....
วัน เดือน ปี ที่รับรองข้อมูล.....

ภาคผนวก ค

นิตยสารศัพท์

นียมศัพท์

ที่เกี่ยวข้องกับกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น (Local curriculum framework)

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจัดทำโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ เป้าหมาย และจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนในระดับท้องถิ่น สารการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น และการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่น สถานศึกษาในเขตพื้นที่นั้น ๆ จะใช้ข้อมูลในกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและการประกอบอาชีพในชุมชน

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น (Local – related content)

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากสภาพ ภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพปัญหาชุมชน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม การงานอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวโน้มการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคมของบรรพบุรุษ มีความเป็นไทย สามารถดำรงชีวิตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

การประเมินผลระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local assessment)

การวัดและประเมินผลที่ดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีการรายงานผลแก่สถานศึกษา และชุมชนได้รับทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าสถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ เพียงใด และมีข้อบกพร่องใดที่ต้องดำเนินการปรับปรุง แก้ไขต่อไป

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

ผู้ที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบโดยตรงหรือโดยอ้อม จากผลลัพธ์อันเกิดจากการดำเนินการจัดการศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษา ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เจ้าของธุรกิจหรือกิจการต่าง ๆ ที่รองรับแรงงานจากผู้สำเร็จการศึกษา

การมีส่วนร่วม (Participation)

การที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเขามามีบทบาทและความรับผิดชอบในการร่วมคิด ร่วมวางแผนจัดการ ส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาและการปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ภาคผนวก ง

คณะกรรมการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

**คณะกรรมการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒**

ที่ปรึกษา

นายบุญเพชร วันนา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
 นายศกลวัฒน์ กองสมบัติ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
 นางแสงเดือน สุขรมย์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
 นายสมชัย นียันต์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
 นายภูมินันท์ ขวัญเมือง ผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
 นางสมชื้อ กอปรคุณูปการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำหลักสูตรระดับท้องถิ่น
 นางสาวนวลฉวี คนเที่ยง ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

คณะกรรมการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

นายศกลวัฒน์ กองสมบัติ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒
 นางสาวพัฒนชญา ทองแถม หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

นางนิภาพร ม่วงกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นางสุลาวัลย์ ลีอิศรามาต	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเป็ริงราษฎร์บำรุง
นางพันวลี พันธิรัตน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสีลัง
นายณพภฤช เอ็มศิริ	ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองบ้านระภาค
นายยุทธพล ทับลา	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมงคลนิมิตร
นางศิริขวัญ วงษ์แสง	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางเพ็ริยง
นางสาวรัตนภรณ์ สุพร	ครูโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นายเจษฎา คำผง	ครูโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นางสาวชวนชม กลางวาปี	ครูโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นางสาวทิภาวรรณ แก้วใจปา	ครูโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นายบัญญัติ bungrung	ครูโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นางวรรณมาลา จันทนา	ครูโรงเรียนวัดศรีวารีน้อย
นางสาวภัทราภรณ์ เจริญไชย	ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี
นางสาวกนกกาญจน์ แก้วนุช	ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี
นายสัตยา ศรีหรั่ง	ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี
นางสาวมิ่งขวัญ พ่วงกองนะ	ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี
นางอรวรรณ นิมเวไนย์	ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี
นายอาทิตย์ สนิทไทย	ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี
นางสาวอัจจิมา ไชยชิต	ครูโรงเรียนวัดเสาธงนอก
นายวันชัย ชูยบ้านกั้ง	ครูโรงเรียนวัดเสาธงนอก

นางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง	ครูโรงเรียนวัดเสาชิงนอก
นางสาววราภรณ์ สุโพธิ์	ครูโรงเรียนรัตนโกสินทร์ ๙
นางสาวนิตยา ปักไคหัง	ครูโรงเรียนรัตนโกสินทร์ ๙
นางสาวพิมพ์รัช ศรีจิราพงศ์	ครูโรงเรียนรัตนโกสินทร์ ๙
นางสาวอมรรัตน์ ชมภูแสง	ครูโรงเรียนหนองงูเห่าศาสตร์ประเสริฐ
นายธงชัย นัยจิตร	ครูโรงเรียนหนองงูเห่าศาสตร์ประเสริฐ
นางสุพัตรา ยุยไธสง	ครูโรงเรียนหนองงูเห่าศาสตร์ประเสริฐ
นางสาวสุชาวดี สุขจินดา	ครูโรงเรียนวัดมงคลนิมิตร
นางสาววรรณพรพรรณ พิมพ์พันธ์	ครูโรงเรียนวัดมงคลนิมิตร
นางสาวณัฐชนม์ เกิดดี	ครูโรงเรียนวัดมงคลนิมิตร
นายจิรายุ มีเฟือก	ครูโรงเรียนวัดบางไฉลงนอก
นางสาวศศิพร ดอกไม้เงิน	ครูโรงเรียนวัดบางไฉลงนอก
ว่าที่ร้อยตรี พิษณุ สุวรรณ	ครูโรงเรียนเตรียมปริญญาอนุสรณ์
นายคมศักดิ์ บุตรพรมมา	ครูโรงเรียนวัดเป็ริงราษฎร์บำรุง
นางสาวศิริกาญจน์ รอมาลี	ครูโรงเรียนคลองบางน้ำจืด
นางสาวชัชฎา อนันต์	ครูโรงเรียนวัดมงคลโคธาวาส

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒

พุทธศักราช ๒๕๖๕

เอกสารลำดับที่ ๑/๒๕๖๕

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๒